

Gerilla halkı, halk gerillayı bağrına basıyor

- Kimyasal silahla katledilen gerillaya Mişaran halkı sahip çıktı
- Botan halkı: "Dağlar biziz, bizi bombalayın" Cizîra Botan'da gerilla ve halk tek vücut

Êlih (Berxwedan): Çatışmada şehit düşen gerillaları 8 bin kişilik bir kitle toprağa verdi. Sêrt ve Misric'te halk olayları protesto etmek amacıyla yürüyüş yaptı. Sêrt yürüyüşünü TC güçleri engellince halk ile polis arasında taşlı-sopalı çatışma çıktı, halktan 3 kişi hafif şekilde yaralandı.

Düşman savaş uçakları Kürdistan dağlarını bombalamaya devam ediyor. Cûdi ve Gabar dağlarından sonra Çiyayê Kûsiyan (Karadağ) da yoğun bombardımana tutuldu. 23 Ocak 1992 tarihinde Sêrt'in Dih (Eruh) ilçesine bağlı Basine (Bozatlî) ve Emtê (Gönülardı) köyleri arasında bulunan

- Türk ordusunun bombardımanına karşı: Dersim'de gerilla vurdu, halk eyleme geçti
- Pilûr'da kitlesel direniş: Kepenkler kapandı, okullar boykot edildi

Çiyayê Kûsiyan, uçak ve helikopterlerle gün boyunca bombalandı ve düşman bombardımanında kimyasal silah kullanıldı.

Çiyayê Kûsiyan'a yapılan hava bombardımanı sürerken, aynı günün akşamı saat 23.00 sularında gerillalar ile düşman ordu birlikleri arasında çar-

pışma çıktı. Emtê köyü yakınlarında çıkan çarpışma sabaha kadar sürdü. Çarpışmada 2 özel tim elemanı, 1 çavuş ve 2 asker öldürülürken, 1 gerilla da yaralandı. Yaralı arkadaşını sırtlayarak Basine köyüne getiren bir gerilla, köyün girişinde düşman birliklerinin pusus-

Devamı 3. sayfada

Foto: Berxwedan

Foto: Berxwedan

Savaşçılar esir düşünce, onbinler yürüdü

Cizîra Botan (Berxwedan): Girgê Amo (Silopi)'da 4 ARGK savaşçısı TC'ye esir düşünce ilçede kepenkler kapandı. Halk E-24 karayolunu 2 saat boyunca kapattı. 20 bin kişi "Biji Serok APO" sloganıyla yürüyerek TC'ye korkulu saatler yaşattı.

22 Ocak günü, Girgê Amo'nun Serê Biyê köyünde geceyi geçiren savaşçıların ihbar edilmesiyle TC güçleri binlerce askeriyle ovalık bir alana kurulu bulunan Serê Biyê köyünün etrafını tank, kariyer ve panzerlerle çevirdi. Yüzlerce asker ve özel tim elemanı köyü

işgal etti. Olayı haber alan Kerok, Gazaziyê, Eyvan ve Ortek köyleri halkı Serê Biyê köyüne doğru yürüyüşe geçtiler. Girgê Amo esnafı da kepenklerini kapattı.

Köydeki ARGK savaşçıları köy halkına zarar gelmemesi için köyü

Devamı 5. sayfada

Kontr-gerillaya karşı Halk Savunma Birlikleri

Son iki hafta içinde kontr-gerilla tarafından katledilenler:

- Harbi Arman
- Abdurrahman Söğüt
- Seyfettin Oktan
- Nizam Kişin
- Hüseyin Pamukçu
- Mahmut Polat
- Ahmet Buzrul
- Ahmet Bayram
- Abdurrahman Ercik
- İsmet Kaya

Kerboran halkı, kontr-gerillalara karşı mücadelede çok etkin ve sonuç alıcı direniş örnekleri sergiliyor, düşmanın bu yolla sonuca ulaşma çabalarını boşa çıkararak etkisizleştiriyor. Halkın bu bilinçli, örgütlü ve kararlı tavrı karşısında, can almaya gelen kontr-gerillalara düşen sadece güçlerinin yettiği kadar kaçmak ve canını kurtarmaya çalışmak oluyor. Geçtiğimiz süreçte bunun çok sayıda örneği görüldü. Ve her gün bunlara yenileri ekleniyor. Ama düşman da fırsatını bulduğunda yurtseverlere saldırmaktan geri kalmıyor.

9 Ocak 1992 günü akşamı saat 6.20 sıralarında Hüseyin Gezici adlı bir yurtsever kontrollerde kafasına sıkılan bir kurşunla ağır şekilde yaralandı ve halen hastanede yatıyor. Kafasındaki kurşun ise henüz çıkarılmadı.

10 Ocak günü akşamı saat 8.30 sularında Xelilan (Kilavuz) köyü TC askerlerince kurşun yağmuruna tutulunca halk da bu saldırıya silah ile cevap verdi. Çatışma sabaha

kadar sürdü. Ertesi gün, yani 11 Ocak 1992 günü sabahı Xelilan köyü düşman askerlerince çembere alındı. Sabah saat 5.30'da başlayan kuşatma akşama kadar sürdü ve köy halkının dışarıya çıkmasına izin verilmedi. Tüm bu vahşiyane saldırılar bardağı taşıran son damla oldu.

12 Ocak 1992 günü erken saatlerde Kerboran şehir merkezindeki mezarlıkta toplanan 4 bin kişilik halk kitlesi, saldırıları protesto etmek için saat 11.30 sıralarında kaymakamlık binasına doğru yürüyüşe geçti. Yaklaşık yarım saat süren yürüyüş boyunca kontr-gerilla katliamlarını protesto eden halk, "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganları attı. Daha sonra halk kaymakamlık önünde oturma eylemine başladı. Bunun ardından kaymakamlığa bir dilekçe veren kitlelere, düşman askerleri bizzat kaymakamın emriyle saldırmaya başladı. Bir anda binlerce asker, halkın etrafını panzer ve zırhlı araçlarla kuşatarak dipçik, kalas ve joplarla sal-

Devamı 6. sayfada

Foto: Berxwedan

Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverlerin etkinlikleri

Sayfa 9'da

Kürdistan gerçeği ve uydu Kürtler

Sayfa 11'de

Yeniden doğuş sürecinde ERİTRE

Sayfa 13'de

Direniş kahramanımız:

Hasan UZUN

Sayfa 2'de

ARGK Genel Karargahı

Basın Bürosu'ndan
yurtsever halkımıza ve
kamuoyuna açıklama

Sayfa 7'de

SAVAŞ GÜNDEMİ

Savaş şiddetleniyor

Kürdistan'da gerillanın ulaştığı niteliksel gelişme ve sömürgeci Türk devletinin uygulamakta olduğu özel savaş biçimleri, sürmekte olan savaşa yeni boyutlar kazandırıyor. Savaş giderek şiddetleniyor ve buna bağlı olarak taraflar da çok yönlü hazırlıklar içinde bulunuyor.

ARGK gerillaları Kürdistan'daki savaş sanatını özgün bir tarzda geleceğe yönlendirme kararlılığında. Gerilla eylemlerindeki nitel ve nicel sıçramalar dost ve düşman herkesçe algılanıyor. Kürdistan topraklarında iyice kökleşen ve halkla bütünleşen gerilla, amansız kış koşullarının zorluklarını aşmada ve en zor koşullarda sömürgeci düşmanı darbelemeye zaferler yaratıyor.

Halk olarak tam bir mutluluk içinde bulunuyoruz. Öncüsünün güven verici ataklarını ve yeni yaşamı biçimlendirme ustalığını bizzat gelişmelerde görebilen Kürdistan halkı, demokratik, bağımsız ve özgür yaşama doğru ayakta. Girgê Amo'da 4 savaşçının sömürgeci birliklere esir düşmesi sonucunda yaşanan gelişmeler bu yeniliğin kanıtı olmaya yetiyor. Girgê Amo, Qilaban, Şimex, Cizîra Botan, Hezex, Nisêbin bir anda ayaklanıyor. Misric, Êlih, Qûbin, Lodê, Sêrt, Ciwanikan'da ve Mişaran köylerinde yaşananlar ise başka anlamlı bir örnek. Halkımız Çiyayê Kûsiyan şehitlerini bağrına basıyor, onbinler karlı yollara düşerek sömürgeci güçleri kahrediyor.

Bu arada, sömürgeci Türk devletinin de boş durmadığını belirtmek gerek. Günlerdir, Kürdistan'ın dağı-taşı bombala-

Devamı 10. sayfada

Ulusal birlik ve dayanışmanın zaferi

YAZISI SAYFA 8'de

Vatana hasret bir yürek Hasan UZUN

daş vatan topraklarından koparılarak, kimliği ve kişiliğiyle yok edilmek istenen halkımızın bir parçası olarak vatanla bütünleşti. Partimizin yüce ilkelerini kaniyla kutsayarak, aynı konumda olan halkımızın kurtuluş yolunu aydınlattı.

Salih yoldaşı hatırlamak, tarihi hatırlamaktır. Umutlarımızın kanla kırıldığı, sevdalarının zorla boğulduğu, topraklarımızdan koparıldığımız, yaban ellere göçe durduğumuz tarihi hatırlamaktır. İnsanlarımızın, başta çocuklarımızın açlıktan, susuzluktan katledildiği, anaların çocuklarını doğurmadan toprağa verdiği anları hatırlamaktır. Mesela Toroslar'ı, Toroslar'a gömdüğümüz binlerce insanımızı hatırla-

yoldaş. İnaniyorum ki sonsuzluğu yüreklice karşıladığında, yine gülmüşüyordu bizlere. Herhalde bu düşmanı kahretmiştir. Bazı örümcek kafalıların anlayamadıklarından dolayı kahroldukları gibi. Salih yoldaşın inandıklarını öyle uzun uzun anlatmasına hiçbir zaman gerek yoktu, çünkü O hiç kimsenin beceremediği anlatımı gülümseyişiyle, gözleriyle anlatmasını beceren bir yoldaştı. O'nun davaya bağlılık andını yüz hatlarında, sohbetlerinde yakalamak mümkündü. Zaten pratiğiyle O, soysuzlaşanlara bir cevaptı.

Evet Salih yoldaş, sade kişiliğiyle halkımız içinde sevilen, saygı duyulan, halkımızın önderi olmaya layık bir yoldaştı. O, ül-

hiye'de düşmanla girilen çatışmada, kahramanca direnen 13 yoldaşla beraber vatan topraklarıyla bütünleşti.

Burada Salih yoldaşın iki anısını anlatmak istiyorum: Salih yoldaşın ülkeye yöneleceği haberi geldikten sonra hazırlıklar tüm coşkusuyla yapılırken, bir arkadaşın, "Nasıl olur benden önce gider" sorusuna şu cevabı vermiştik: "Arkadaşın montunda uğur var. Kim giyerse o gidiyor." Bir süre sonra bu arkadaşın Salih arkadaşını yakalayarak "ille de montunu bana vereceksin" diye tutturması üzerine Salih yoldaş montunu bu arkadaşına veriyor. Hiçbir şeyden haberi olmayan Salih arkadaş, bu davranışa anlam verememişti. Bize sorduklarında O'na durumu anlattık. Tüm arkadaşlar gülerken montu giyen arkadaş memnundu, sanki sıra ondaymış gibi. Tabii sonradan bu arkadaş da Salih yoldaşın peşi sıra ülkeye yöneldi. Diğer ise Salih yoldaşın ülkeye yönelirken verdiği sözdü. Diyordu ki, "Ne zaman benim silahımı havaya kaldırmış olarak çekilmiş bir resmimi görürseniz, inanin sizleri düşünüyorum, selamlıyorum. Peşimden gelin diyorum."

Evet Salih yoldaş sözünü tuttu, silahını havada dalgalandıran, her zamanki gülümseyişiyle haley çekerken bir resmi ulusal kurtuluş mücadelemizin yüreği ve sesi olan Serxwebûn gazetesinde yayınlanıyordu. Tüm Kürdistan gençliğine çağrı olan bu resim, kavganın bir anısı olarak yüreklerimizde yaşayacaktır.

YCK Hamburg çalışmalarına katılan Salih yoldaş, belleklerden silinmeyecek bir pratiği bu çalışma dalında bizlere bırakarak, vatan topraklarıyla sonsuza dek kucaklaştı. Şehidimiz, gençliğimizin kurtuluş kavgasında bir kıvılcık olacaktı. Halkımızın özgürlüğe bir adım daha yaklaştığı günümüzde, bunları şehitlerimizin kanına borçlu olduğumuzun bilinciyle devrimci-yurtsever gençlik olarak görevlerimize sarılalım.

**Şimdi gerile olsaydım
olsaydım da
yüreğimi yüreğine kaysaydım
güneşin çıktığı yerde,
silahımı silahına
çatsaydım...
Yöcelmek,
büyümek,
büyük kavgalara
kanla katk olmak...
Dağlar kucaklar bizi
Cud'de
Cabar'da...
Nurhakanı zaptetmek
kuşandmış silah
kaygısız çatsaydık...**

9 Mayıs 1991 / Hasan

Başkan APO'dan seçme sözler

Önümüzdeki yıllara, "2000 yılına tam bağımsız bir Kürdistan ve özgür bir halk yerleştirelim" emri doğrudur. Bu şiar altında hareketlenmek, gerilikten, cehaletten, korkudan sıyrılmak doğrudur; insanlık bunu emrediyor ve bizim önümüzde durdurulmaz tutkularımız haline getiriyor. Ve ilk adımlar atılmış artık, geriye de dönülemez. Geriye dönüş ne kabul görür, ne de affedilir. Yerinde durma, yol önünde kendini bir engel gibi tutma da kabul görmez. Hiç kimse hiçbir gerekçeyle, "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" diyemez. Şimdiye kadar bunu söyleyenleri yılan paramparça etmiştir. Onun için "bana dokunmayan yılan" yoktur. Hepimize dokunan yılan vardır. Buna karşı uyanmak şarttır. Yani hiç kimse artık Kürdistan'da köleliği savunamaz. "Başkaldırıya girmem, savaşamam" diyemez. Bunu diyenin Kürdistan'da yeri yoktur. Yer, artık savaşın yeridir. Yüreğiyle, eliyle, beyniyle savaşın yeridir. Bunlar Kürdistan'da oturabilir, yer edinebilir, burayı kendine vatan edinebilirler. Böylesi anlarda, "bir çabamız yok" diyenler lütfen terk edip gitsinler.

İçine girdiğimiz doğrultu, bütün halkımızın parçalarının yer aldığı, gereklerini yerine getirdiği bir savaş doğrultusudur. Bağımsızlık ve özgürlük doğrultusunda, kendi öz ayaklanmalarıyla ve buna kendi öz siyasi ordusuyla, ulusal kurtuluş cephesi bayrağı altında yürüdüğü, zaferden başka hiçbir şeyi kabul etmediği, gerekirse halkın yarısını, hatta tümünü feda ederek, "Ya zafer, ya ölüm" şiarıyla nihai zafere yürüdüğü bir doğrultudur. Belki de bundan başka çaresi olmayan halkımız, önümüzdeki yıllara kendi öz silahıyla, siyasi ordusu, ulusal kurtuluş cephesi ile yüklenecek, kendisinden kaynaklanabilecek, düşmandan kaynaklanabilecek hiçbir engeli kabul etmeyecek ve görecektir ki, zafer için bütün güç kendisindedir. Bu gücü kullanacak ve zafere mutlaka ulaşacaktır.

Halkımızın her ferdi, içinde bulunduğu koşullar ve geçmişi ne olursa olsun, ister düşmanın baskı ve sömürüsü nedeniyle ve isterse ince yöntemlerle aldatılması sonucu ideolojik ve maddi olarak kendisini düşmana bağlı kılan tüm bağlara hiç olmazsa bundan sonra karşı çıkmasını bilmelidir. Yeni bir sayfa açılıyor. Bu, görkemli bir direnme sayfasıdır. İyi niyetli olan, direnme ve kurtuluş isteyen herkese bu sayfada adını yazma hakkı vardır. Geçmişte günahı ve suçu ne olursa olsun, ama gerçekten tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle tarihe bu biçimde katılmak istiyorsa, bu hak herkese verilmelidir. Fakat eğer, yine bu yüce sıfatların arkasına sığınıp, PKK'nin cephe silahıyla yeni özgürlük sayfaları açmaya çalıştığı bu dönemden sonra da işbirlikçiliklerini ve olumsuzluklarını sergilemeye devam edip, bunu bir siyaset haline getirirlerse, açık ki, o durumda hiçbir kuvvet bizim bunları ezmeyi engelleyemeyecektir. Hangi kamptan olursa olsun, kimin adına konuştuklarını iddia ederlerse etsinler, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkı her ağzın temsilciliğinden daha üstün tutulacaktır. Bu hak dokunulmazdır.

Foto: Berxwedan

maktır. Evet Salih yoldaş yerinden, yurdundan sökülen halkımızın bir parçası olarak Yozgat'ta dünyaya geldi. Yaşamının büyük bir bölümü bu alanda geçti. O'nu vatanından koparan düşman, tüm istem ve oyunlarına rağmen O'nu dağlardan ve halk gerçekliğinden koparamadı. Kürdistanlı özellikleri üzerinde toparlayan Salih yoldaş, bulunduğu alanın dağlarında çobanlık yaparak, zor koşullar altındaki ailesine bakmaya çalıştı. Tabii bu O'nu dağlarla bütünleştirdi, safılaştırarak, düşmanın kirinden korunmasını sağladı. O bu anlamda var olan sorunlar üzerine tüm temizliğiyle yürüdü.

Vurguladığımız gibi Salih yoldaş dağların özgürlüğü yücelten ortamında yetişmiş bir arkadaştı. Sonsuz bir saygıyla bağlıydı dağlara. Ülkesinin görmediği dağlarına kavuşmak arzusuyla yürüdüğünde savaşa, tereddütsüz yüzlerce yıllık ayrı kalmışlığın hesabıyla yüklüydü. Hiçbir zaman hüznü yoktu yüzünde, gülmeye sevdalanmış bir yürekli Salih

keye dönüş ruhuyla çalışmalarını düzenleyen, tüm gelişmelerin temelini bunu oturtan, yüreksizleri cesaretlendiren, ülkeye sevk eden sonsuz bir emektir. Hamburg alanında yürüttüğü faaliyet alana güç kattığı gibi, Salih yoldaşın kendisini de geliştirmiş ve dönemin görevlerine hazırlamıştır. Hamburg alanında köyler ile ilgilenen Salih yoldaş, bu alanın zor çalışma şartlarından hiçbir zaman yakınmadı. Sonsuz bir çabanın sahibi olan Salih yoldaş, büyüğüne, küçüğüne bakmaksızın tüm işlerle ilgilenerek, çalışmalarında üreticiydi. Tüm yapıyla tam bir emekçi idi.

Salih yoldaş, partimizin insanı yücelten ilkelerine ulaşmak isteyen, her yakaladığı ilkeyle büyüyen, güç kazanan, kazandığı ilkeleri yoldaşlarına mal etmeye çalışan bir yoldaştı. Yoldaşlarına sonsuz bağlılığın, kavgaya inançlı bağlılığın timsali olan Salih yoldaş, bizlere silahını teslim etti. Ülke topraklarına girdiği ve Derim alanındaki kutsal görevini almaya yöneldiği bir sırada, İsla-

Berxwedan

Rojnameya Kurdî û Tirkî

Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 \$ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36.- DM	6 ay 40.- DM
12 ay 72.- DM	12 ay 80.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

Gerilla halkı, halk gerillayı bağrına basıyor

Gerilla...

Kış yarılarken

Kürdistan'da bu yıl yaşanan şiddetli kış mevsimiyle birlikte ulusal kurtuluş mücadelemiz de belli bir sıcaklığı yaşadı. Düşman kışın şiddetli soğuklarını fırsat bilerek ordu güçlerimizi darbelemek ve halkı sindirebilmek için savaş uçaklarını havalandırırken; ARGK güçlerimiz de hareketli bir savaşım seyrini izleyerek ve halk kitlelerimiz direnişlerini sürece yayararak görkemli bir karşı koyuşu sergilediler.

Kış koşullarına göre konumlanan ordu güçlerimiz, düşmanın başlattığı bombardıman seferini bu tarzda boşa çıkarırken, bir yandan da tabur ve şehir baskınları geliştirerek güçlülüklerini bir kez daha ispatladılar.

Düşmanın halkımızın muazzam direnişini kırma, sindirme ve katletme girişimlerine karşı, doğru devrimci önderlikte ulusal birlik ve direniş ruhunu yükselten halk kitlelerimiz bu cephede de düşmanın yönelimini boşa çıkartmayı başardılar.

İşte kışı yarladığımız bugünlerde her iki cepheye yönelik saldırılarında da bozguna uğrayan Türk devleti, çareyi şimdi de kontrgerilla terörünü yaygınlaştırmada anıyor.

Bu da gösteriyor ki Türk devleti artık devlet olma niteliğini yitiriyor; büyük bir çözülüşü, yıkım ve ölümü yaşamının tedirginliğiyle savaşı çirkinleştirdiği çirkinleşiyor, kural tanımazlığı alabil-digine tırmandıyor.

Düşmanın amacı belli. Ne pahasına olursa olsun bu kış sürecini kendi lehine çevirmek istiyor. Zira bu yıl gerilla kış koşullarına göre konumlandı. Bu, toprağa yapışma ve ordulaşma için önemli bir dönemeç noktası oluyor. Bu dönemeç noktasını başarıyla geçiren gerillanın artık sırtı yere gelmez. Ve bunu engelleyemeyen düşmanı da artık hiçbir güç ölüm döşeginden kaldıramaz. İşte düşmanın bunun bilinciyle saldırıyor ve gerilla da yine bu bilinçle direniyor.

Kışın önemli bölümünü geride bıraktığımız bu günlerde Newroz baharının çiçeklerinin kokusunun duyulmasına az bir zaman kaldı. Kışın iki ayını geride bıraktık ve bu iki ayı değerlendirdiğimizde düşmanın hala ulusal kurtuluş savaşımız karşısında onca yüklenmesine karşın bir arpa boyu yol alamamış olduğunu görüyoruz. Gerilla ise geçmiş kışlara nazaran büyük başarılar elde etti. Kar-kış demeden şehirler bastı, taburları imha etti, pusular geliştirdi. Bu durum kış mevsiminin önümüzde kalan yarısını nasıl geçeceğine de ışık tutmaktadır. Kısacası gerilla kazanıyor ve kazanmaya devam edeceğine dair eldeki veriler görünen köyün kılavuz istemediği biçimindedir.

Bu zorlu günlerde halkımız da gerillaya omuz vererek eylemliliğini kar-kış demeden sürdürdü. Düşmanın sindirme, korkutma ve bastırma çabalarına karşı boyun eğmedi, serihildanlarını kış sürecine yaymasını bildi. Onlarca şehit pahasına da olsa kırmış olduğu kölelik zincirlerinden geri adım atmadı. Özellikle son günlerde yoğunlaşan kontr-gerilla katliamlarına karşı tepkisini örgütlü ve yaygın bir biçimde dile getirmesini bildi. Düşman, kontr-gerilla terörüyle bir yandan halkın birliğini bozacağını, bir yandan onu sindireceğini, bir yandan da öndersiz bırakarak katliam ortamlarına çekebileceğini hesaplıyordu. Ama her katliamın ardından gelen cenaze törenleri aksine halkın birliğini pekiştirdi. Ta Mûş'tan Riha (Urfa)'ya, Dersim'den, Amed'e, Çewlik (Bingöl)'ten metropol kentlerine dek binlerce Kürdistanlı araba konvoyları oluşturarak taziyeler gitti ve ulusal tanışma, kaynaşma arttı. Halk tanışıp kaynaştıkça ve birbirlerine sahiplik etme arttıkça, daha bir güven ve cesaret duymaya başladı. Birbirlerine danışma, deneyim aktarma ve çözüm yolları bulmada kafa kafaya verme halkın direniş azmini ve coşkusunu doruklandırdı. Böylesi bir seviyeye varan halkımız daha da bilinçlendi ve her bilinçlenme halkı militanlaştırdı. Kısacası bir halk önderinin katledilmesi akabinde onlarca önderin doğuşunu getirdi.

Bu da göstermektedir ki halkımız, düşman yönelimleri karşısında toprağın derinliğine inmiş köknar ağaçları gibi budandıkça daha gür sürgün veriyor ve dört bir yanı kaplıyor. Kışı yarladığımız bu günlerde düşmanın saldırılarını artırması kendi bindiği dalı kesmekten öteye bir işe yaramayacaktır. Her biçilişte daha taze ve daha gür sürgünlerle çoğalan halkımız bahara daha güçlü ulaşacaktır.

Bunun yanı sıra halk cephemizde son günlerde yaygınlaşan kontr-gerillaya karşı silahlı karşılık verme ve düşmanın mühürlerini, kimliklerini yüzüne fırlatma taktiği de önemli bir aşamayı işaret ediyor. Elbette ki düşmanın kontr-gerilla terörüne karşı verilecek en iyi cevap halk milisi örgütlenmesini daha da artırmak, her köye, her kente yaymak ve her yurtseverin kendini, köyünü, yöresini ve giderek tüm ulusunu bizzat kendisinin koruyabileceği, savunabileceği bir düzeye ulaşmak-la mümkündür. Bunun için daha çok örgütlenme, daha çok silahlanma, daha çok uyanık davranma ve düşmana karşı koyma önemlidir. Gerekirse her köyde, her kentte yurtseverler sırayla nöbet tutarak, birbirini uyarak kontrgerillaları gördükleri yerde etkisizleştirmeyi görev bilmelidir.

Ve önümüzdeki sürecin bir ulusal kurumsallaşma süreci olduğu bilince çıkarılarak, kısmi düzeyde yaşanan mühür ve kimlik atma taktiği giderek yurt sathına yayılmalı, artık halkımızın öz malı olan değerlere ağırlık verilmelidir.

Bu gelişmeleri örgütlü ve bilinçli geliştirirken düşmanın kıskırtma ve tahriklerine kapılmadan direniş ve eylemliliği tüm sürece yaymak ve gerilla ile bağını daha sıkı dokumak Cephemizin öncüsü PKK'nin ve Başkan APO'nun emirleriyle hareket ederek bunların dışındaki hiçbir yönetime prim vermemek başarının ve zaferin garantileyicisi olacaktır. Böyle davranıldığında kış süreci kanla bastırılan Şeyh Said direnişini tekrerr ettirmeyecek, ama Şeyh Said'in idam sehvasında düşmanın yüzüne haykırdığı "Benden sonrakiler Kürdistan'ı kuracaktır" sözünü gerçekleştirmede önemli bir adım olacaktır.

Kürdistan halkı esir savaşçılarına sahip çıkıyor

Baştarafı 1. sayfada

suyla karşılaştı. Burada çıkan çarpışmada söz konusu ARGK gerillası şehit olurken, yaralı gerilla da köy içine kadar gelerek uygun bir yerde kendisini kamufle etti. Ancak kan kaybından yarı baygın bir halde olduğu için silahını ateşleyemedi. Düşman ordu birlikleri köyü sararak gerillanın bulunduğu yeri top ateşine tuttu. Bombalama esnasında yaralı gerilla da şehit düştü.

Aynı çarpışmada bir başka noktada şehit düşen 3 ARGK gerillasının cenazelerini almak üzere Mişaran bölgesindeki halk 24 Ocak günü harekete geçti. Çarpışmanın çıktığı günün ertesi sabahı Mişaran bölgesindeki

başta Lodê (Bağgöze) nahiyesi olmak üzere 25 köyün halkından kadın-çocuk, genç-yaşlı 5 bine yakın halk kitlesi Basnê köyüne doğru yürüyüşe geçti. Bu sayı, daha sonra Sêrt ve Dih çevresinden gelenlerin katılımıyla 8 bine ulaştı. Çocuk, kadın ve yaşlılardan oluşan halk kitlesi amansız soğuğa ve 1,5 metreye varan karan yağmır, geceyi Çiyayê Kûsiyan'ın eteklerinde şehit gerillaların cenazelerini aramakla geçirdi. Ancak şehit gerillaların cenazeleri çarpışma yerinde bulunamadı ve cenazeleri düşmanın aldığı kesinleşti. Bunun ardından düşman ordusundan 3 şehit gerillanın cenazesini almak isteyen halk ile düşman birlikleri arasın-

da tartışma başladı. Halkın kararlılığı karşısında düşman ordu güçleri geri adım atmak ve gerillaların cenazelerini halka vermek zorunda kaldılar. Cenazeleri alan halk kitleleri tüm zorluklara rağmen, gerillaların cenazelerini Basnê köyüne getirdiler.

25 Ocak günü sabahı, gerillaların cenazeleri camide yıkandıktan sonra, 8 bin kişilik halk kitlesi, omuzlarında şehitlerle Basnê köyü mezarlığına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca 8 bin kişi tek bir ağızdan "Şehidên me bê mirin in", "Biji PKK", "Biji Serok APO", "Biji ARGK" sloganlarını attı, zılgıtlar çekti. Mezarlıkta düzenlenen törende ARGK ve ERNK bayrakları taşındı ve

tören sonunda topluca "Ey Ra-qib" marşı okundu. Cenazeler defnedildikten sonra kitle, Basnê köyünden yaklaşık 3 saat uzaklıkta bulunan Lodê nahiyesine kadar yürüyüş yaptı. Köye varılıp topluca sloganlar atıldıktan sonra halk evlerine dağıldı.

Çarpışmanın çıktığı 23 Ocak 1992 tarihinden 28 Ocak tarihine kadar tüm Lodê esnafı kepenk indirdi, araç sahipleri de araçlarının kontaklarını açmadı.

Öte yandan düşman savaş uçakları ve helikopterlerinin, Dih ve çevresindeki dağlar ile Mêrdin bölgesindeki Sîte Dağı ve Newala Hes-pîstê (Cehennem Deresi) çevresini yoğun bir şekilde bombalamaya devam ettiği öğrenildi.

"Dağlar biziz, bizi bombalayın"

25 Ocak günü, Sêrt şehir merkezindeki Güçlûkonak durağında biraraya gelen binlerce yurtsever, sömürgeci-faşist Türk devletinin dağlarımızı bombalamasını ve Sêrt merkezde başlatılan gözaltı operasyonlarını protesto etmek amacıyla yürüyüş yapmak istedi.

Ancak düşman güçlerinin şehir merkezine yığılması ve toplanan kitlelere saldırması nedeniyle yürüyüş engellendi. Sêrt'in giriş-çıkışları tamamen kapatıldı. Yollara kurulan barikatlarda yapılan kimlik kontrolünde, Sêrt merkezde oturmayanlara şehir giriş izni verilmedi. Düşman şehirde giriştiği operasyonda 60 kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra serbest bırakılanlar da dahil, gözaltına alınan tüm yurtseverler ağır işkencelerden geçirildi. Sêrt şehir merkezinde bunlar olurken, gelişmelerden habersiz olan Misric (Kurtalan) halkı, dayanışma amacıyla 17 minibus ve 10 taksiden oluşan konvoyla saat 10.30 sıralarında Sêrt'e doğru yola çıktı. Sêrt-Misric karayolu üzerinde bulunan Sêrt-Bêdlis yol kavşağında konvoy düşman güçlerince durduruldu. Yaklaşık bir saat bekletilen konvoyun, Siirt Valisi Atilla Koç'un emriyle Sêrt'e girişi engellendi. Tüm karşı koymalara rağmen geçemeyen konvoy tekrar Misric'e döndü.

Misric'e dönen konvoydaki kitleler, şehir merkezi girişinde araçlardan inerek yürüyüşe başladı. Şehir merkezinde bulunan halkın da katılımıyla sayıları bini aşan kitle, "Biji Kurdistan", "Biji PKK", "Biji Serok APO", "Dağlar biziz, bizi bombalayın", "Bimre kontra", "Kürdis-

tan faşizme mezar olacak" sloganları atarak yürüyüşüne devam etti, ancak bir müddet sonra TC polislerinin barikatıyla karşılaştı. Bunun üzerine halk barikatın önünde oturma eylemine girdi. Olay yerine gelen emniyet amirinin, "Sizi kesinlikle şehir merkezine sokmam, onun için onar kişilik gruplar halinde dağılın" demesine karşın, çarşı ve mahalle aralarından gelen halkın da katılımıyla kitlenin sayısı 8 bine ulaştı. Kitle sayısının büyümesi üzerine paniğe kapılan sömürge-

ci TC güçleri, çemberi ve barikatı kaldırmak zorunda kaldılar. Kitleler sloganlar eşliğinde çarşıya doğru yürüyüşe başladığı sırada, TC çevik polisi kitleden 6 kişiyi dipçik ve joplarla yaraladı. Olayı yaşayan bir yurtsever, "Çevik kuvvet polisleri birden kitleye saldırdı. Biz de karşılık verdik, ama onların hepsi silahlı ve joplu idiler. Bir polis silahını bir gencin beline vurunca silahı parçalandı" diyerek, düşmanın halka nasıl saldırdığını aktarıyor. Polisin saldırısıyla başlayan çatışma yak-

laşık yarım saat sürdü. Bu arada, kitleler tarafından Halk Bankası önündeki direkt asılı olan TC bayrağı indirilip yırtıldı. Aynı şekilde Atatürk İlkokulu bahçesinde bulunan bayrak da, direktten indirilerek yırtıldı.

Öte yandan 27 Ocak 1992 tarihinde gözaltına alınan Hasan Akyüz (14), Ömer Şahin (12), Reşat Yorulmaz (12) ve Muhsin Yorulmaz (14) adlı çocukların sömürgeci tarafından halen bırakılmadıkları ve haklarında bilgi edinilemediği öğrenildi.

Cizîra Botan'da gerilla ve halk tek vücut

Cizîra Botan (Berxwedan): 20 Ocak akşamı Cizîra Botan şehir merkezi, ARGK gerillalarıyla, otomatik silah ve roketatarlarla düşman hedeflere saldırıldılar. Gerilla saldırısı karşısında düşman güçleri saklan-

mayı tercih etti. Cizîra Botan halkı da evlerinden havaya ateş ederek, düşmanın saldırılarını yünü saptamasını engelledi. Yaklaşık bir saat süren gerilla baskını sonuçlandığında, düşman güçleri gerillaların nereden geldiğini anlayamadılar.

21 Ocak günü sabahı fiili sokağa çıkma yasağı olduğundan, düşmanın kayıpları hakkında kesin bilgiler elde edilemedi.

Gerilla Meledî'de TC'ye ecel terleri döktürdü

14 Ocak günü Meledî şehir merkezinde bir gerilla, 4 saat boyunca düşmana ecel terleri döktürdü.

Saat 10 sularında Emniyet Müdürlüğü binasının karşısında bulunan Demiryolu-İş Sendikası binasına gelen gerilla, 6. kata çıkarken, duvarları boyamakta olan Ahmet Turan isimli şahsın kendisine engel olması üzerine silahını ateşlemek zorunda kaldı. Silah sesinin duyulması üzerine gerilla, binanın en üst katına çıkarak Emniyet Müdürlüğü binasını yayılım ateşine tuttu. Çatışma saat 15.00 sıralarına kadar devam etti. Bir tek gerilla karşısında bile çaresiz kalan yüzler-

ce düşman polisi ve çevik gücü, hava desteği istemek zorunda kaldı. Helikopterlerin çatışmaya katılmasıyla bina bombardımana tutuldu. Bunun sonucunda gerilla şehit düşerken, 1 bekçi öldü, çok sayıda düşman da yaralandı. Bu arada bazı görgü tanıkları en az 6 polisin de öldüğünü söylüyorlar. Ancak bu kesinleşmedi. Gerillanın şehit olmadan önce bir kağıt üzerine kanı ile PKK yazdığı ve binadan aşağı attığı bildirildi. Gerillanın, Malatya Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik bir eylem planı içinde olduğu, ancak sendika boyacısının engel olmasıyla eylemi planladığı şekilde gerçekleştirmediği öğrenildi.

Halkımızın büyük önderi Abdullah ÖCALAN yoldaşa;

Partimizin kuruluşunun 13. yıldönümünü kutladığımız bugün de emin adımlarla önderliğinizde zafere doğru gitmenin kıvancı- nı ve sevincini yaşıyoruz.

Ulusal birliği ve bütünlüğü parçalanmış, tarih sahnesinden silinmekle karşı karşıya olan, adı bile inkar edilen Kürdistan halkının, öz kimliğine kavuşması ve dünya uluslarının yanına yerini olması için, tamamen olanaksızlıklar içerisinde hareket ederek azimli, kararlı, üstün bir cesaret ve fedakarlıkla sömürgecilğe karşı yalnız başına ortaya atılarak erişilmez bir önderlik yaratmanız, olağanüstü koşullarda, inanılması bile güç olan mücadelemizi başlatmanız ve 27 Kasım 1978'de PKK'nin kuruluşunu gerçekleştirmekle Kürdistan halkına en büyük armağanını sunmanız bizleri halk olarak yeniden varetmiştir.

Emperyalizmin, sömürgecilğin ve işbirlikçi-ihanetçi güçlerin yoğun saldırı ve imha çabalarına karşı, partinin korunması, geliştirilmesi çabalarını en önde yürüttünüz. Önderliğiniz sayesinde içten ve dıştan sürdürülen her türlü ajan, provokasyon ve tasfiyeci çabaları boşa çıkarttığınız gibi, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini dünya kamuoyuna mal ettiniz. Ve bugün önderliğiniz etrafında kenetlenen 30 milyonluk Kürdistan halkı, serihildanlarla elindeki her araçla düşmana saldırmaktadır.

Partimizin 14. kuruluş yılında kahraman ARGK'nin sömürgecilğe karşı başlattığı yeni taktik aşamanın bir gereği olarak da faşist ordu birliklerini ülke topraklarımızdan söküp atma, hızla ulusal meclisin inşasını ve savaş hükümetinin ilanını gerçekleştirmek sürecine girmiş bulunmaktayız. Her yönüyle zafer olanaklarını yakalamıştır. Yeni süreci zaferle taçlandırmak için her dönemden daha çok bu dönemde önderliğinize, yol göstericiliğinize, talimat ve çözümlemelerinize ekmek-su kadar ihtiyacımız vardır. Önderliğiniz şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da zaferin taminatıdır.

Partimizin 13. kuruluş yılını zaferle taçlandırmak, döneme cevap vermek, önderliğinize layık olmak ve yakalanan tarihi fırsatı halkımızın lehine çevirmek için, II. Merkez Karargah komutan ve savaşçıları olarak en başta çözümleme ve talimatlarınız temelinde kişiliğimizde dönüşüm yapmanın yoğun çabası ve taktik önderlik sahasındaki görev ve sorumluluklarımıza sahip çıkarak süreci karşılamamızın yoğun hazırlığı içindeyiz. Ve bunu gerçekleştireceğimize eminiz.

Partimizin 14. kuruluş yılında önderliğinizde zafere doğru ilerlerken şıanımız, "Başarmaya mahkumuz" ve "An serkeftin, an mirin" olacaktır. Bu duygu ve düşüncelerle şahsınızda zaferi görüyor ve partimizin 13. kuruluş yıldönümü tüm Kürdistan halkına kutlu olsun diyoruz.

-Biji PKK, ERNK, ARGK!
-Biji Serok APO!
-Zafer kesin ve yakındır!

Devrimci selam ve saygılarımızla
26 Kasım 1991
II. Merkez Karargahı
26. Kasım '91

Türk ordusunun bombardımanına karşı Dersim'de gerilla vurdu, halk eyleme geçti

Dersim (Berxwedan): Sömürgeci-faşist Türk ordusuna ait savaş uçakları ve helikopterler Botan'dan sonra bu kez de Dersim'i bombaladılar. 13 Ocak 1992 tarihinden itibaren Dersim'in özellikle Zel dağları yoğun bir bombardımana tabi tutuldu. 14 Ocak günü TC, bombardımanlarına devam ederken, karadan da askeri birliklerini köylere sokmaya çalıştı. Ancak gerillaların yoğun saldırısıyla karşılaşan özel tim ve komando birlikleri Pilûr (Ovacık) bölgesindeki köylere giremediler.

15 Ocak günü akşam saatlerinde bir köye girmeye çalışan özel tim mensupları gerillaların pususuna düştüler. Pusuya düşenlerden 4 özel tim elemanı öldürüldü. Aynı gün sabahın erken saatlerinden itibaren de Zel dağları ve Kutuderesi çevresi yeni-

den bombalanırken bölgeye çok sayıda komando birliği sevk edildi. Kutuderesi çevresinde sömürgeci-faşist ordu birlikleri köylülere işkence ederek köylerini terketmelerini dayattılar.

Pilûre bağlı İrsar (Gorçek) ve Kutudere köylerinden bazı aileler evlerinden zorla çıkarılarak, yerlerine sömürgeci ordu askerleri yerleştiriliyor. Kutuderesi köyü muhtarı da ölümle tehdit edildi. Dersim halkı, TC'nin Kürdistan genelinde yeni bir katliam hazırlığı yaptığını, ama günümüzde geline aşamada ulusal kurtuluş hareketi karşısında eski katliamların tekrarını yapma gücünde olmadığını belirterek, böylesi bir olayın gelişmelere ket vuramayacağı, tam tersine ivme kazandıracağı ve cevapsız kalımayacağı görüşünde birleşiyor.

Pilûr'da kitlesel direniş

Bu vahşi saldırılar Dersim halkı tarafından tepkiyle karşılandı. Saldırıları protesto etmek amacıyla Pilûr (Ovacık) esnafı 20 Ocak tarihinde kepenkleri indirdi. İşçiler işe gitmedi, yolcu taşıyan tüm araçlar yolcu taşımadılar. Lise öğrencilerinin büyük bir kısmı derslere girmeyerek okulu boykot ettiler. İlçede protesto eyleminin başladığı ilk gün Ovacık Kaymakamı, belediye hoparlöründen halka çağrı yaparak, eylemin yasadışı olduğunu ve eyleme katılan esnaf hakkında yasal işlem yapılacağı tehditinde bulunmasına rağmen, esnaf tehditlere aldırılmayarak kaymakamın çağrısını zavallılığın bir ifadesi olarak değerlendirdi. İki günlük protesto eylemi süresince sömürgeci-faşist güçler ilçenin giriş ve çıkışlarına barikatlar kurdular

ve aramalar yaptılar.

Pilûr esnafı eyleme ilişkin şunları söylüyor: "Bugüne kadar Cizre'de, Nusaybin'de, Diyarbakır'da, Bingöl'de TC dağ-taş demeden bombaladı. Yaşlı-geç, kadın-erkek demeden otomatik silahlarla taradı ve Kürt halkına kan kusturdu. Devlet, Dersim halkının ulusal bilinçsizliğinden yararlanı ve hatta bizi halkımızla karşı karşıya getirmeye çalıştı. Gerillaya karşı çaresiz kalan devlet, sivil halkımıza saldırmaktadır. Bu saldırılarla halkımızı sindirmeyi hedefliyor. Biz tüm bunlara sessiz kalamayız ve bize düşen yükü omuzlamaya hazırız."

Pilûr'daki kepenk kapatma eylemi Dersim'de gerçekleşen ikinci ve en büyük eylem oldu. İlk eylem Kasım 1991'de PKK'nin kuruluş yıldönümünde gerçekleşmişti.

Misric'te çarpışma: 1 assubay ve 1 asker öldürüldü

Berxwedan Haber Merkezi

14 Ocak günü Misric (Kurtalan)'e bağlı Xendük (Kaşüstü) köyünde bir ihbarı değerlendiren düşman ordu birlikleri gerillaların konumlandığı noktayı binlerce asker ve onlarca zırhlı araçla ablukaya aldı. Gerillaların konumlandığı noktaya uzun süre ağır silahlarla ateş eden ve kimyasal silah da kullanan düşman ordu birlikleri ile ARGK gerillaları arasında çarpışma çıktı. Çarpışmada düşman birliklerinden 1 assubayla 1 asker öldü. Önemli oranda kimyasal silahların etkisiyle 5 ARGK gerillası da şehit düştü.

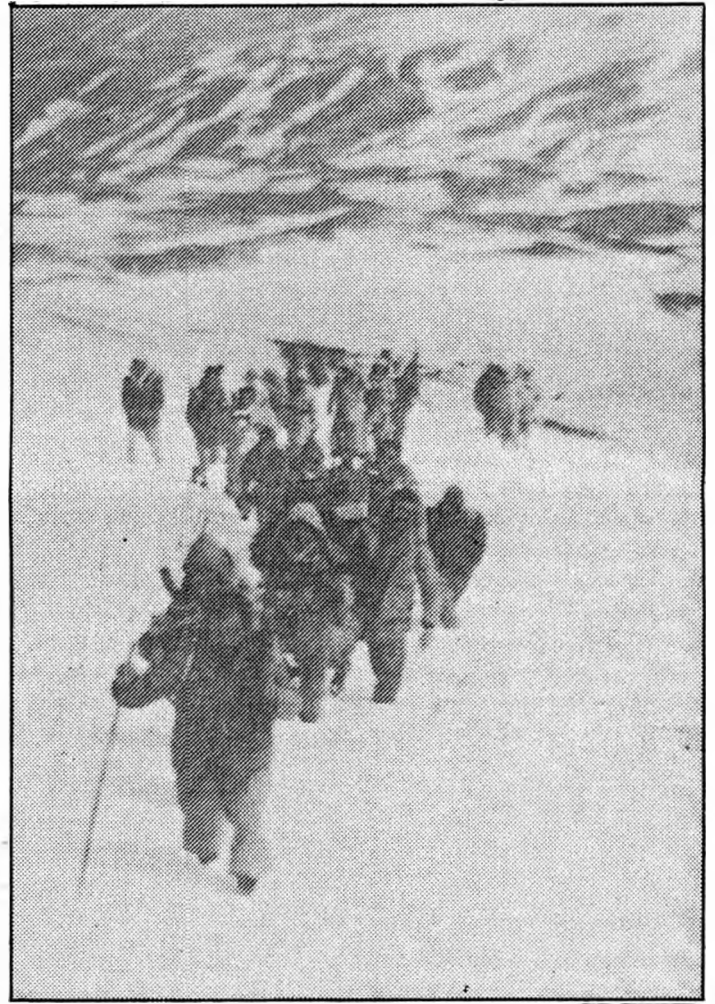
Şehit düşen gerillaların cenazeleri düşman tarafından Qûbin (Beşiri)'e götürüldü. Düşman güçleri gerillaların cenazelerini çuvalara koyarak gömmek isterlerse de halk karşı çıkarak bırakmadı. Daha sonra gerillaların cenazeleri Qûbin mezarlığında toprağa verildi. Olaydan haberdar olan halk kitleleri gerillaların mezarlarını ziyaret ederek saygı duruşunda bulundu. Aynı gün Elih'ten bin yurtsever Qûbin'e giderek, şehit gerillaların mezarla-

rını ziyaret etti. Edindiğimiz bilgilere göre gerillaların isimleri şöyle: Rûgeş (Gercews), Şiyar (Hezex), Ahmet, Kendal ve Sami (3'ü de Güney-Batı Kürdis tanlı).

Çarpışmanın olduğu gün, Xendük köyünde Nizamettin ve 14 yaşındaki kardeşi İ.Ö. gözaltına alındı ve kendilerinden bir daha haber alınamadı.

Düşman, 22 Ocak'tan itibaren aynı alanda yoğun bir gözaltı operasyonuna başladı. Başka alanlardan yeni getirdikleri anlaşılan askeri birliklerle yürütülen operasyonlarda Xendük köyünden 9, Belek (Ergüven) köyünden 2, Riknê (Çukurlu) köyünden 1, Tilê (Çaltepe) köyünden de 3 yurtsever gözaltına alındı.

Düşmanın yaygın gözaltı operasyonunu protesto etmek ve gözaltına alınanların serbest bırakılması amacıyla 23 Ocak günü kendi aralarında toplanan Qûban (Atalay), Belek, Riknê, Ewtê (Çeltikbaşı) ve Şemsê (Güneşli) köylerinden 2 bin kişi karakollara doğru yürüyüşe geçti. Eyleme geçen kitlelere müdahale edemeyen düşman güçleri, karakolda gözaltında bulunan iki yurtseveri helikopterle başka bir yere götürdüler.

Özgürlük yürüyüşü

Foto: Berxwedan

DÜZELTME

Berxwedan'ın 31 Aralık 1991 tarihli 140. sayısında Bazarcix'a bağlı Narlı nahiyesinde Hasan Sert adlı ajanın ölümle cezalandırıldığı belirtilmektedir.

Ancak ajan Hasan Sert'in ağır yaralı olduğu, ölmediği anlaşılmıştır.

Düzeltilir, özür dileriz.

Gerillanın kanına giren bir ajan cezalandırıldı

Kerboran (Berxwedan): 25 Ocak günü, Midyad'a bağlı Kefsurê köyünde Abdülkerim Keleş adlı korucubaşı ve işbirlikçi gerillalarca ölümle cezalandırıldı. Öğrenildiğine göre, 3 ay kadar önce 2 ARGK gerillası, korucuların silah kırakacaklarına dair verdikleri söze güvenerek Keferzê köyüne gidiyorlar. Ancak çete başı Abdülkerim Keleş ve adamları, verdikleri sözü tutmayarak gerillalara saldırıyorlar. Karşı direnişe geçen gerillalardan biri kurtulurken, Sabri kod isimli gerilla şehit düşüyor. İşbirlikçiler gerillanın cesedini parçalayarak tanınmaz hale getiriyorlar.

Bu olaydan 3 ay sonra, 25 Ocak günü ARGK gerillaları, yoldaşlarının kanına giren hain ve işbirlikçi Abdülkerim Keleş'i tarlada ele geçiriyorlar. Gündüz ele geçirilen hain akşama kadar

sorgulanıyor. Verdiği ifadede suçunu kabul eden hain, gerillalar tarafından ölümle cezalandırılıyor. Çevredeki hain ve işbirlikçilere ders olsun diye gerillalar, hainin ağzına bir tane binlik tıkararak cesedini ana yolun üzerine atıyorlar.

Bir karakol daha basıldı

26 Ocak günü, ARGK gerillaları Kerboran'a bağlı Çelika Elibê Remo (Çelik) köyündeki düşman karakoluna geniş çaplı bir baskın düzenledi. Roketatarların ve otomatik silahların kullanıldığı saldırı eylemi esnasında köydeki düşman karakolu tamamıyla imha edildi. Ancak düşmanın verdiği ölü ve yaralı sayısı hakkında sağlıklı bilgi edinilemedi.

Düşman, şehitlerimizden korkuyor

Misric (Berxwedan): 15 Eylül 1991 tarihinde Misric'e bağlı His-his(Gözpınar) köyünde gerillalarla sömürgeci ordu birlikleri arasında çıkan çarpışmada 4 gerilla şehit düşmüştü. Gerillaların cenazelerini alamayan halk defalarca yürüyüş yapmış, bir yürüyüşte Ömür Eriş adlı 12 yaşlarındaki bir çocuk şehit olmuştu. Tüm bunlara rağmen, cenazeleri vermeyen faşist TC yetkilileri, halkın ancak DGM kararıyla cenazeleri alabileceğini söylemişlerdi.

Olayın üzerinden aylar geçmiş olmasına rağmen, şehit gerillaların cenazelerini almak için halk hala çaba harcarken, 25 Ocak

günü akşam saatlerinde düşman askerleri şehit gerillaların cenazelerini Misric mezarlığına getirdiler. Cenazelerin toprağa verilmesi sırasında şehit gerilla Erol ERDOĞAN (Mazlum)'ın babası M. Ali Erdoğan da bulundu. M. Ali Erdoğan cenazelerin yıkanmasını talep etti, ancak imamın "Onlar şehittir, şehitler yıkanmadan da gömülebilirler" demesi üzerine cenazeler yıkanmadan gömüldüler. Olayın görgü tanıkları "Topraktan çıkarılan gerillaların cenazelerinde herhangi bir bozulma, darp izi ya da kurşun izine rastlamadık" diyorlar. Bu durum düşmanın kimyasal silah kullanmış olma ihtimalini güçlendiriyor.

Savaşçılar esir düşünce, onbinler yürüdü

Kurtuluş yürüyüşü

Ulusal Meclis yolunda

Türk sömürgeciliği yeni yılla birlikte halkımıza ve gerillamıza karşı yeni bir sindirme, ezme ve bastırma hareketi geliştirdi. Bir yandan dağlarımıza bombalar yağdırırken; öte yandan halk önderlerimizi katletme çabalarını sürdürdü. Bunun yanı sıra birtakım toptanlar düzenleyip açıklamalar yaparak iç ve dış kamuoyunu yanıltma çabasında bulundu. Sözde demokratikleşme ve yumuşama vaatlerine hız verdi.

Düşmanı bu denli yoğun yüklenmelere sürükleyen gelişmeler nelerdir? Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi 8 yıllık silahlı savaşı ardından artık birtakım ürünler toplayacak bir aşamaya gelmiştir. Yerelden bölgeye ve gittikçe tüm ulusa yayılan halk serhildanlarımızın da artık meyvelerini derleme zamanı geldi.

Mücadelemizin bu olgunlaşan meyvelerinden biri Kürdistan Ulusal Meclisi'nin inşasıdır. Bundan böyle halkımızın da bir parlamentosunun olması gerekliliği iyice kendini dayatmaktadır ve başarılmaması gereken bir görev durumundadır.

70 yıllık TC tarihinde halkımız, kendisine ait hiçbir şeyin sahibi olamadı. Bir muhtarlardan tutulmuş parlamenterlere ve cumhurreislerine dek her seçimde oylarını sadece ve sadece Türk sömürgeciliğinin dayattığı tercihler doğrultusunda kullandı. Kürdistan'da en basit bir muhtarlık seçimi için ne denli kanlı bıçaklı kavgaların yaşandığı hala belleklerdedir. Buna rağmen seçilen muhtarların aşiretçiliği daha da körükleyip halkımızın birlik ve beraberliğini nasıl bozduğu ve TC'nin mührüyle halkımızın başına nasıl bela edilişi de bilinmektedir. Bu basit bir muhtarlık için böyleyken bir reislik, parlamenterlik vb. için nasıl daha da beter olduğunu hepimiz bilmekteyiz.

Bugüne kadar halkımız kendi oylarıyla başa getirdiği bu şahsiyetlerin kapılarında el pençe divan durdu ve kendi diliyle derdini dile getirme özgürlüğünü bile elde edemedi. Verdiği her oy Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da daha da kurumlaşmasını öte bir işe yaramadı. Bu temelde Kürdistan'dan seçilen her insan da TC kurumlarında onun çarkını döndürme, değirmenine su akıtmadan başka bir işlev oynamadı.

Son 20 Ekim seçimlerinde halkımızın iradesinin ilk kez önemli oranda Türk parlamentosuna yansımalarının Türk şovenizmi tarafından ne denli büyük bir tepkiyle karşılandığını hepimiz gördük. Bu da şu gerçeği bir kez daha çarpıcı bir biçimde vurgulamaktadır: Türk sömürgeciliğinin devamı için oy kullanmak serbesttir; ancak Kürdistan halkının en ufak bir hakkını dile getirebilmek için oy kullanmak yasaktır! Öyleyse halkımız kendisini sömüren, katleden bir mekanizmanın işlemesi için ne diye iki de bir cıltlanmış simaları seçsin? Yıllar yılı bu bilinçsizce yapıldı diye, bundan böyle de yapılacak tarzında bir kayıt yoktur. Halklar seçimlere gideceklerse başkasının kaderi için değil, kendi kaderleri için gitmeleri gerekmez mi?

Evet gerekir ve gerektiği için de halkımız artık kendi yöneticilerini kendi bağrında ve kendi kaderi için seçecektir. Bu da halkın en doğru seçimidir ve hakkıdır.

İşte Kürdistan halkı bu temelde '92 sürecinde kendi öz kurumlaşmasını yaratma göreviyle karşı karşıyadır. En alttan en yukarıya doğru, en basitten en karmaşığa doğru kendi kurumlaşmamızı yaratacak, öz yönetim organlarımızı belirleyecek ve halk önderlerimizi ortaya çıkaracağız.

Bundan böyle artık muhtarlıklar bizim olacak, reislikler bizim olacak, kaymakamlıklar, valilikler ve parlamento da bizim olacak. Yani tamamıyla Kürdistan halkının hizmetinde olacak. Buna bağlı olarak kendi ekonomik kuruluşlarımızı da yaratacağız. Kürdistan'da bir banka, fabrika ya da baraj, santral vb. çalışacaksa, Türk sömürgeciliğine değil Kürdistan halkına çalışacaktır. Bu, kültürel kuruluşlar açısından da böyledir. Bir okul varsa niye Kürtçe eğitim yapmasın, niye Kürdistan tarihini ve coğrafyasını vb. öğretmesin? Sosyal kurumlar niye Kürt kültürünü vb. aşılmasını da kemalizmi aşılmasını? Sebep ne? Mahkemeler niye sömürgeci kanunları yürütsün de halkımızın çıkarlarını temel alan kanunları yürütsün? Belediyeler niye halkımızın hizmetinde olmasın? Valisi, kaymakamı niye halkımız için mülki amirlik yapmasın? Paramız, vergimiz niye sömürgeciliğe aksın da savaşımızın ihtiyaçlarına ve ülkemizin güzelleşmesine akmasın?

İşte bütün bunların çözümü ve Kürdistanlaştırılması önümüzdeki sürecin mutlaka başarılmaması gereken temel görevleridir. Bu görevlerin kapsamını ve başarılmaması gereğini Cephemizin Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaş 9 Ocak tarihli çözümlemesinde şöyle belirtmektedir:

"...Bu işin teknik düzenlenmesi, nizamı fazla kafa karıştırıcı nitelikte olmaz. Genel temsil ilkeleri, nizamı yönetmeliği burası için de geçerlidir. Örnek verirek; en çok oyu alan, temsilcilik hak kazanır. Temsil düzeyi geniş tutulmalıdır. Bütün ulusal sınıf ve tabakalara yayılmalıdır. Geniş bir tartışma, tabandan büyük bir tartışma ve kararlaştırma biçiminde olmalıdır. En çok oy alan aday temsilci olmalıdır. Teknik olarak nüfus başına köy temsilcilik veya büyük-küçük köy ayırımına göre ve yine büyük-küçük kent ayırımına göre sayısal tespitler demokrasinin bir gereğidir.

"...Hiç şüphesiz kaza ve kent meclislerinin de çok önemli görevleri olacaktır. Kent çapında kırla gerekirse birleşerek -ki köy topluluklarının da meclisi- olabilir. Kentin de meclisi olabilir. Yani bir kent birleşerek de meclis oluşturabilir. Bunlar somut duruma göre kararlaştırılacak hususlardır.

Devamı 10. sayfada

Baştarafı 1. sayfada

si için çatışmaya girmeyi uygun bulmayarak köydeki bir evde kendilerini kamufle ettiler. Fakat düşmanın tüm köyü didik didik araması sonucu esir düştüler. Bunun üzerine Serê Biyê köylüleri harekete geçerek savaşçıları kurtarmaya çalıştı. Yardıma gelen diğer köylüler, köye yetişinceye kadar savaşçılar esir düşmüştü. Halk, esir düşen savaşçıları askerlerin elinden almak istedi, ancak binlerce düşman sürüsü halkı

nü sabahı yürüyüşe devam karanı olarak dağıldı.

Köylerde bunlar olurken, yaşanan olayların Girgê Amo şehir merkezinde duyulmasıyla birlikte, 23 Ocak günü esnaf hemen kepenklerini kapadı ve 5 bin kişi şehir merkezinde toplanarak E-24 karayolunda Serê Biyê köyüne doğru yürüyüşe geçti. E-24 karayolunda yürüyüşe geçen halk, yol güzergahında bulunan Botaş petrol boru hattı pompalama istasyonuna varmadan jan-

gecenin geç saatlerine kadar sürdü. TC ordusunun açtığı bu ateş sonucu onlarca evin camları da kırıldı.

24 Ocak günü yapılan şehit Hüseyin Tayşun'un cenaze törenine Cizira Botan ve çevre köylerden gelenlerle birlikte 25 bin kişi katıldı. Barbaros mahallesindeki Nuh camii'nden alınan cenaze, İpek Yolu'na çıkılıp oradan da şehir mezarlığına götürüldü. 25 bin kişilik kitle cenaze töreni boyunca Başkan APO'nun pos-

Hezex'te dayanışma yürüyüşü

Aynı gün Girgê Amo'daki cenaze törenine destek amacıyla Hezex'te de bir gösteri yapıldı. Midyad caddesinde bulunan belediye binası önünde yürüyüşe başlayan 6 bin kişi, "Biji Serok APO", "Biji PKK", "Şehitler ölmez" sloganları atarak Newroz meydanına doğru yürüyüşe

Kürdistan halkı kontr-gerilla katliamlarını protesto ediyor

tehdit etmeye başlayınca kadınlar da düşman askerlerini taş yağmuruna tuttular. Bunun ardından düşman güçleri köyden kaçmak zorunda kaldılar.

Haber bir anda tüm Cizira Botan ve Girgê Amo'ya yayıldı. Köylerden gelen binlerce halk, Irak'a giden uluslararası E-24 karayolunda Girgê Amo'ya doğru yürümeye başladı. Yol 2 saat boyunca trafiğe kapandı. Yüzlerce araç kuyruk oluşturarak bekledi ve araç sürücüleri zaman zaman kornalar çalarak halkı selamladılar. Havanın karaması üzerine halk, 23 Ocak Cuma gü-

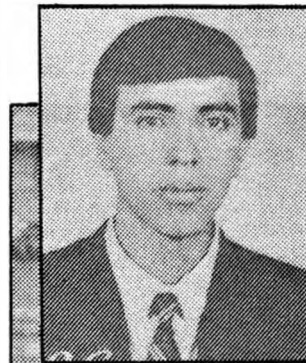
darma barikatıyla karşılaştı. Binlerce asker ve özel timin tank ve panzerlerle kurduğu barikatı yarmayacaklarını anlayan kitleler tekrar şehir merkezine doğru yürümeye başladılar. Olaysız bir şekilde halkın evlerine dağıldığı bir sırada katliamcı TC güçleri, halkın üzerine rastgele ateş etmeye başladılar. Bu arada evinin kapısı önünde beklemekte olan Silopi Belediye Başkanının yeğeni 19 yaşındaki Hüseyin TAYŞUN, merkez jandarma karakolundan açılan ateş sonucu vurularak şehit edildi. Saat 16.00'dan itibaren başlayan yoğun silah atışları,

terlerini ve parti bayraklarını taşıyarak "Biji PKK", "Biji Serok APO", "Biji ERNK", "Şehiden me bê mirin in" sloganlarını attılar. Mezarlıkta cenaze defnedildikten sonra bir dakikalık saygı duruşunda bulunan kitleler, yekvücut olarak "Ey Raqib" marşını okuyarak şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Onbinlerce kişinin attığı "Biji Serok APO" sloganının gür sesi sömürgeci-faşist güçleri ürküttü. Kitle daha sonra şehit evine doğru yürüyüşünü sürdürerek taziyeye gitti. Sömürgeci güçlerin müdahale edemediği cenaze töreni olaysız sona erdi.

geçti. Burada da aynı sloganları haykıran halk şehitliğe doğru yürüyüşe devam etti. Şehitlikte yapılan saygı duruşu sonrası intikam yemini içeren 6 bin kişilik kitle, sloganlar atarak şehir merkezine doğru yürümeye başladı. Burada da bir süre daha ulusal kurtuluşçu sloganlar atan kitleler, ardından evlerine dağıldı.

Sömürgeci-faşist güçler yürüyüşe müdahale etmedi. Ayrıca Girgê Amo halkıyla dayanışma ve kontr-gerilla cinayetlerini protesto amacıyla Şirnex, Hezex ve Nisêbin esnafı kepenklerini kapattı.

Wêranşar'da 7 bin kişi yürüdü

Şehit gerilla Halil GÜL'ün cenaze töreninden

Wêranşar (Berxwedan): Ekim 1991'de Cizira Botan yakınlarındaki Dicle nehrinde, rehberlik ettiği grubu geçirmeye çalıştığı bir sırada azgın yağmur sularına kapılarak şehit düşen ARGK gerillası Halil GÜL (Hayri-Bişar)'ın cenazesi, Cizre Bele-

diyesi tarafından gömüldüğü yerden çıkarılarak memleketi olan Wêranşar (Vîranşehr)'da 7 bin kişinin katıldığı görkemli bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

Halil GÜL'ün şehit düştüğünü Serxwebûn Gazetesi'nden öğre-

nen ailesi, Cizira Botan'a gidecek, Cizre Belediyesi tarafından 15 Ekim'de gömülen cenazeyi çıkararak 15 Ocak 1991 günü Wêranşar'a götürdü. 16 Ocak günü şehit ARGK gerillası Halil GÜL'ün cenazesinin toprağa verileceğini bilen Wêranşar hal-

kı, dini vecibelerin yerine getireceği caminin önünde beklemeye başladı. Sabah saat 08.30'da camide dini vecibeler yerine getirildikten sonra, ERNK bayrağına sarılı bulunan cenazeyi omuzlarına alan kitleler, "Biji Serok APO", "Biji ARGK", "Biji PKK", "Biji ERNK", sloganları ve zılgıtlar eşliğinde mezarlığa doğru harekete geçtiler. Yaşlı-genç, kadın-erkek 7 bin kişinin katıldığı yürüyüş, atılan sloganlar ve zılgıtlarla bir bayram havasında geçti.

Mezarlıkta düzenlenen cenaze töreninde bir konuşma yapan şehit Halil GÜL'ün kardeşi, "O bir PKK savaşçısıydı. Cenazesi parti anlayışına göre gömülmelidir" diyerek mücadeleye bağlılığını ortaya koydu. Cenazenin toprağa verilmesi ardından, tüm şehitlerin anılarına bir dakikalık saygı duruşunda bulunan kitleler, düşmanın müdahalesi olmaksızın dağıldılar.

16 Ocak günü, Halil GÜL'ün cenaze töreni nedeniyle Wêranşar esnafı kepenkleri, şoförler de araçlarının kontaklarını açmadı. Olaya düşman güçleri müdahalede bulunmadı.

Kontr-gerillaya karşı Halk Savunma Birlikleri

Baştarafı 1. sayfada

dırdı. Saldırı sonucu halktan yaklaşık 30 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Yaralılarından bazılarının isimleri şöyle: Hayrettin Akgül, Emin Avcı, M. Emin Akgül,

Peyruza Aksoy, Latife Avcı, Cihan Yılmaz (7) Basri Bayram, A. Rahman Alptekin, Musa Korkmaz, Halit Acar, İskan Kaya, Süleyman Kaya, Halit Onur, Fatma Korum ve Ahmet Güneş.

Halk tam dağılmak üzereyken, Basikê Kilkevîr (Kısmetli) köyünden 1500 kişi ilçeye girince yine olaylar çıktı. Kerboran girişinde halkın önünü kesen sömürgeci güçler yaklaşık 10 dak-

ka halka ve havaya ateş ettiler ve halkın üzerine göz yaşartıcı bombalar attılar. Bu arada panzerlerden de halkın üzerine iki roket fırlattılar. Basikê Kilkevîr köyünden gelen halktan hemen hemen

yaralanmayan hiç kimse kalmadı. Görgü tanıkları olayı şöyle aktarıyorlar: "Bir anda üzerimize binlerce kurşun sıktı. Bizim amacımız gidip kaymakama derdimizi anlatmaktır. Bunlar insanlıktan anlamıyorlar."

Basikê Kilkevîr köyünden gelen halk daha dağılmadan Midyad yolundan yaklaşık 3 bin Şibebîyê (Kumdere) köylüsü Kerboran'a girdi. Sloganlar ve zılgıtlarla ilçeye giren Şibebîyê halkı ile TC askerleri arasında tartışma başladı. Aynı saatlerde Şikeftikan (Kurucu) köyünden gelen kalabalık halk kitlesinin ise, ilçeye girişleri sömürgeci Türk askerleri ve kurdukları barikatlarla engellendi.

Öğleden sonra da Xelilan köyünden büyük bir halk topluluğu Kerboran'a doğru yürüyüşe başladı. Sömürgeci güçler, kurdukları barikatlarla, "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganları atan halkın ilçeye girişini engellediler. Yürüyüşün barikatlarla engellenmesine halk, 3 saatlik

oturma eylemi yaparak tepki gösterdi. Daha sonra barikatın kaldırılmaması nedeniyle halk tekrar köye geri döndü.

Tüm bu olayların yaşandığı 10-11-12 Ocak günleri esnaflar kepenkleri, araç sahipleri araçlarının kontaklarını açmadı, öğrenciler de okullara gitmediler.

Bu vahşiyane olaylar sonrası Kerboran halkı sömürgeci devletin kimliklerini taşıyama kararı aldı, muhtarlar da mühürlerini TC yetkililerinin üzerine fırlatacaklarını belirttiler. Gördüğümüz bazı yurtseverler, "TC'nin kimliklerini artık taşımayacağız. O kimlikler bize ait değildir, düşmanın bize reva gördüğü kimlikler. Bizim hükümetimiz var. ERNK ve ARGK kimlikleri var. Bundan sonra kendi kimliklerimizi taşıyacağız" diyerek kararlılıklarını ifade ettiler.

Ayrıca, 15 Ocak günü Gercews ilçesindeki esnaflar da kontr-gerilla eylemlerini ve Kerboran'da olanları protesto etmek amacıyla kepenkleri açmadılar.

Halkımızdan kontr-gerillaya anlamlı bir cevap

Kerboran (Berxwedan): 20 Ocak 1992 gecesi saat 19.30 sıralarında Kerboran'a bağlı Serê Dehlê köyüne gelen kana susamış 15 kadar kontrgerilla, yüzleri maskeli sivil giyinmiş ve otomatik silah ve bombalarla donanmış olarak köy muhtarı Mehmet Yavuz'un evini sardılar. Bunu farkeden Mehmet Yavuz hemen telefona sarılarak halka haber verdi ve bağırarak köy halkını ayağa kaldırdı. Henüz köylüler Mehmet Yavuz adlı yurtseverin evine gelmeden, kana susamış kontrlar onu evden çıkararak köyden uzaklaştırmaya çalıştılar. Ama köyün hemen dışında silahlı halk milislerimiz ve yurtsever halkımız canilere yetişerek, korkusuzca canilerin üzerine yürüdü ve hemen Yavuz adlı yurtseveri ellerinden kurtararak olası bir cinayeti önlediler.

Serê Dehlê'de emellerine ulaşamayan caniler, bu kez Kerboran şehir merkezine yönelerek Mahmut Çelebi adlı yurtseverin evine girmeye çalıştılar. Bunun üzerine, bir anda tüm Kerboran halkı telefonlaşarak birbirilerini canilerin saldırılarına karşı haberdar ettiler. 10 dakika içerisinde Mahmut Çelebi'nin evinin önünde silahlı, taşlı, sopalı ve kazmalı, kürekli 3 bin kadar yurtsever toplanıp canileri kovalamaya başladı.

Kana susamış caniler halkın birlikteliğine karşı bir şey yapamamalarına rağmen emellerinden vazgeçmeyerek, bu kez de Kerboran HEP İlçe Başkanı Beşir Dolaşmaz'ın evine geldiler. Cani kontraların evden çıkarmaya çalışmalarına rağmen, Beşir evden çıkmayarak bağırarak başladı. Sayıları 5 bine ulaşan halk kitlesi, Beşir'in evine gelerek kontraları burada kısırdı. Halkın gazabından kurtulamayacaklarını anlayan caniler, kendilerinin kim olduğunu açığa vurma pahasına canlarını kurtarmak için Kerboran taburuna sığındılar. Daha önce de halk telefonla taburu arayarak evlere saldırmaya çalışan canilerin kim olduklarını sormuştu. Tabur komutanı halka kendilerine ait herhangi bir gücün dışarda bulunmadığını belirtmişti. Kerboran kaymakamı da ha keza halka, böyle bir olaydan ha-

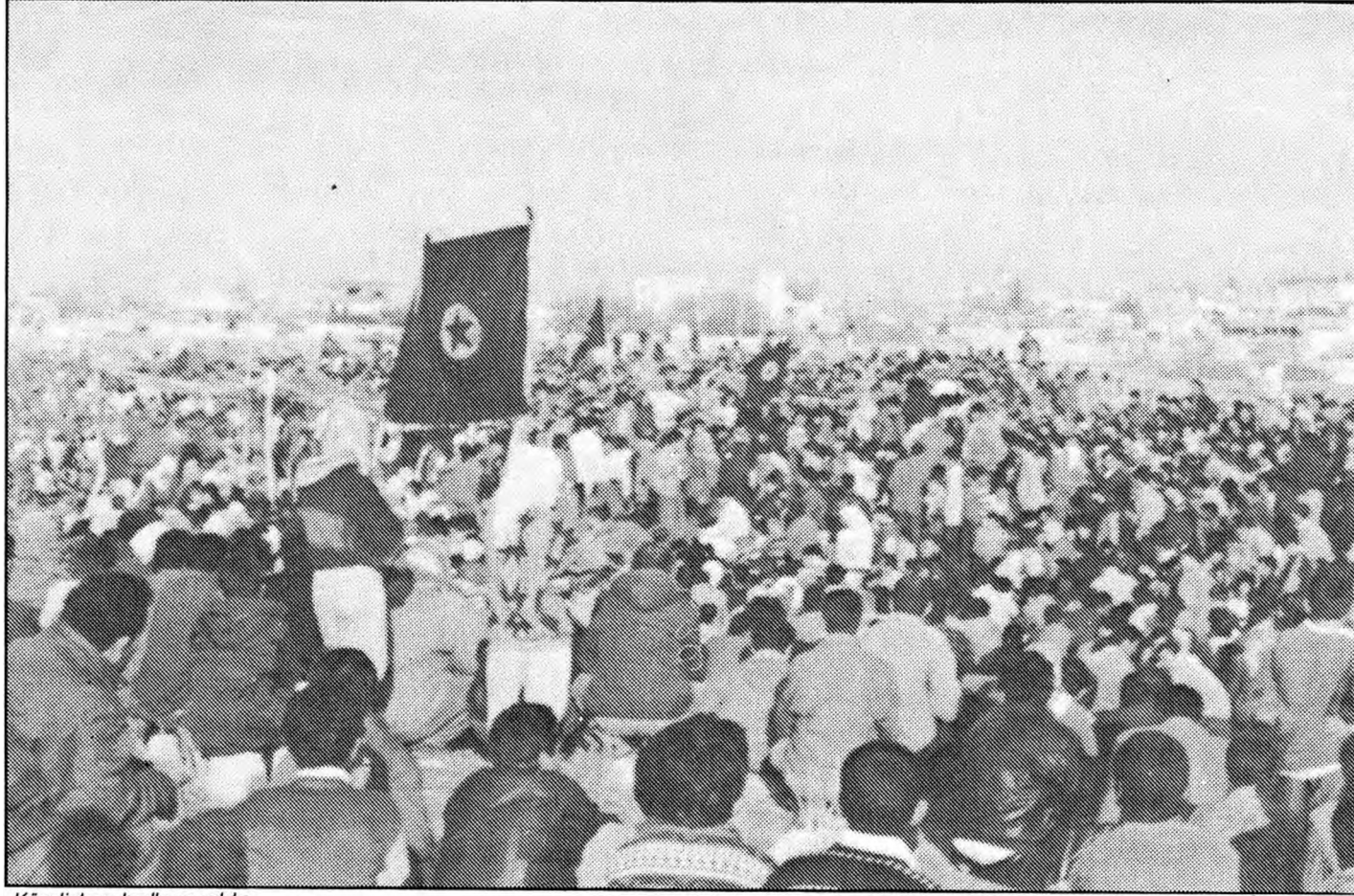
berdar olmadığını söylemişti.

Kerboran taburuna sığınan kontr-gerillaların arkasından yurtsever halkımız da taburun kapısına dayanarak tabura sığınan kontraları kendilerine iade etmelerini istedi. Bunun karşılığında tabur komutanı ve diğer yetkililer, tabur kapısındaki nöbetçilerini de içeri alarak hesap soran halk kitlesine karşı sessiz kalmayı tercih ettiler. Bunun üzerine halk kitlesi sloganlar atmaya, halaylar çekmeye ve sabaha kadar silah sıkmaya başladılar. Tüm bu gelişmelere karşın faşist ordunun kolluk kuvvetleri dışarda olup bitenleri anlamak için dışarı bir göz bile atamadılar.

Sabah olunca halk sessizce evlerine dağıldıktan sonra, taburdan 50 kadar düşman askeri panzerlerle şehir içine girip, gece katletmek için evlerini bastıkları yurtseverleri gözaltına aldılar. Gözaltına alınanlardan Mahmut Çelebi aynı gün serbest bırakılınca, Mehmet Yavuz ise helikopterle Mardin Tugay Komutanlığı'na götürüldü.

Sömürgeci Türk devletinin son dönemde halkımıza yönelik saldırılarının tek bir açıklaması olabilir: O da gerilla ile et ve tırnak gibi kenetlenmiş olan halkımızı katlederek, korkutup sindirerek önümüzdeki 1992 bahar atılımını önleyebileceğini sanmak. Faşist TC devletinin saldırılarının diğer bir amacı da, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün, "Biz bunlara yardımcı olanları biliyoruz. Ama elimizde kanıt yok" açıklamasından hareketle kendilerince suçlu gördükleri, ama haklarında gerekli delili elde edemedikleri devrimci-yurtsever güçleri katlederek sonuç almaya çalışmak. Ama halkımız artık her gün ölmekten, aşağılanmaktan bir kez ölmeyi göze almaktan çekinmiyor. Ölüm kusan namlıların üzerine üzerine yürüyor. Kurtuluşunu, bağımsızlık ve özgürlüğünü orada görüyor.

Zaten halkımızın böyle korkusuzca faşist Türk devletinin bölgelerindeki komutanları ve kaymakamlarını sorgulayabilecek şekilde hesap sorması da gösteriyor ki, artık TC kurum ve kuruluşlarıyla, askeri gücüyle topraklarımızda kalıcılığı yitmiştir.

Kürdistan halkı ayakta

Foto: Berxwedan

HEP yöneticileri katlediliyor

Amed /Nisêbin (Berxwedan): 18 Ocak günü, saat 14.30 sıralarında işletmiş olduğu konfeksiyon dükkanından ayrılarak Yeni Turan mahallesiindeki evine 50 metre kala dar bir sokakta yüzleri maskeli 3 kontra elemanı tarafından yayılım ateşine tutulan Abdurrahman Söğüt, Nusaybin Devlet Hastanesi'nde şehit oldu. Nisêbin halkı tarafından sevilen, sayılan ve dürüst kişiliği ile tanınan A. Rahman Söğüt'ün katledilmesinin duyulmasıyla birlikte esnaf kepenk kapattı, öğrenciler okulları boykot ettiler.

Katledilmesinden 20 gün önce, yani 30 Aralık 1991 günü Diyarbakır 1 Nolu E Tipi Cezaevi'nden tahliye olan Söğüt, 20 Ekim genel seçimlerinden hemen sonra gözaltına alınmış ve Mardin Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı siyasi şubede 25 günlük işkenceden sonra tutuklanıp Diyarbakır Cezaevi'ne gönderilmişti. Evli ve 7 çocuk babası olan A. Rahman Söğüt'ün (38) katledildi-

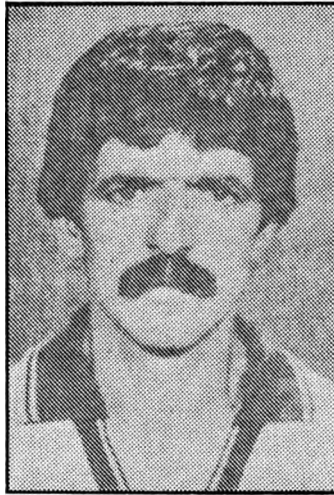
ği yerde daha önce de Hayrettin Çetin adlı yurtsever katledilmişti.

A. Rahman Söğüt'ün cenazesi, 19 Ocak günü doğum yeri olan Stewr (Savur) ilçesi Awenê (Sürgücü) nahiyesine bağlı Tizyan (Elmabahçe) köyüne kalabalık bir araba konvoyu ile götürüldü. 4 bin kişinin katıldığı cenaze töreninde Söğüt'ün naaşı, "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganları eşliğinde defnedildi. Cenaze töreni sonrası ailesi Nisêbin'e geldi ve binlerce kişi taziyesine gitti.

25 Ocak günü ise, saat 12.30 sularında Nisêbin'de ölüm mangaları bir kez daha harekete geçerek yurtsever Seyfettin Oktan'ı katlettiler. Ailesiyle hastaneye giderken katledilen Oktan (30) evli ve 3 çocuk babasıydı.

Bu gelişmeler üzerine 25 Ocak günü Midyad esnafı katliamları protesto etmek amacıyla kepenkleri açmadı.

Öte yandan 22 Ocak günü Mardin'in Şemrex (Mazıdağı) ilçesin-

Seyfettin Oktan

Nizam Kişin

de saat 24 sularında Nizam Kişin adlı biri, maskeli 5 kişi tarafından dövülerek komalık edildi. Olay sonrası Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Nizam Kişin, 24 Ocak günü saat 10.00'da öldü.

Nisêbin'de kontr-gerilla katliamları sürerken, 25 Ocak günü saat 11.00 sıralarında Misric (Kurtalan)'a bağlı Feqiran köyü muhtarı Hüseyin Pamukçu, 25-26 yaşlarında bir kişi tarafından Elîh'te öldürüldü. Olay hakkında geniş bilgi alınmadı.

Malazgirt HEP İlçe Yönetim Kurulu üyesi Harbi Arman, 14 Ocak günü Amed'e hareket ettikten sonra, 15 Ocak günü gözaltına alındı. 20 Ocak günü ise Amed'in Yayaş köyü Örne mezrasındaki Tuşık Köprüsü'nün altında Harbi Arman'ın kurşunlanmış cesedi bulundu.

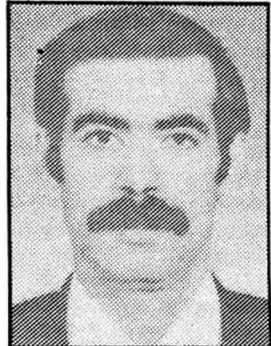
Gözaltına alınarak katledilmesinden kısa süre önce yine gözaltına alınan, ama serbest bırakılan Harbi Arman'ın 14 Ocak günü ifadesinin alınması için hemen Amed'e hareket etmesinin gerektiği tarzındaki telefondan sonra Amed'e gittiği öğrenildi. 14 Ocak günü bir otelde kaldığı öğrenilen Arman'ın 15 Ocak günü resmi polisler tarafından gözaltı-

na alındığı öğrenildi. Ancak Amed'e gittikten sonra bir daha kendisinden haber alamayan yakınları, onu aramak üzere geldikleri Amed'de Arman'ın kurşunlanmış cesediyle karşılaştılar. Arman'ın katledilmeden önce gözlerinin, el ve ayaklarının bağlandığı ve ardından kafasına sıkılan iki kurşunla katledildiği saptandı.

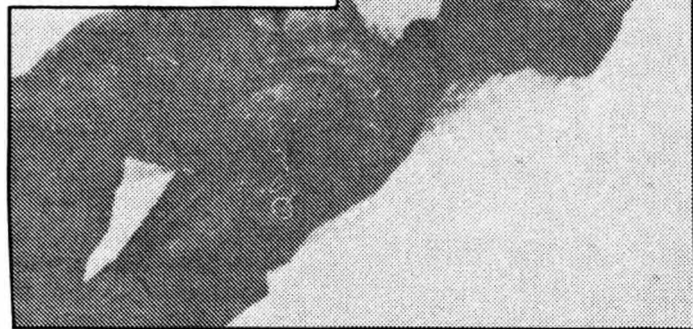
Aramak için geldiği Amed'de kardeşinin cesediyle karşılaşan Harbi Arman'ın ağabeyi Kamil Arman, "Bizim kan davamız yoktu. Öldürülmesine bir anlam veremiyorum" dedi. Diyarbakır HEP İl Başkanı Av. Hüseyin Turhalı da, "Faali meçhul cinayetlerden her halükarda devlet sorumludur. Bu, devletin idare etme, yetki ve gücünden kaynaklanır. Ancak cinayetlere hükümetlerin karışması halinde, hükümetin meşruiyeti kalker" şeklinde konuştu.

Harbi Arman'ın cenazesi, memleketi olan Milazgirt (Malazgirt)'de kalabalık bir kitlenin katılımıyla toprağa verildi.

Harbi Arman'ın katledilmesinin açığa çıkmasından bir gün sonra da, Amed'deki karayolları binası yakınındaki bir su çukuru- nun içinde kimliği tespit edilemeyen 19-20 yaşlarındaki bir gencin cesedi bulundu.

Abdurrahman Söğüt

Harbi Arman

YCK İstanbul'da yürüyüşte

Foto: Berxwedan

İstanbul Üniversitesi'nde anma töreni

İstanbul (Berxwedan): Der-sim eyaletinde şehit düşen Ali İhsan ÜÇKARDEŞ (Mahsum) ve Antep'te polislerce gözaltına alındıktan sonra sömürgeci güçler tarafından yakılarak katledilen Murat ÖZSAT'ı anmak için forum düzenlendi.

11 Aralık'ta İstanbul Üniversitesi'nde YCK'nin düzenlediği foruma yaklaşık 500 öğrenci katıldı. Devrim şehitleri için saygı duruşu ve "Ey Raqib" marşıyla başlayan forumda, konuşmacılar; şehit düşen gerillanın İstan-

bul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde mücadeleye katıldığını, sömürgeciliğin ona dayatmış olduğu sahte, yoz yaşamı reddederrek halkının yanında ARGK saf-larına katıldığını söylediler. Konuşmacılar, "İstanbul'daki YCK örgütlemesini kurmakta büyük payı olan Ali İHSAN yoldaşın yarattığı bu değerleri kanı-mızın son damlasına kadar ko-ruyacağımıza söz veriyoruz. Söz onurdur, onurumuzu çiğnetme-yeceğiz" dediler. Daha sonra yeni hükümetin demokrasi çığırkanlı-

ğının hiç inandırıcı olmadığını belirten öğrenciler, "Murat ÖZ-SAT hevalin polis tarafından yakılarak katledilmesi bunun en so-mut kanıtıdır" dediler. Botan-Behdınan Savaş Hükümeti'ne de değinilen konuşmalarda, "Bu hü-kümet PKK'nın 14 yıllık kararlı mücadelesinin sonucu doğuyor. Kürdistan ve tüm dünya halk-larına hayırlı olsun!" denildi.

Yoğun kar yağışına rağmen ey-lemlerini sürdüren YCK'li öğren-ciler şiirler okudular, ateş yaka-rak halay çektiler.

"Biji PKK", "Bi can bi xwin em bi tere ne ey Serok", "Genç-lik Kürdistan savaşa", "Biji Serok APO" sloganlarını atan öğrenciler daha sonra dağıldılar.

Çewlik'te kontr-gerilla katliamı

Çewlik (Berxwedan): Kontr-gerilla katliamları Çewlik'e de sıçratıldı. Son bir hafta için-de il merkezinde maskeli kontr-lar ve polis tarafından saldırıya uğrayan 3 kişi yaşamını yitirdi.

İlk olay, Bingöl Sanayi Site-si'nde oto döşemeciliği yapan Mahmut Polat'ın Muharrem adlı bir düşman polisi tarafından katledilmesiyle başladı. Mahmut Polat'ın kendisine borçlu olan polisten alacağını istemesi, bu-nun karşısında polisin, "Devlet-en para istenir mi?" diye cevap vermesiyle başlayan tartışma büyüyerek kavgaya dönüştü. Mu-harrem adlı polis, efendilerinin katliamcı ruh haliyle tabanca-sını çekerek Mahmut Polat'ı katletti. 23 Ocak Perşembe günü, sanayi sitesinde bulunan tüm es-naflar, olayı protesto ederek ke-penklerini indirdiler. Protestola-rın giderek büyümesinden ötürü Bingöl Emniyet Müdürü, Ma-hmut Polat'ı katleden polisi tu-tukladıklarını açıkladı. Ancak bu açıklamaya rağmen, gece geç

saatlerde polisin evini apar topar bilenmeyen bir yere taşıdığı öğrenildi.

İkinci katliam olayı ise, Kültür mahallesinde meydana geldi. 25 Ocak Cumartesi günü geç saat-lerde bir düğünden dönen Ah-met Bayram ve Ahmet Buzrul adlı gençler, yüzleri maskeli iki kontra tarafından silahlı saldırıya uğradılar. Akşam saat 24.00 su-larında bir düğünden dönen Ah-met Bayram ve Ahmet Buzrul'un otomobillerine yaklaşan maskeli iki kişi, "isminiz nedir?" diye sor-dukları Bayram ve Buzrul'un ce-vap vermelerine dahi fırsat ver-medek silahlarını ateşlediler. Ah-met Bayram hastaneye kaldırılır-ken öldü. Ahmet Buzrul ise ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastane-de kurtarılamayarak yaşamını yi-tirdi. Aynı gece Ahmet Bayram'ın cenazesini almak isteyen ya-kınları ve halk kitleleri hastane önünde birikti. Kitlelerle sömür-geci-faşist güçler arasında çıkan tartışma sonucu halk hastanenin camılarını kırdı. Ertesi sabah ka-

labalık bir halk topluluğu tören düzenleyerek cenazeyi toprağa verdi. Tören sırasında kontr-gerillayı lanetleyen sloganlar atılırken, "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganları da hiç eksilmedi.

Aynı gün ERNK İl Komitesi imzalı bir bildiri yayınlandı. Ce-naze töreni sırasında halka da-ğıtılan bildiride saldırı kınanarak protesto edilmesi istendi. ERNK'nin kepenk kapama çağrısına uyan esnaf, 27-28 Ocak günleri kepenklerini açmadı.

Bu arada, kontr-gerillaların saldırısında ağır yaralanarak has-tanede yaşamını yitiren Ahmet Buzrul'un, Vedat Aydın'ın cenza-zesine katıldığı, tören sıra-sında çekilen resminin Tempo dergisinde yayınlanmasından son-ra birkaç kez takip edildiği ve bunun ardından da 25 Ocak günü saldırıya uğradığı öğrenildi. Halk arasında, Ahmet Buzrul'un resminin Tempo dergisinin de sa-hibi olan Hürriyet gazetesi tara-fından polise verildiği kanısı çok yaygın.

Kontr-gerilla terörüne öğrenci boykotu

11 Ocak günü, Şirmex'te orta dereceli okul öğrencileri kontr-gerilla eylemlerini ve okulda uy-gulanan polis terörünü protesto etmek amacıyla okulları boykot ettiler. Boykot eylemi 14 Ocak gününe kadar sürdü. Eylemin u-zaması nedeniyle Şirmex'teki ke-malist-sömürgeci asimilasyon ku-rumları felç oldu. Sonuçta Şirmak Valisi öğrencilerin ayağına git-mek zorunda kaldı. 14 Ocak gü-

nü sabahın erken saatlerinde kendileriyle görüşen validen öğ-renciler, kontr-gerilla elemanları ve resmi üniformalı polislerin okullarda uyguladığı terörün önü-ne geçilmesini, polislerin okul-lardan çekilmelerini ve devletin baş vurduğu katliamların durdu-rulmasını istediler. Vali, bundan

böyle polisin okullarda öğren-cileri rahatsız etmeyeceği konu-sunda söz verdi. Bunun üzerine öğrencilerin 14 Ocak günü okul-lara gittikleri bildirildi.

Bu arada 24 Ocak günü, tır-mandırılan katliamları protesto etmek amacıyla Şirmex esnafı ke-penkleri açmadı.

YURTSEVER HALKIMIZA VE KAMUOYUNA

Partimiz PKK'nin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, tüm ulusu kucaklayarak gerçek ve büyük bir kitlesel güç haline gelmiş, ulusal ordulaşma ve ulusal direniş savaşının zirvesine doğru yol almaktadır. Buna karşılık Partimizin doğru devrimci savaş taktikleri karşısında başarısız kalan ve derin bir çıkmazı yaşayan sömürgeci Türk devleti, Özal Harp Dairesi ile işgalci ve katliamcı Türk ordusu özel savaş yöntemlerini daha da pervasızca ve hiçbir kural tanımadan uygulamaktadır. Sömürgeci Türk devleti, kontr-gerillanın geliştirdiği katliam, komplo ve sokak infazlarındandır büyük bir medet ummaktadır. Sinsi ve alçakça yöntemlerle yürüttüğü suikast ve komplolar tezgahlamakta ve bundan sonuç almaya çalışmaktadır.

Son bir yıldan bu yana bu tür yöntemlerle 100'den fazla yurt-sever-devrimci insanımız katledilmiştir. Katliamcı bir devlet olarak TC, halkımızı sindirmeye çalışmakla birlikte, aynı yöntemleri daha da inceltip komplocu şebekeler kurarak, gerilla ordumuza sızmaya ve onu darbelemeye çalışmaktadır. Son dönemlerde ordumuz mensuplarına ve milislerine yönelik komplolarını daha da arttırmış bulunmaktadır.

Özel savaş kurmaylarının en çok üzerinde durdukları ve komplo geliştirdikleri bir alan da Xerzan Eyaletimizdir. Bu eyaletimizde düşman, daha çok dini duyguları ve aşiret ilişkilerini kullanarak ajan-kontra şebekelerini kurmaktadır. Kullandığı aile-aşiret ilişkileri aracılığıyla yurtsever kesimlerin içine sızmakta ve gerillaya kadar uzanabilmektedir.

Nitekim son günlerde Siirt çevresinde gelişen bazı olaylar, bir kontra şebekesinin kontrolü ve komploları sonucu yaşanmış olaylardır. 20 Aralık 1991 tarihinde PKK-MK üyesi ve ARGK'nin Xerzan Eyalet Komutanı Aydın ADSAY (Mervan) yoldaş, böyle bir kontra şebekesinin fiili yardımlarıyla düzenlenen bir komplo sonucu katledilmiştir. Bununla kalmayan ajan-kontra şebekesi, dolaylı bir biçimde bazı kişileri de kullanarak, Mervan yoldaşın şehit düştüğü Eynbaran köyü çevresinden Siirt HEP İl Başkan Vekili Mehmet DEMİR, Hamit DEMİR ve Aİ-KEKLİK isimli dost durumunda olan insanlarımızı da katletmiştir.

Ordu karargahımız, bu olayla yakından ilgilenmiş ve bazı tespitlere ulaşarak olaya el koymuş bulunmaktadır. Olayın, Türk devleti-ne bağlı bir kontra şebekesinin yönlendirmesi altında gerçekleşmiş olması büyük bir ihtimal olarak ortaya çıkmıştır. Söz konusu olay hakkında ordumuzun yürüttüğü soruşturma devam etmektedir. Soruşturmanın sonuçları hakkında halkımız bilgilendirilecek ve suçlular hak ettikleri cezaya çarptırılacaktır.

Hangi görünüm altında olursa olsun sömürgeci-faşist Türk devletinin geliştirdiği ve örgütlediği bu tür katliamlara ve kontra faaliyetlerine karşı halkımız uyanık olmalı, tavır almalı ve kendini koruma tedbiri olarak köy-mahalle savunma birliklerini kurmalıdır. Partimiz PKK'nin önderliğindeki devrimci Halk Ordumuz ARGK, geliştirilen bütün bu alçakça komploları ve bunları gerçekleştiren şebekeleri ortaya çıkaracak ve mutlaka bir bir hesabını soracaktır.

- Kahrolsun komplocu Türk devleti!
- Yaşasın halkımızın ulusal direnişi!

26 Ocak 1992
ARGK Genel Karargahı
Basın Bürosu

DÜZELTME

15 Ocak 1991 tarihli Berxwedan'da ARGK gerillası Ali İhsan Üçkardeş (Mahsum)'in sömürgeci ordu birlikleriyle girdiği bir çarpışmada şehit düştüğü yazılmıştı. Fakat alınan kesin bilgiler, Ali İhsan Üçkardeş'in bir nehir geçiş anında suda boğularak şehit düştüğü yolundadır. Düzeltir, özür dileriz.

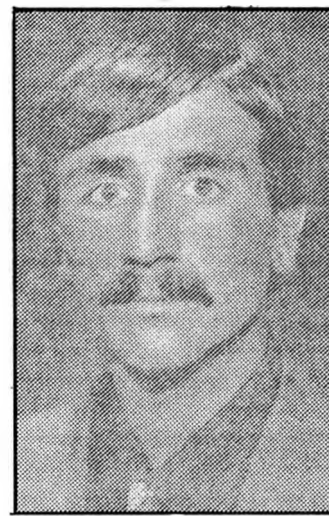
TC'nin eski oyunu:

Önce katlet, sonra gerilla ilan et

Nisêbin (Berxwedan): 22 Ocak günü Mardin'in Nisêbin ilçesinde Abdülkadir Paşa mahallesinde yaralı olarak ele geçirilen Abdurrahman Ercik işkenceyle katledildi. TC'nin "terörist" olarak ilan ettiği Aburrahman Ercik'in yurtsever biri olduğu anlaşıldı.

22 Ocak günü akşamı saat 24 sıralarında Abdurrahman Ercik'in evini yüzleri maskeli ve sivil giyimli 5 kişi otomatik silahlarla yayılım ateşine tuttu. Abdurrahman Ercik'in kendini savunmak amacıyla ateş etmesi sonucu eve giremeyeceğini anlayan ölüm mangası geri çekildi. Bunun hemen ardından eve yakın bir yerde konumlanan TC'nin özel tim ve polisleri panzerlerle evi bombalamaya başladılar. Yaklaşık yarım saat süren bombalama ve tarama sonucu Abdurrahman Ercik yaralı ele geçirildi, babası Halit ve kardeşleri Abdullah, Mehmet ve Salih ile yakınları Mehmet Akman, Abdullah Akçin ve M. Beşir Can ise gözaltına alınarak bilinmeyen bir yere götürüldüler. Yaralı olan Abdurrahman Ercik işkenceyle katledilirken, diğerlerinin hayatlarından da endişe ediliyor.

Yaralı olarak ele geçirilen ve daha sonra katledilen Abdurrahman Ercik'in annesi Fatma Ercik (45) olayı muhabirimize şöyle anlattı: "Nusaybin Emniyet Müdür-lüğü'ne çağırıldım. Bana gidin ö-lünüzü alın, ölünüz Mardin Devlet Hastanesi'ndedir denildi. Mar-

din'e giderek cenazemizi almak istedik, ancak cenazemiz verilmedi. Olaydan bölge millerkekillerini de haberdar ettik. Ancak onların girişimleri de herhangi bir sonuç vermedi. Oğlumun cenazesi dini vecibeler yerine getirilmeden gizlice açılan bir çukura konulmuş. Oğlum gerilla değildi. Evimizden alınan silahı ise düşman sahibi olduğumuz için evde bulunduruyorduk."

Evli ve 4 çocuk babası olan Abdurrahman Ercik'in cenazesi 23 Ocak günü saat 15.00 sıralarında sömürgeci-faşistler tarafından yoğun güvenlik önemleri alınarak Nisêbin'e getirildi ve dini vecibeleri yerine getirilmeden gizli bir şekilde gömüldü. Halkın nefretine yol açan bu olayın duyulmasıyla birlikte 23 Ocak günü, Nisêbin esnafı kepenk kapatarak tepkisini dile getirdi.

KÜRDİSTAN HALKINA

Partimiz PKK'nin 13. kuruluş yıldönümünü kutlamanın sevinci ve kıvançını hep birlikte yaşıyoruz. Halkımızı kurtuluşa ve bağımsızlığa götüren ve zaferin eşiğine getiren bu tarihi günde, partimizin önderliği etrafında kenetlenerek elimize geçirdiğimiz her araçla bin yılların biriktirmiş olduğu kin ve öfkeyle sömürgeciliğe saldırırken, tüm güç ve olanaklarımızı azami ölçüde harekete geçirmenin zamanıdır.

Halk olarak onurumuzun ayaklar altına alındığı, kimliği-mizin bile inkar edildiği, en vahşi işkence ve insanlıkdışı uygulamalara maruz kaldığımız ve yokoluş sürecini yaşadığımız bir dönemde, sizin bağrınızdan çıkan yüce önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın, yalnız başına üstün bir cesaret ve kararlılıkla yola çıkarak, PKK gibi kendini dosta ve düşmana kabul ettiren bir önderliği yaratmakla halkımıza en büyük armağanı sundu.

Şüphesiz ki, PKK önderliği öyle kolay bugünlere gelmedi. Emperyalizmin, sömürgeciliğin ve işbirlikçi-ihanetçi güçlerin çok yoğun saldırıları karşısında amansız bir direniş sergilenerek, bağrınızdan çıkan ve halkımızın en yiğit ve kahraman evlatlarından binleri bulan militanların ve yurtseverlerin şahadeti sonucunda bugünlere gelmiştir. Ve sömürgecilik bugün Kürdistan'da oluşan kan deryasında boğulmaktadır.

Partimizin 13. kuruluş yıldönümünde silahlı-silahsız halk ayaklanmaları, ARGK'nin kahramanca saldırıları ile tamamen savunma konumuna geçen faşist ordu birliklerinin ülke topraklarımızdan sökülüp atılması, özlediğimiz "Bir parça özgür vatana" ulaşmamız ve savaş hükümetinin ilanına geçiş sürecinin başlamasında emin adımlarla zafere doğru hızla ilerliyoruz.

Böylesi bir sürece girerken, halkımızın serihildanlarından aldığımız güç ve cesaretle yüce parti önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın yol göstericiliğinden ve bizzatıhi başkomutasında zaferin öngününde İl Merkez Karargahı komutan ve savaşçıları olarak halka bağlılığımızın gereğince taktik önderlik sahasında görev ve sorumluluklarımızın bilincinde hareket ederek her zamankinden çok halkımızın düşmanından intikam almak ve özgürlüğünü elde etme duygularının cevabı olacağız. Partimizin 14. kuruluş yılında dünya halklarının yanında onurlu yerimizi almak için partimizin önderliğinde, Cephemiz ERNK bayrağı altında örgütlenerek ve ARGK saflarında yerimizi alarak, elimize geçirdiğimiz her araçla ve özellikle partimizin çağrılarına cevap vermenin gereği olarak silahlanıp, sömürgecileri ülke topraklarından atarak, demokratik halk iktidarımızı gerçekleştirmek için görev başına!

Gün mücadele ve onur günüdür.

Gün bin yılların intikamının alındığı gündür.

Gün ihanetten hesap sorma günüdür.

Onurlu yaşam için partimizin önderliğinde zafer yürüyüşünü gerçekleştirelim. Bunun için tüm olanaklarımızı seferber edelim!

Bu duygu ve düşüncelerle en büyük bayram olan partimizin 13. kuruluş yıldönümü hepimize kutlu olsun.

-Biji PKK, ERNK, ARGK!

-Biji Serok APO!

-Savaş Hükümetinin ilanı için görev başına!

-Biji serihildana gelemeye kahraman!

Devrimci selam ve saygılarımızla
26 Kasım 1991
II. Merkez Karargahı

Ulusal birlik ve dayanışmanın zaferi

Farqin (Berxwedan): Farqin ve çevresinde günlerden beri yoğun bir kar yağışı vardır. 1 metreyi aşan kar tüm köy yollarını kapamış, ilçenin tüm köylerle ilişkisi kesilmiştir.

Farqin'de köylere giden yolların özelliği, bir yolun çok sayıda köye açılmasıdır. Aynı yolun üzerinde çok sayıda köy bulunur. Türk sömürgecileri yoğun kar nedeniyle kapanan yolları açmazken, yalnız korucusu olan köylerin yollarını açar ve yurtsever olan köylere yollarını ise kapalı tutar.

Farqin'e 30-40 km uzaklıkta bulunan korucuların köy yolları açılırken, 7 km mesafedeki köyün kar yağışı ardından, 27 Ocak günü, köylülerden biri ağır şekilde hastalanıyor. Hastanın acil olarak hastaneye kaldırılması gerekiyor. Ancak yol kapalı ve haber iletilmesine rağmen sömürgeci güçler herhangi bir yardım

sunmaya yanaşmıyor. Bunun üzerine toplanan köylüler, 100 kişilik bir çalışma ekibi oluşturarak küreklerle yolu açmaya koyuluyorlar. İşe koyulan ekip, bir taraftan yolu açarken, bir taraftan da durmaksızın ulusal ezgiler okuyor ve ulusal kurtuluşçu sloganlar haykırıyorlar. Arı gibi bir çalışmanın sonucunda aynı gün içinde 7 km'lik yol küreklerle açılırken yollar kapalıdır. Ama TC'nin karı bile bir baskı aracı olarak kullanmasına karşı, yurtseverler hemen harekete geçerek karşı alternatif geliştiriyor ve ulusal birliğin en iyi örneklerini sergiliyorlar. Yurtsever köylüler kendi aralarında çalışma ekipleri oluşturarak, kapanan yolları açıyorlar. Ve bu işi de ulusal gösteriler ve dayanışma ruhu ile yaparak TC'nin kullanmak istediği bu silahı ona çeviriyorlar. İmece usulü çalışan yurtsever köylüler, koruculara da ha-

ber göndererek PKK'nın af yasaından yararlanmalarını istiyorlar.

Buna en iyi örnek Farqin'e 7 km uzaklıktaki 90 haneli Ferhend (Kayadere) köyüdür. Yolları ve korucuların köyüne giden ana yola ulaşıyor. Yol açma işlemi bittikten sonra yurtsever köylüler, TC'nin bu yenilgisini dilan tutarak ve sloganlar atarak kutluyorlar. Köylüler, son bir kez daha koruculara haber yollayarak Af Yasası'ndan yararlanmaları ve düşmana hizmet etmekten vazgeçmelerini istiyorlar. Yurtseverler, korucu köyüne giden yol üzerindeki telefon direklerine de ERNK bayrakları asarak, coşkuyla zaferlerini kutluyorlar. Hastaneye ulaştırılarak kurtarılıyor. Bu olay, halkımızda ulusal birlik ve dayanışma ruhunun ne denli geliştiğinin en güzel ve somut bir örneği olmaktadır.

Yeni Ülke Riha bürosuyla röportaj:

"Hiçbir tehdit ve şantaj bizi yıldırılmaz"

Üzerinizde yoğun baskılar olduğunu belirttiniz, bunları biraz anlatır mısınız?

Yeni Ülke Urfa bürosu, Mart 1991'den itibaren Cebeci İşhanı'nda ikamet etmekteydi. Yeni Ülke bürosu çalışmaya başladığı günden beri, sorumluluğunda bulunan Urfa, Antep, Maraş gibi gelişmekte olan illerdeki insanların sesi, yüreği ve kulağı olabilmek için var gücüyle çalışmış, ulaşabildiği sorunu kendi sorunu olarak kabul edip böyle meselelerin üzerine gitmiştir. Sorunların üzerine gitmek, tikanıklığa karşı savaşım vermek, aynı zamanda Urfa bürokrasisine cephe almak anlamına geldiği için, Urfa bağnaz partileri ve devlet kuruluşları, Yeni Ülke'nin sorunlarına eğilme politikasına karşı, ortaçağ zihniyetiyle hareket ediyorlar.

Peki bu bağnaz tutum sizin dışınızda başka gazetelere de yansıyor mu?

Urfa'da alışılmış kalıpları içinde sözde bir gazetecilik yapıyor. Olayı neden-sonuç ilişkisi içinde incelemek, üzerine gitmek,

gözaltına alınan bir vatandaşın ailesiyle veya yakınlarıyla görüşmek gibi gereklilikler yerine, emniyetin verdiği basın bildirisi haber olarak aynı şekilde gazeteyle yansıtılmaktadır. Zaten habercilik anlamında bir varlık gösteremeyen Urfa basını, gazetelerini reklamlarla kurtarabilmektedir.

Yani reklam gazeteleri midir?

Urfa basını içerisinde bizim yerimiz yok, ki öyle bir yere de gelmek istemiyoruz. Burada anlatmak istediğimiz Urfa yerel basını değil. Bunlara cephe almak gibi bir niyetimiz de yok. Anlatmak istediğimiz başta Urfa valisi ve özel idarenin son iki aydan beri Yeni Ülke Urfa bürosunu kendilerine hedef etmeleri ve akabinde büromuzun bulunduğu Cebeci İşhanı'ndaki 19 nolu yerimizi yasa dışı bir şekilde ihaleye çıkarmalarıdır. Bu da bizden ne kadar rahatsız olduklarının kanıtı olmaktadır.

Sizce bu yaptırımların altında ki gerçek nedenler nedir?

Yeni Ülke çalışanları bugüne

kadar valinin düzenlediği hiçbir basın toplantısına katılmamışlardır. Valinin yaptığı hiçbir işi gazetelerine yansıtmamışlardır. Çünkü Yeni Ülke çalışanları, güpegündüz insanların öldürüldüğü, gözaltına alındığı, insanların geceleri tereddütle dolaştığı bir şehirde tavını yoksuldan, işçiden ve halkından yana koymuştur. Bu yüzden, hiçbir şeyin hallolmadığı toplantılara katılmak bizim için zaman kaybindan başka bir şey değildir.

Yeni Ülke kendinden başka kimseyi göremeyen bürokrasinin ağır çizimleri altında kendini ve halkını onuruyla korumak gibi devrimci bir sorumluluğa sahiptir. Şu çok iyi bilinmelidir ki hiçbir tehdit ve şantaj bizi yıldırılmaz. Bir sürü iş yerinin boş olmasına rağmen, büromuzun sudan sebeplerle boşaltılmasını kınıyoruz. Sokakta kalsak dahi, devamlı ezilen emekçi halkların yanında olmayı kendimize şiar almayı büyük bir görev sayıyoruz. Teşekkür ederiz...

Biz teşekkür eder, başarılar dileriz.

Türk ordusunda çözülme büyüyor:

Kürt kökenli askerler katlediliyor

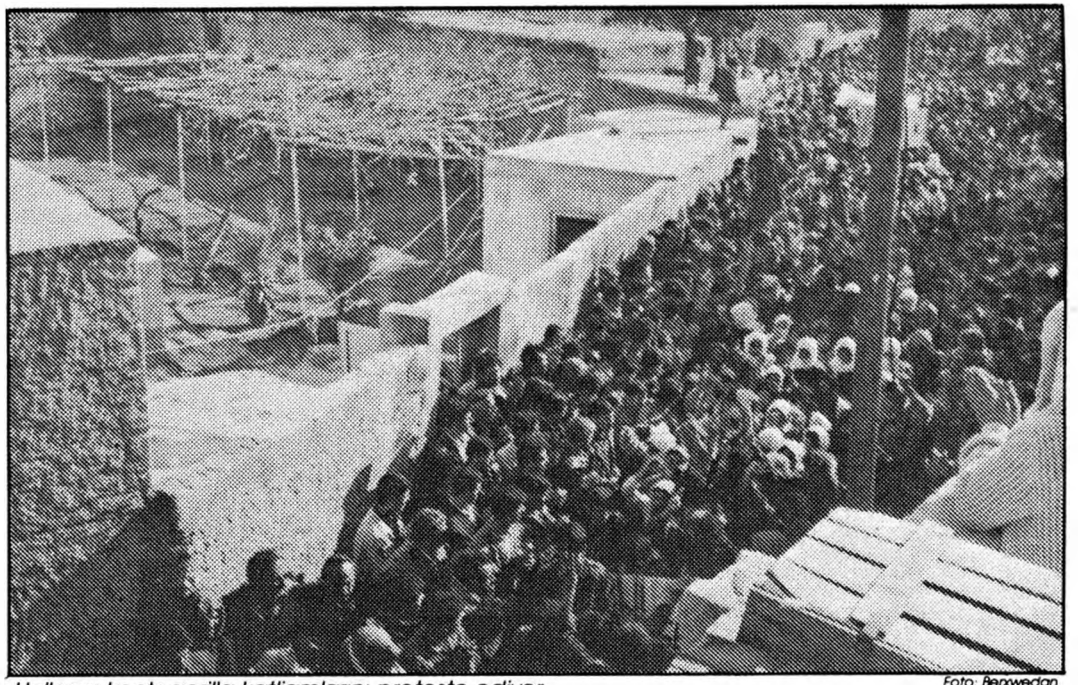
Gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi TC ordusu içinde de çelişkileri derinleştirdi. "Ben Kürt halkına karşı savaşmam" diyenlerin sayısı her gün biraz daha artarken, Kürt kökenli askerler de, "bizim de artık ordumuz var" diyerek silahlarıyla firar etmekte. Mükadelemiz karşısında hızla çözülme ve derin bir bunalıma giren

ren sömürgeci-faşist Türk ordusu içindeki Kürt kökenli askerlerin hiçbirine güvenilmiyor ve hepsine birer potansiyel suçlu gözüyle bakılıyor. Bu yüzden sömürgeci-faşist ordu içindeki Kürt kökenli askerlere yönelik terör de giderek şiddetleniyor ve bazıları katlediliyor.

Geçtiğimiz günlerde de TC ordusunda askerlik yapan bazı

Kürt gençleri katledildi. Bunlardan Elihli bir köçer ailesinin çocuğu olan İsmet Kaya, Kırklareli'nde askerlik yaparken, 22 Ocak günü katledildi. Akşam nöbete giderken sivil giyimli bir şahıs tarafından katledilen İsmet Kaya'nın "cinnet geçirerek öldüğü"nü iddia eden Türk ordu yetkililerine karşı arkadaşları, "Devlet yalan söylüyor. İsmet nöbete giderken sivil bir şahıs tarafından katledildi" diyorlar.

Öte yandan Wan'ın Westan (Gevaş) ilçesi nüfusuna kayıtlı ve adı öğrenilemeyen bir genç de, İstanbul'da askerlik yaptığı sırada işkenceyle katledildi. Katledildikten sonra cesedini İstanbul Haydar Paşa Numune Hastanesi morguna götüren faşist ordu yetkilileri, "Oğlunuz düşerek öldü. Gelecek cenazesini alın" diyerek ailesine haber yolladılar. Bunun üzerine İstanbul'a giderek oğlunun cenazesini alan ailenin, hastane morgunda 2 Kürt kökenli askerin daha cenazesinin bulunduğunu belirttiği öğrenildi.

Halkımız kontr-gerilla katliamlarını protesto ediyor

Foto: Berxwedan

Düşman, çöken çeteciliği canlandırmaya çalışıyor

Berxwedan Haber Merkezi

Son dönemlerde sömürgeci-faşist TC, gelişen halk eylemliliği karşısında, daha önceleri eski sömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun fiilen il il gezerek düzenlediği "Huzur toplantıları"nı yeniden gündemleştirdi. PKK'nın IV. Kongresi'nde alınan Genel Af kararı ve bu doğrultudaki pratik uygulama karşısında önemli oranda çöken çeteciliği yaşatmak için düzenlenen böylece toplantılar, hemen hemen Kürdistan'ın birçok yerinde gerçekleştirildi. Bunların amaçları gayet iyi bilinmektedir. Ancak işleyişlerinin daha yakından görülebilmesi ve özellikle DYP-SHP koalisyon hükümetinin "demokrasi" ve "insan hakları" söylemlerinin ne anlama geldiğinin bizzat kendi temsilcilerinin ağızlarından itiraf edilmesi açısından Gewer (Yüksekova)'de yapılan toplantıya ilişkin izlenimleri vermeye uygun buluyoruz.

Bunlardan biri 22-23 Ocak günleri Çolamerg (Hakkari)'in Gever ilçesinde yapıldı. İlçe kaymakamının başkanlık ettiği "Huzur toplantısı"na çağrılı bulunan çeşitli kesimlerin yanı sıra devletin tüm temsilcileri de katılarak gövde gösterisi yapmak istediler. Toplantı, kaymakamın açılış konuşmasıyla başladı. "Herkesi davet etmemize rağmen çok az sayıda iştirak olduğunu görüyorum, demek ki işleri varmış, olabilir. Yüksekova ticaretin yoğun olduğu bir yer, Hakkari'deki bir folklor olayından sonra Yüksekova üzerindeki iyi niyet imajı bozulmak isteniyor. Folk-lorda alınan bir sonuç bahane edilerek protesto yürüyüşü yapılıyor. Terör, vatan ve güvenlik kuvvetlerini karşı karşıya getirmek için çaba sarfediliyor. Vatandaşların sağduyularına dayanarak hareket etmelerini istiyoruz. Teröristlerin karanlık emellerine alet olmayalım, ilçemizde olaylar yapılmak

isteniliyor, kepenkler indirilmek isteniliyor. Bu tür hareketler hepimize zarar verir. İlimizde olağanüstü hal yasağı var. Yukarıda belirttiğimiz konular olmadığı takdirde herkes dilediği gibi ticaretini yapacak. Belli bazı mihraklar istemiş diye kepenk kapatma eylemi yapılamaz. Hareket tarzını yasalar belirler, dışına çıkıldığı zaman kaos olur, terör olur. Bölücü teröristler ilçemiz üzerinde içe veya dışa dönük belli planlar düzenlemektedirler. Terörün amacı terör yapmaktır. Asker, polis, vatan ve güvenlik kuvvetleri gerekirse kundaktaki bebeği bile vurur, işte İkiyaka olayı" diyen kaymakam daha sonra hükümetin "Şeffaflık, dürüstlük ve şefkat politikası"nı anlattı.

23 Ocak günü ise, kaymakam aynı kesimleri bu kez de makamına çağırarak, bir gün önceki konuşmasını tekrarladı. Bu toplantıya ANAP İlçe Başkanı İdris Öner, işbirlikçi Halit Dara, Belediye Başkanı Necdet Buldan ve bazı muhtarlar katıldı. ANAP İlçe Başkanı ile Halit Dara adlı işbirlikçi, kaymakamın konuşmalarını onaylarken, Belediye Başkanı Necdet Buldan, "Toplantılara karşı değil, yanlış anlaşılmasın. Ne çıkarsa insanların biraraya gelip konuşmalarından kaynaklanıyor. Onun için insanların biraraya gelip konuşmalarını demokratik bir çerçevede konuşmalarını, tartışmalarını istiyoruz. Ancak iki gündür üst üste bizleri toplantıya sürekli aldığımız duyumlara göre bu yapılacakmış şu yapılacakmış diyor olursanız. Elbette ki devlet görevini yapacaktır, ancak şu anda teröre ve terörizme davetiye mi çıkarılıyor endişesindiyim. Burada hiçbir şey olacağını sanmıyorum, ama olursa herkes sorumluluğunu biliyor" diyerek toplantıya ilişkin düşüncelerini belirtti. Kaymakam buna karşılık, "Biz toplantıya özellikle sizi davet ettik, olabilecek bir olayda hepinizin bir gruba hitap edeceğinize ve sustu-

rabileceğinize inandığımız için sizleri davet ettik, yoksa biz de zaten herkese gitmiyoruz, öyle bir artırmamız yok, biz sadece olabilecek bir şeyde sizleri koruyacağımızı söylüyor ve duyumlara karşı sizleri uyarıyoruz ki, birlikte hadiseleri bastırabilelim" diyerek açıkça işbirlikçiliği dayattı.

Mezarlık mahallesi muhtarı Hamit Aydın ise sömürgeci devlet güçlerinin yaptığı keyfi ev baskınlarını ve katliamları dile getirdi. Son sözü alan kişi ise İHD Yüksekova temsilcisi Süleyman İke oldu. Süleyman İke, "Önce Belediye Başkanının görüşlerine katılıyor ve aynı kuşku ben de taşıyorum. Muhtar Hamit Aydın arkadaşımızın soruları, soruların en önemlisi olmasına rağmen cevaplar hiç de tatmin edici değildi. Ayrıca iki gündür konuşulanları - ki hiç kimse değinmediği için eklemek istiyorum- vatandaşın devlete karşı sorumlulukları varsa, devletin de vatanında karşı sorumlulukları vardır, bu konu tek tarafı düşünülemez, iki gündür izliyorum sürekli olarak çıkan olaylardan, yapılacak eylemlerden bu toplumu sorumlu tutacağınızı ve bu insanlardan hesap soracağınızı söylüyorsunuz. Fakat genelde bu tür eylemler devlet güvenlik birimlerinin hatalarından kaynaklanıyor. Durup dururken, kimse eylem yapmıyor ki, yöremizde bir sürü insan hakları ihlalleri izledim, bu insan hakları ihlalleri güvenlik birimleri tarafından yapılıyor. Peki devlet güvenlik birimlerinin hatalarından dolayı yapılacak eylem ve dolayısıyla çıkabilecek olaylardan kim sorumlu olacak, biz kimden hesap sorabileceğiz, yoksa onların hesabını da bizler mi vereceğiz? Ayrıca bizlere nasihat ettiğimiz gibi, güvenlik görevlilerinize de halka karşı şefkatli olun, yasaların dışına çıkmayın diye nasihat veriyor musunuz?" diyerek sözlerini noktalar. "Huzur toplantısı"nın da huzuru kaçmıştı."

Güney-Batı Eyaleti'nde gözaltılar

Riha (Berxwedan): Ocak ayının ilk haftasında başlayarak Riha ve ilçelerinde 50'nin üzerinde gözaltı ve tutuklanma olayı yaşandı. Bunlardan bazıları şunlardır:

22.1.1992 günü Heweng (Bozova) ilçesi Boziki (Yaylak) mahiyesinde Mehmet Ekinci ve Halil Alagöz ile Tutluca köyünde Şükrü Aslan ve Hasari Aslan'ın gözaltına alındıkları öğrenildi.

28.1.1992 günü Heweng ilçesi Çarmalık köyü cami hocası Mehmet Ergin, Yeni Ülke gazetesi ve Leyla Zana'nın posterini bulundurduğu gerekçesiyle gözaltına alındı. Cami hocası Meh-

met Ergin'in hayatından endişe duyan yakınları, bir an önce serbest bırakılmasını istediler.

29.1.1992 günü Halkın Emek Partisi Bozova İlçe Başkanı Eyüp Karakeçili gündüz saat 11'de çarşıda gözaltına alındı.

18.1.1992 günü gözaltına alınıp Diyarbakır DGM'ye gönderilen Remzi Menteş, İsmail Kaykır ve Ahmet Demir adlı şahısların tutuklandıkları bildirildi.

Ayrıca Riha merkezde emniyetin eski tutuklulara yöneldiği ve Sedat Çaycı'yı 24.1.1992 günü gözaltına aldığı bildirildi. Yine eski tutuklulardan Fatih ve

Faysal Öcalan adlı kişilerin gözaltına alınma gerekçeleri ise soyadlarının "Öcalan" olmasıdır. Ayrıca, "Öcalan" soyadlı kişilere ait evlerin, sudan bahanelerle arandığı ve rahatsız edildikleri öğrenildi.

Öte yandan Dilük (Antep) ve Meledi (Malatya)'de seri gözaltıların sürdüğü ve Dilük'tan A. Macit Sezgin ve Hüseyin Çıpartaş adlı şahısların gözaltına alındıkları bildirildi. Meledi'den ise Suat Aksüt ile Mehmet Erdoğan adlı şahısların 15 Ocak'ta gözaltına alındıkları ve Malatya DGM'since tutuklandıkları öğrenildi.

Düzeltilme

Berxwedan'ın 31 Ekim 1991 tarihli 136. sayısında yer alan "Mêrdin alanında son günlerde çok sayıda işbirlikçi ajan cezalandırıldı" başlıklı haberde, işbirlikçi ajan Sarê köyü muhtarı, yanlışlıkla Sahbê (Barıştepe) köyünün muhtarı olarak verilmişti.

Edindiğimiz bilgilere göre Sahbê köyü muhtarı ve köy halkının hemen hemen tamamı yurtseverdir. Sarê köyünün muhtarı Hüseyin ise ajandır ve bu köyde 60 dolayında korucu bulunmaktadır. Sarê köyünün muhtarının kardeşi Hasan da, 30 yıla hükümlü iken cezaevinden kaçarak Suriye'ye gitmiş ve düşmanla anlaşması sonucu TC tarafından uçakla getirilerek kontr-gerilla timleri içinde yer alması ve yurtseverlerin katledilmesinde büyük rol oynamış birisidir.

Yapılan bu yanlışlıktan dolayı okuyucularımızdan özür dileriz.

PKK'nin kuruluş yıldönümü gecesinde ulusal birlik ruhu doruğa çıktı

Paris (Berxwedan): 25 Ocak 1992 tarihinde Fransa'nın başkenti Paris'te, PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle düzenlenen ve 6 bin 500 dolayında Kürdistanlıların katıldığı gece, Kürdistan'da yaşanan serihildan ruhuyla gerçekleştirildi.

PKK kuruluş yıldönümü kutlamalarının son halkası Paris gecesi, tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu ve üç dilden açılış konuşmasıyla başladı. Programın sunulmasının ardından sahnedeki yerlerini alan Güney Kürdistanlı yurtsever Sanatçı İkbâl Hacıbî'nin yönetimindeki orkestra ve koro eşliğinde Ozan Xelil Xemgin, Seyitxan, Tirêj ve Felemez türküler okudular. HUNERKOM'dan Peywan, Diyar, Zozan ile konuk sanatçılar Êriwan'dan Di-lovan, Güney-Batı Kürdistan'dan Nasir ve Bedirxanê Temo seslendirdikleri türkülerle Kürdistan'ın tüm parçalarındaki kültürel birikimleri birleştirerek izleyicilere sundular. Kürdistan'ın

hemen hemen tüm parçalarından ozanların o parçaların türkülerini dile getirmesi ve ulusal kurtuluş mücadelesinde birleşmeleri kitleleri bir hayli etkiledi.

Gecede, Koma Cûdî, Paris çocuk ekibi ve Koma Emektar halk oyunları ekipleri de Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden derlenen, direniş ve yaşamı canlandıran oyunlar sundular. Bunların içinde özellikle de Koma Emektar bir hayli dikkat çekiciydi. Ekibi oluşturanların hemen hemen tamamı ulusal kurtuluş mücadelemizde yer alan savaşçı ve şehit ailelerinden oluşuyordu. Yaşlı genç, kadın-erkek şehit ve savaşçı yakınlarının böyle bir gösteri sunmaları büyük bir coşkuyla karşılandı. Ayrıca, sergilenen tiyatro oyunları ve skeçler de büyük ilgi topladı.

ERNK Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın konuşması ile Licê ve Pasûr serihildanlarının yer aldığı video kasetlerinin

gösterimi ise, adeta izdihama yol açtı. Herkes biraz daha iyi görebilmek, biraz daha iyi anlayabilmek için nefeslerini tutarak baştan sona dikkatlerini yoğunlaştırdı. Ama aynı zamanda yaşanan coşku, sık sık atılan sloganlarda ve alkışlarda dile geliyordu.

Kürtçe, Türkçe ve Fransızca siyasi konuşmaların da yapıldığı gecede Kürdistan halkının dostu Radyo Le France Direktörü Sayın Pulmer ile Uluslararası Af Örgütü Fransa Şubesi'nden Av. Yves Decheselle sözlü olarak dayanışma mesajları sundular. PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümünü kutlama gecesine yazılı mesaj gönderen örgüt, kişi ve kurumlar da şunlardır: Tamil Elam Kurtuluş Kaplanları/MK-Sri Lanka, İngiltere İşçi Partisi adına milletvekili Doive Nellis, Kürdistan-Kıbrıs-Yunanistan Dayanışma Komitesi adına Teofilis, 450 Yunanistan subayı adına General Antonis Natais, Yunanistan PASOK-

MK üyesi ve parlamenter Dimitris Phokin, ARGK Zağros Gerilla Karargahı, YKWK Avrupa Örgütü, Berxwedan Gazetesi, YCK Avrupa örgütü, YJWK Avrupa Örgütü, YRWK Avrupa Örgütü, PKK Almanya Davası Tutsakları, HEVKOM, Mahsum KORKMAZ Akademisi öğrencileri, Doğu Kürdistan'dan ARGK gerillaları, ARGK Xerzan Eyalet Komutanlığı, Devrimci Sol Güçler-Fransa, Devrimci Partizan-Fransa, TKP-ML Paris taraftarları, TDKP Paris taraftarları, THKP-C Acilciler Fransa Temsilciliği, Fransa Asur-Keldani Derneği Başkanlığı, MLSPB Alan Örgütü, İran-KDP Devrimci Kanat, TİKB taraftarları-Paris, Bolşevik Partizan taraftarları, Mardin Eyaleti PKK-ERNK Temsilciliği, Kanada-Montreal Kürdistan Kültür Derneği ve Avrupa'daki Kürdistan Komiteleri.

Oldukça coşkulu ve canlı geçen gece "APO hate Hilwanê" halayıyla sona erdi.

Kürdistan şehitlerini anma ve serihildanlarla dayanışma gecesi

Bielefeld (Berxwedan): Almanya'nın Bielefeld kenti yakınlarında özellikle Dersim bölgesinden gelen Kürdistanlıların yaşadığı Löhne'de düzenlenen Kürdistan şehitlerini anma ve serihildanlarla dayanışma gecesi, büyük bir ilgiyle karşılandı. Baştan sona Zazaca (Dimili lehçesi) olarak hazırlanıp sunulan programda, kitlelerin en çok ilgisini çeken tiyatro oldu. Dersim katliamında, katliamdan geçirilen insanların cesetlerinin altından kurtulan küçük bir bebeğin kurtulup büyüyerek katliamcı, sö-

mürgeci-faşist güçlerden intikamını almasını sembolize eden tiyatro oyunu boyunca kitleler, "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarıyla salonu inlettirler.

Zazaca ve Türkçe olarak siyasi konuşmaların da yapıldığı gecede Ozan Şiyar, Küçük Ozan Şero, Ozan Xemgin, Löhne çocuk korusu ve Koma Cesûr Müzik Grubu devrimci direnişçi türkülerıyla, Osnabrück Çocuk Folklor Ekibi ve Koma Cesûr Folklor Ekibi de halk oyunları gösterileriyle yer aldılar.

İsveç Kürt Kültür Derneği'nin 13. Kongresi yapıldı

Foto: Berxwedan

Stockholm (Berxwedan): 11 Ocak 1992 tarihinde yapılan ve oldukça tartışmalı geçen, kapsamlı eleştirilerle geçmişin gözden geçirildiği 13. Kongre, şehitlerin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı.

Daha sonra bir yıllık faaliyet raporunun okunup tartışılmasına geçildi. Dernek üyeleri, bir yıllık çalışmalara ilişkin oldukça yararlı eleştirilerde bulunarak yol gösterici öneriler sundular.

Eski yönetimin eleştirileri yanıtlayıp özeleştiri vermesinin ardından, yeni yönetim seçildi. Derneğin ihtiyaç duyduğu araç-gereçlerin alınması ve daha geniş bir kitleye açılması doğrultusunda önemli kararların alındığı kongre, yeni seçilen yönetimin kararlılık sözü vermesinden sonra sonuçlandı.

Küba ile dayanışma toplantısı

Bremen (Berxwedan): Çeşitli Alman örgütlerinin çağrısıyla 25 Ocak 1992 günü Almanya'nın Bremen kentinde Sosyalist Küba ile dayanışma toplantısı yapıldı.

150 dolayında Alman demok-ratın katıldığı toplantıda, Küba Büyükelçiliği Sekreteri, Küba'daki son durum ve Komünist Partisi'nin 3. Kongresi'ne ilişkin bilgiler verdikten sonra, bu konuda tartışmalar yapıldı.

Toplantıya çağrılı bulunan ERNK adına okunan Küba'yla dayanışma mesajı, izleyiciler tarafından büyük bir sempati ve coşkuyla karşılandı. Bir yurtsever tarafından okunan ERNK mesajında, "Biz, Küba halkı da dahil olmak üzere bütün halkların birleşen ve direnen iradesine dıştan dayatılmak istenen girişimlerin sonuç almayacağına inanıyoruz. Bir yönetim veya bir

sistem, bir halkın kararlı desteğine sahip olduktan sonra, o halkın çelikten iradesi karşısında hiçbir karşı-devrimci çaba başarılı olamaz. Bu nedenle, Kübalı yöneticilerin sık sık dile getirdikleri 'Ya sosyalizm, ya ölüm' sözlerinde sosyalizmi koruma ve geliştirme kararlılığını görüyoruz. Ve halka mal edildiğine inandığımız bu tutumu sonuna kadar destekliyoruz" denildi.

ERNK mesajının okunmasından sonra konuşan Kübalı konuşmacının, "Yarının bağımsız, demokratik ve sosyalist Kürdistan'ını saygıyla selamlıyorum" sözleri, izleyicilerin "Yaşasın uluslararası dayanışma" sloganlarıyla karşılandı. Daha sonra Kürdistanlı yurtsever bir ozan izleyicilere Zazaca türküler okudu. İki Alman müzik grubu da şarkılarıyla dayanışmada bulundular.

Kürdistanlı yurtseverler Helsinkî'de toplandı

Helsinki (Berxwedan): Finlandiya'da yaşayan Kürdistanlı yurtseverler, 26 Ocak 1992 tarihinde Finlandiya'nın başkenti Helsinkî'de toplanarak 11. toplantılarını gerçekleştirdiler.

Şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşu ve "Ey Raqib" marşının okunmasından sonra, eski yönetim kurulu, 15 Ağustos 1991-26 Ocak 1992 tarihleri arasındaki faaliyetlerine ilişkin çalışma raporunu sundu. Zengin tartışmalarla çalışma raporunun değerlendirilmesinin ardından, eleştiri özeleştiri yapılarak yeni dernek başkanı ve yönetim kurulunun seçimine gidildi.

88 üyeden oluşan "Komela

Kurdê li Finlandiya" derneğinin yeni başkanı ve yönetim kurulu üyeleri, bağımsız-demokratik-birleşik bir Kürdistan'ın yaratılması için bu alanda üzerlerine düşen tüm görevleri yerine getireceklerine dair söz verdiler.

Yeni yönetim kurulunun 27 Ocak 1992 tarihinde gerçekleştirdiği ilk toplantıda önümüzdeki dönemde yürütülecek faaliyetler konusunda şu kararlara ulaşıldı:

1- Siyasi faaliyetler (Basın açıklamaları, protesto yürüyüşleri, Kürdistan halkıyla dayanışma geceleri, eğitim çalışmaları vb.)

2- Kültürel faaliyetler (Dil, folklor, müzik, tiyatro, tarih vb.)

"Türk hükümeti, PKK ile neden görüşmüyor"

İskoçya Ulusal Partisi'nden Avrupa Parlamentosu milletvekili Winifred M. Ewing, TC'nin İngiltere Büyükelçisine bir mektup yazarak Pasûr ve Licê'de yapılan katliama dikkat çekti ve gözaltına alınanların nerede olduğunu sordu. Ayrıca Kürdistan'daki savaşın hala neden devam ettiğini ve Türk hükümetinin PKK ile görüşmeler yoluyla neden sorunu çözmek istemediğini bilmek istediğini belirterek yanıt beklediğini vurguladı.

Avrupa Parlamentosu milletvekili Bayan Winifred M. Ewing'in TC Büyükelçisi'ne yolladığı 21 Ocak 1992 tarihli mektubu şöyle:

Ekselans,

Size bu mektubu, Türkiye'nin güneydoğusundaki Kürt halkının ızdırapları konusundaki ciddi endişelerim dolayısıyla yazıyorum.

Bana, ülkenizin bu alanında yaşayan Kürt halkına karşı girilen yargısız infazlar, işkence ve zulüm hakkında bilgiler gelmektedir.

Türk güvenlik kuvvetleri tarafından 24 Aralık 1991'de katledilenlerin adları şöyledir: M. Nacip Altun, Neytullah Tekin, Hayrettin Demirtaş, Ömer Öztürk, Felemez Bulut, Hanefi Öztürk, Şahin Tekin, Teyfik Tekin.

Yukarıda isimleri geçenlerin tümü Kulp'da katledilmişlerdir.

Aynı gün Lice'de katledilenler ise şunlardır:

Fahri Bektaş, Örfi Aksakal, Veysi Aktaş, Teyfik Ekinci.

Aynı tarihte gözaltına alınıp tutuklananlar ise şunlardır:

Sait Ok, Burhan Abdül, Sezgin Can, Dilek Boz, Mehmet Özalp, Hüseyin Karacan, Erol Tosun, Metin Gökdemir ve Hayrettin Yusufoğlu.

Yukarıda ismi geçen tutukluların nerede oldukları hakkında bana bilgi verirseniz memnun olurum.

Ayrıca, bu öldürme olaylarının neden 1984'den bu yana ısrarla devam ettiğini ve Türk Hükümeti'nin PKK ile görüşmeler yoluyla daha fazla kan akıtılmasını önlemek istediğine ilişkin hiçbir belirti göstermediğini de öğrenmek istiyorum.

Bu konulara ilişkin yanıtınızı bekliyorum.

Saygılarımla

Winifred M. Ewing
(Av. Parlamenter)

Futbol karşılaşması

Bochum (Berxwedan): 19 Ocak 1992 tarihinde Bochum Kürdistanspor'la Hagen Araratspor arasında yapılan futbol karşılaşmasını Hagen Araratspor 9-2 kazandı. YCK (Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği)'ye bağlı bu iki futbol takımı arasında gerçekleşen karşılaşma, yurtseverlerin canlı katılımı ve tezahüratlarıyla sosyalist bir yarış ruhu içinde geçti. Maçın sonucunda Hagen Araratspor, Bochum Kürdistanspor'u 9-2 yenerek sahadan galip ayrıldı.

Foto: Berxwedan

31 Aralık 1991. Licê ve Pasûr'daki katliamları protesto amacıyla Almanya'nın Münster şehrindeki TC konsoloslugu önünde gösteri.

DUYURU

Hollanda'nın Den Haag şehrinde yapılacak Newroz-ulusal birlik, isyan ve direniş gecesine tüm yurtseverler ve Kürdistan halkının dostları çağrılıdır.

Program:

Açılış
Saygı duruşu
Folklor
Ozanlar

Tiyatro
Siyasi konuşma
Koma Berxwedan
Müzik Grubu

Tarih: 23 Şubat 1992
Saat: 14.00
Yer: Congressgebouw
Den Haag / Hollanda

Avrupa genelinde yoğun katılımlı seminerler...

Geçtiğimiz günlerde bütün Avrupa tarihinde halk kitlelerini yönlendiren seminerler geliştirildi. 25 ve 26 Ocak günleri geliştirilen bu seminerlerin konusu "Kürdistan'da Yükselen Halk Hareketi ve TC'nin Özel Savaşı" idi.

Yurtdışına sürülmüş halk kitlelerimizin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin içinden geçtiği süreç, bu sürecin her yurtsevere yüklediği görev ve bunun karşısında düşmanın döneme nasıl yüklendiğini bilince çıkarmasını amaçlayan bu seminerler yoğun bir ilgi ve katılımla gerçekleşti. Seminerlerin verildiği salonlarda tüm sandalyeler dolmasına rağmen çoğu yerde ayakta izlenildi ve zengin tartışmalar yaşandı. Süresi yer yer 5 ila 6 saat arasında değişen bu seminerlerde önce konu özetlendi ardından soru ve tartışma bölümüne geçildi. Halkın büyük bir ilgi gösterdiği ve birçok sorular sorarak Kürdistan

ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında aydınlanma çabası içine girdiği görüldü. Seminerin en çok ilgi çeken kısmı ulusal meclisin inşası ve Türkiye cephesindeki durum ile düşmanın uygulamaları ve içine girdiği bunalım oldu.

Türkiye solundan da çeşitli kişilerin katıldığı bu seminerlerde, bunlardan bazılarının kendilerine özgür tartışma hakkı tanındığı halde bu haklarını Türkiye halkının kaderi üzerinde görüş belirlemede kullanmaları yerine kemalizmin etkisinden sıyrılma-yan karalamalarla PKK'ye yönelmeye başlamalarını dinleyiciler büyük bir tepki ve protestoyla karşıladılar ve PKK ile Kürdistan halkının et ve tırmak gibi birleştiğini, PKK'ye saldıranın Kürdistan halkına saldırma anlamına geleceğini, bunun da Kürdistan ve Türkiye halkının kardeşliğini bozmaktan öteye bir işe yaramayacağını belirttiler.

Daha sonra PKK'nin Türkiye halkının da kurtuluşu için yüklenmiş olduğu görevlere ve bu temelde geliştirdiği hazırlıklara değinildi. Türkiye halkının öncüsü, örgütsüz konumu ve bunun aşılması gereği tartışıldı.

Düşmanın son kış operasyonları ve Kürt reformistlerinin mücadelemizin yarattığı değerlerin üzerine düşmanla işbirliği ederek konma çabalarının da tartışıldığı seminerler, yeterli bir aydınlanma ve çözüm gücüne ulaşmayla sonuçlandı.

Özellikle Avrupa'daki halk kitlelerimizin ERNK Avrupa Örgütü 2. Kongresi'nde kararlaştırılan yeni dönemin görevleri ve tüm çalışmalara ülke ruhuyla yüklenmesi gereği tartışılırken kitlelerin coşkulu katılımı doruklandı. Seminerlere katılan binlerce insan bu tür seminerlerin çok yararlı olduğunu ve tekrarlanması gerektiğini dile getirdiler.

Seminerlerin verildiği yer ve katılım:

ALMANYA
Berlin: 150
Hannover: 350
Hamburg: 550
Bremen: 235
Nürnberg: 150
Stuttgart: 550
Münih: 130
Bonn: 130
Bielefeld: 200
Duisburg: 600
Köln: 200
Kassel: 200
Frankfurt: 200
Danimarka(Kopenhag): 130
İsveç (Stockholm): 100
Norveç (Oslo): 60
İsviçre (Zürich): 500
İsviçre (Basel): 300
Belçika (Liege): 200
Hollanda (Den Haag): 250
Avusturya (Viyana): 180
İngiltere(Londra): 300

Savaş şiddetleniyor

Baştarafı 1. sayfada

nıyor. Botan'da, Dersim'de, Direniş Üçgeni'nde sürdürülen bombardımanlar, düşmanın çirkin ruhunu ve korkaklığını ortaya koyuyor. Gerillaya karşı kurallı bir savaşa girmekten ısrarla kaçınan korkak ve sinsî düşman, bununla da sonuç alamayacağını anlamında. Belli ki bu nedenle, Nisibin'de, Elîh'te, Şemrex'te, Amed'de, Misric'ta, Çewlik'te kontr-gerilla elemanlarının yüzüne maskeler geçirip, onları sivil-savunmasız insanlara saldırtarak, cinayetler işlemeyi sürdürüyor. Bunu yaparken de emperyalist efendilerinin desteğinden yoksun kalmıyor. Son dönemlerde kontr-gerilla elemanı katillerin elindeki silahların Alman emperyalistlerce verilenler olduğu biliniyor. Helmut Kohl hükümetinin TC'ye son olarak verdiği silahlar, sivil insanlarımızın canını almaya devam ediyor. Halkımızın da buna cevap verme ve tavır alma hakkı tartışma konusu bile edilemez. Bir halkın, kendi varlığına yönelenlere, anladıkları dilden cevap vermesi son derece anlaşılabilir.

TC savaş kurmaylarının son brifingleri de bunun bir parçasıdır. Son dönemlerde, sömürge valiliğinin yetkilerinin tüm valilere tanınması yetmemiş olacak ki, açıkça savaş ilan ediliyor. Halkın gerillayla bütünleşmesini ve düşman saldırıları karşısında açık tavır almasını "isyan" diye niteleyen bu savaş makineleri, kendi geleceğini belirleme ve iradesini egemen kılmaya yönelik gidişatını kesmek ve bastırmak için halkımızı zamansız ve hazırlıksız bir ayaklanmaya yöneltmenin hayalleriyle mest oluyorlar. Öte yandan, Kürdistan halkının baş düşmanı TC devleti, çağdışı vahşetin temsilcilerinden olma özellikleriyle, 2-3 metre yüksekliğinde kara rağmen, dağlarımızı pervasızca bombalamayı sürdürüyor. Bu, doğanın bile kaldıramayacağı bir saldırganlıktır.

Ancak, günümüzde eskiden yaptıkları katliamlara bir daha girişemeyeceklerini ve bu emellerinin de pis kursaklarında kalacağını hatırlatalım. Savaşmayı öğrenen halkımız, sadece öncüsünün direktifleri doğrultusunda hareket edecek, düşmanın tüm tahriklerini ve provokasyonlarını boşa çıkarmayı bilecektir.

Ulusal Meclis yolunda...

Baştarafı ... sayfada

"...Baş görev devrim ise devrim için karar çıkarır. Devrim için bölgesel kararlar çıkarır. Devrim için maliye, devrim için askerlik, devrim için halkın savaş ekonomisinin düzenlenmesi, devrim için halkın demokratik işlerinin düzenlenmesi vb. gibi görevler kararlaştırılabilir. Biz de artık köy ulusal meclisini halk meclisi düzeyinde yaparız. Bugün düşman bunu muhtarlık düzeyinde, köy ihtiyar heyetleri düzeyinde yapıyor. Artık muhtarlık da, ihtiyar heyeti de köyde ulusal meclistir veya halkın meclisidir, diyeceğiz. Böyle bir anlam vereceğiz. Düşmanın dayattığı biçimleri ya içine girerek ya da bozarak halkın meclisine ve temsiline dönüştüreceğiz."

Görüldüğü gibi Kürdistan halkı, artık kendi ulusal kurumlaşmasını yaratma sürecine girmiştir. Bu devletleşmeye doğru bir yürüyüştür. Bu yürüyüşte sağlam halk önderlerine ihtiyaç vardır. Halkımız kendi önderlerini çıkaracak düzeye ulaşmıştır. Burada yapılması gereken bu dönemin bu soylu görevlerine talip olmak, sorumluluğun altına girmek ve halkına hizmet sunmayı büyük bir onur ve şeref bilmektir. Yıllardır düşmana sunulan hizmet artık yeter. Bundan böyle halkımıza hizmet sunmak için görev başına!

Avrupa'daki Kürdistanlılar TC sömürgeciliğini protesto ediyorlar

Foto: Berxwedan

DÜNYA BASININDA KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

Türk uçakları Kürtlere saldırıda

The Guardian / İngiltere,
14.1.92

Türkiye'nin Güneydoğusunda Kürt devleti için savaşan Kürt isyancılarının dağdaki kamplarına savaş uçakları ve helikopterler tarafından saldırıldığı Türk askeri yetkilisince bildirildi. TC Genelkurmaylığından bir kaynak PKK'dan ölü ve yaralıların olduğunu, ancak yoğun kar yağışından dolayı ölümleri sayamadıklarını söyledi.

Türkiye'nin Irak'a yakın bölgesinde, Şırnak'ın kuzeyinde Cudi dağına yakın tepelerde PKK'nin güçlü olduğu yerdeki PKK kampları 1 hafta önce fark edilmiş ve operasyon o günden beri

devam etmekte.

Sayıları 25-30 kadar olan kamplar, önce Cobra tipi helikopterlerden makinalı tüfeklerle tarandıktan sonra kaçış yollarına komando birlikleri indirildi. Diğer bir kamp ve mağara ise savaş uçakları tarafından bombalandı. Bir yetkili, burada 15-20 kişinin üzerine ateş açıldığını söyledi, ama helikopter düşürülmesi iddialarını yalanladı.

TC Başbakanı Süleyman Demirel, Güneydoğu'nun dağlık bölgelerindeki şiddetli kış mevsimine rağmen şiddet eylemlerini devam ettiren Marksist-Leninist PKK'ya karşı yeni tedbirlerin alınmasının düşünüldüğünü hafta sonu açıkladı.

PKK ile ilgili şiddet eylemleri Aralık ayının son haftasında 40 kişinin ölümüne yol açtı. Bu arada, Irak KDP temsilcisi Muhsin Dizai, Ankara'daki bürolarını tekrar açacaklarını söyledi.

KDP lideri M. Barzani, geçen yıl Ekim ayında TC tarafından sözde PKK kampları olduğu ileri sürülen Irak'ın kuzeyinin bombalanmasında sivil halkın öldüğünü iddia ederek, KDP bürosunu kapatmıştı.

TC yetkilileriyle yaptığı görüşmelerden sonra Dizai, KDP'nin PKK ile ilişkisi olmadığını, Kürt toplumu üzerindeki Türk kısıtlamalarının kaldırılmasını ise memnuniyetle karşıladıklarını söyledi.

Kürtler, Bağdat ile otonomi görüşmelerini geçici olarak durdurdular

The Guardian / İngiltere,
16.1.1992

Iraklı Kürtler, dün Saddam hükümetiyle barış ve otonomi görüşmelerini iptal edeceklerini ve isyan hareketleri için tartışmasız bir lider seçilmesi amacıyla seçimler yapacaklarını söylediler.

Kürdistan Cephesi sözcüsü, seçimlerde M. Barzani ve C. Talabani'nin adaylıklarını koacakları liderlik oylamasının en geç 3 Nisan (önce) tarihinde yapılacağını açıkladı. Sözcü, millet meclisi için seçimlerin de aynı tarihte

yapılacağını söyledi. 8 Kürt siyasi parti grubundan oluşan Kürdistan Cephesi, 11 haftadan beri süren ambargoyu kaldırmaya kadar görüşmeleri ertelediğini resmi olarak Irak hükümetine bildirceğini söyledi. Gerilla ordusu tarafından desteklenen Cephe, kuzey Irak'ın fiilen hükümeti durumundadır. Cephenin başlıca 2 büyük partisi olan KDP ve KYB'nin liderleri M. Barzani ve C. Talabani'dir. Otonomi görüşmelerini iptal etme kararını, aylardan beri süren erteleme ve farklı görüşlerden sonra Kürt liderliğinde yeni bir birliğin işaretini

vermekte. Kürtler, uygulanan ambargonun hükümet görevlilerinin maaşlarını keserek, yiyecek ve petrol teminini zor durumda bırakarak aleyhlerine olan bir otonomi antlaşmasının kabul edilmesini amaçladığını söylediler.

Devlet nüfusunun %20'sini teşkil eden Kuzey Irak'taki 4 milyon Kürt arasında açlık, hastalık ve işsizlik yaygın durumdadır.

Kürtler, eğer Saddam Kürt sorununu konusunda politik bir çözüm istiyorsa, bundan sonraki gerekli çabaları kendisinin göstermesi gerektiğini söylediler.

Onlara hak verin, battaniye değil

Afton Bladet / İsveç,
24. 1. 1992

Anders Forsström

Devamlı ve tekrar tekrar kaçışa zorlanan her halka materal yardımında bulunmak çözüm değil. İsveç devleti, artık bu tür çözüm olmayan yardımları önlemek amacıyla Kürt halkına açık ve direkt siyasi destek vermeli. Bu hem daha ucuz hem de daha yararlı ve çözümleyicidir. Fakat dış politikada cesaret lazım.

Bu kış Kürdistan'da 700 bin göçmen çeşitli türden ölümle karşı karşıyadır. Bu durumlar 1974'den beri her kış yaşanıyor. 1982-84-88-90 ve '91'de de bu olaylar yaşandı. Evlerini terketmeye zorlanan bu insanların sadece binde biri bu raya gelebiliyor, diğerlerine ise battaniye gönderiliyor.

Neden Kürtler kaçıyor? Bu, battaniye kıtlığından mı kaynaklanıyor? Hiç de değil. Kürdistan'da petrolden sonra en fazla üretilen yündür. Kürtlerin asıl

kaçış nedenleri desteklerinin olmamasından kaynaklanıyor. Bizim battaniye göndermemizle onların destekleri artıyor mu?

Bu şöyle olabilir: Kürtlerin 1988 yılındaki kaçışları sırasında Kürtlerin İnsan Hakları İçin İsveç Komitesi yardımı bulmuştu. Bu örgüt, tüm siyasi parti temsilcileri, kültür çalışanları, sendika ve çeşitli yardım örgütlerinin temsilcileri tarafından kurulmuştu. Komite 4 aylık bir çalışmadan sonra Kızılağaç ile birlikte battaniye topladı. "Made in Europe" battaniyeleri diğer yardım malzemeleri gibi, önce Romanya'ya ziyaret etti, orada gereksinim olmayınca, bir süre oradaki ambarlarda bekletildi ve değiştirilerek kıştan sonra Kürt mültecilere ulaştı.

İsveç iktidarı eskiden denemiş ve hiçbir faydası olmayan planını yeniden gündeme getiriyor. Kürtlere pilav dağıtılacak ve yün battaniye gönderilecek. Bu durum çok açık uluslararası bir skandaldır. 20 milyonluk bir ulusu görmeyerek, onun ekonomik, kültürel ve siyasi haklarını gözardı etmek ve bunu battaniye

ile geçiştirmek daha büyük bir skandaldır. Çünkü bugüne kadar kimse, Kürtler için güçlü bir müdahalede bulunmadı. Kürtlerin hayat güvencesi yok. Tüm Avrupa ülkelerinin dışişleri Kürtlerin Ortadoğu'daki mücadelesi karşısında tam bir karamsarlığa saplanmıştı.

Düşünün, eğer İsveç, Kürtlere battaniye yerine güçlü bir uluslararası dostluk sağlayıp, destek sunsaydı, hem Kürtlerin siyasal durumu daha iyi olurdu hem de bu trajedileri bizlere milyarlara mal olmazdı. Düşünün, eğer İsveç Irak yönetimine sattığı teknolojiyi Kürtlere vermiş olsaydı, belki de Saddam, İsveçlileri rehin alma fırsatı bulamayacaktı.

Artık Ortadoğu ile oynama zamanı geldi. Kürtlere battaniye göndermeyin, siyasi destek sunun. Bugün Kürtler donup ölebilirler. Canlarını kurtarmak kurtuluş değil. Bu halkı yarınkı kaderinden emin hale getirmek gerekir. Bu belki risklidir, fakat kabul edelim ki bir halkın siyasi realitesidir.

Kürdistan gerçeği ve uydu Kürtler

N. Dirêj

Devletin resmi söylemine "Güneydoğu" olarak adlandırılan Kürt ülkesinden, son günlerde halka yönelik oldukça iç karartıcı saldırı haberleri geliyor. Ülke, boydan boya bir zulüm kışacasına alınmış durumda.

Lice'de Kulp'ta halka vurulan darbeler, "devlet baba"nın "şefkat politikası"nın gerçek niyetini açığa çıkarıyor. "Kürt Realitesi" hiç de yeni olmayan bir şekilde kabul edilirken, Botan-Behdinan hattı sık aralıklarla bombalanıyor. Kış saldırılarıyla köyler ve diğer yerleşim birimleri ateş hattının içine alınarak istendiğinde devlet terörünün ne kadar yükseltilebileceği açık açık gösterilmeye çalışılıyor.

Düzenin basın-yayın organları da tam kadro, açılan kirli savaşın hizmetindedir. Tüm kapasiteyle hummalı bir faaliyet içerisinde. Ölüm kusan savaş uçaklarının, övgüyle sözü edilen teknolojik helikopterlerinin maharetleri ve imha güçleri anlatıla anlatıla bitirilemiyor. Günlük basında halkları birbirine kırdırıcı savaş kıskırtıcılığı had safhada. Kamuoyu Kürt halkına karşı ırkçı duygularla besleniliyor ve düşünlülen daha kapsamlı saldırılara hazırlanıyor. Dehşet verici öldürme haberleri, çatışmalarla ilgili tek taraflı resimler, askeri yığınak ve hazırlıklara ait fotoğraflar Vietnam'dan, Latin Amerika ülkelerinden değil, Kürdistan'dan geliyor. Bir elinde taş, diğerinde zafer işareti maki-nalı silahların, tankların üzerine yürüyün halk kitlelerine ait resim ve haberler, Angola'dan, Filistin'den değil, parçalanmış, sızlayan kanayan Kürt ülkesinden, Kürt illerinden geliyor.

Diyanbakır, Batman, Mardin, Şırnak, Siirt, Bingöl, Muş, Van ve Hakkari illerine devam eden askeri sevk ve yığınak haberlerini okuyup da tedirginliğe kapılmamak için ruhsuz olmak gerekir. Askeri araç sevkinde zırhlı trenlerin dahi kullanıldığı devasa yığınak ve hazırlıklar "huzur" ve "güveni" sağlamak için yapıldığına veya "demokrasi" ve "şefkat"ı tesis edeceğine inanana-ların akl-ı seliminden şüphe etmek gerekir.

Koalisyon Hükümeti bu gelişmelere bağlı olarak, özgürlük savaşçılarının kararlı ve sabırlı mücadelelerinin sonucu, önemli oranda çözölen ihanet şebekesi köy koruculuğunun (yeni güçler kır polisi şeklinde ikame edilinceye kadar) devam ettirilmesi kararı alındı. Bu karara ek olarak, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin olağanüstülüğü kaldırılarak, daha da kurumsallaştırılıp olağan hale getirilmesi kararı eklendi.

Emekli ve gönüllü asker R. Ergun paşanın, "Gerilla varsa, kontr-gerilla da vardır" açıklaması da siyasi cinayetlerin, kitle direnişlerini kırmanın ve düşünlülen daha kapsamlı imha hareketlerinin arkasındaki kontr-gerillayı inkar etmiyor. Kontr-gerilla açık açık savunuluyor ve Kürdistan'da artık tamamen legal. Bu açıklamada kurnazca bir çarpıtma da var; gerilla ile kontr-gerilla özdeşleştirilmiş, ulusal kurtuluş ve özgürlük mücadelesi veren gerilla ile bu mücadeleyi kırmak, halkın katılımını engellemek için her türden yıldırma, sabotaj, öldürme ve provoke eylemi yapan, eylemlerinde hiçbir kural ve sınır tanımayan, özel olarak eğitilmiş bir provokasyon örgütü olan kontrlar aynı anlamda açıklanmıştır.

Basında hala zaman zaman

tartışılması sürdürülen, kısmi seferberlik, teritoryal savunma, gönüllü muhafız ve şu anda işletilen kontr-gerilla ve özel tim gibi savaş araçları yetmemiş olacak ki, koalisyon hükümeti şimdi de yüksek ücretli profesyonel ordu (lejyoner) şeklinde, insan öldürme birliklerini oluşturmaya başladı. Adını açıklamayan bir askeri yetkilinin belirttiğine göre, paralı orduya hayatında tavuk kesmeyenler değil, toplumun en lümpen, cani, gaddar ve serseri kesiminden adamlar alınacak ki

ca yaşamaya hakkı vardır. Kendi yazgısını kendisinin belirlemesine hakkı vardır. Kürt halkı bu meşru hakkını kullanmak istiyor.

Ulusların kaderlerini tayin hakkı (Self-determination), BM'ce de kabul edilmiş ve teminat altına alınmış bir haktır. Kürt halkı, uzay teknolojisini yaşadığımız çağda bu hakkını kullanması engellenen ender halklardan biridir. Hak kullanmada sonuncu sıralardayız. Yitirilen büyük bir zaman süreci var. Kürt halkı yitirilen zamanı hızla kazanmak ve

ları, fakat askeriye söz dinlemedikleri" şeklindeki yanıltıcı imajın taşınmasına ortak oldular. Halkın kendini savunmasız bırakmaması için yükselttiği mücadele karşısında, sertleşip öfkelenen aynı liderlerin kötülüklerini, "aslında baskıcı ve zorba kişiliklere sahip oldukları gerçeğini bildikleri"ni belirterek, "bilgece" sinirlenme gösterilerine giriştiler. TC devletinin sivil yöneticilerinin, son yıllarda dünyadaki değişim rüzgarlarının da etkisiyle, orduyu yönetim kademesinden dış-

si'ni yeniden keşfettiler. Haklarını yememek lazım. Bir de, kendi ayıpları olan "Kürtçe yasağı" (anti-terör yasasının teminatına alarak) kaldırdıklarını ilan ettiler. Ve bir kez daha halka "isterseniz Kürtçe konuşabilirsiniz" (!) lütfunda bulundular!.. Ülkeye yapılan bu siyasi çıkartmalardan hemen sonra askeri çıkartmalar yapıldı. Keşfedilen Kürtler, Botan'da, Cudi'de bombalanmaya başlandı! Ölülerini toplayan, cenazelerini kaldıran halka, toplandıkları ve Kürtçe bağıştıkları

rumda. Gazete yöneticilerinin, ülke gerçeklerini görmemezlikten gelici, görebildiklerini oldukça hafife alıcı haberleri var. Çok kötü ve talihsiz açıklamalarda bulunuyorlar. Son olarak bunlara değinmek ve kendilerine bazı önerilerde bulunmak istiyorum:

"Rojname"nin deneme sayısının sahibi Sayın A. Z. Okçuoğlu basına yaptığı tanıtım açıklamasında, "...Gazetenin bir siyasi çizgisi olmayacak, Kürdüz ama şoven-milliyetçi bir anlayış taşımıyoruz..." diyor ve ekliyor; "Şiddetin çözüm olmadığını anlatıcağız..." (!?)

Bu açıklamalarınızda "siyaset yapmama siyaseti" yapıyorsunuz. Hakkari Spor takımının bile taşıdığı renklerle ne kadar siyasetin içinde olduğu gerçeğini kendiniz haber yaptığınız halde, uzun süre siyasi çizgisiz ve tarafsız kalmayı nasıl başaracaksınız?! Gazetenizin ömrünü uzatmak istiyorsanız, çizgisiz kalmayı değil, ülke gerçeğini çizgi yapmalısınız. Halk, sayfalarınızda kendi gerçeğini bulmalıdır. Aksi takdirde, İ. Beşikçi, M. Zana gibi mücadelenin ünlü isimlerini haber yapmanız, ömrünüzü uzatmanıza yetmez. Ayrıca toplumun alabildiğine siyasallaştığı bir ortamda, "siyaset-siz" kalma gayretiniz, uslu ve terbiyeli Kürt tipi çizmekten başka bir işe yaramaz. Bu da bir politikadır ve bu politika, devletin "önce Kürdü okşa sonra döv" taktiğine alet olmaktan öteye gitmez. Önerim, ülke gerçeğini dile getirici bir siyasi çizgi takip etmenizdir.

"Kürdüz ama şoven-milliyetçi bir anlayış taşımıyoruz..." diyor sunuz. "Kürdüz fakat ilkel-milliyetçi değiliz..." deseydiniz, belki sizleri birazcık anlayabilirdim. Ezilen Kürt ulusunun da "şoven-milliyetçi" bir anlayışının olduğunu ve kendinizi bu "şoven-milliyetçi" anlayıştan ayrı tuttuğunuzu belirtmeniz korku bir körlüktür. Kürt halkının yurtseverliğini, şoven-milliyetçilikle, ırkçılıkla bir tutmanız, içine düşmüş affedilemez bir gaflettir. Ezilen ulus milliyetçiliğinin, şoven ve ırkçı-milliyetçilikle bir olamayacağı sizler gibi "Kürt" siyasetçilerine yeniden anlatmak bilgiçlik olacaktır. Şunu belirtmekle yetiniyorum. Ezilen ulus yurtseverliğini, yıllarca ulus milliyetçiliği, ırkçılığı ve hatta faşizmle aynı kefeye koyan ve bununla kamuoyunu aralamaya çalışan yolların kemalistleriyle aynı çizgilerde saf tutuyorsunuz. Önerim, saflarına katıldığınız çizgileri çabuk görmeniz ve terk etmenizdir.

"Şiddetin çözüm olmadığını" anlatıcağınız hususuna gelince:

Bunu kime anlatacaksınız? Geleneksel şiddetinden vazgeçmeyen devlete mi? Bizzat düzenin bazı yazarları, siyaset adamları, şiddetten başka çözüm yollarını öneriyorlar. Formüller düşünüp, teoriler üretiyorlar. Devlet bu uzmanlarının önerilerini dikkate alıp bir türlü vazgeçmiyor. Üstelik şiddeti her gün yetkinleştirerek tırmandırıyor. Devlet yönetim erki, danışmanlarının çözüm önerilerini dinleyip vazgeçmiyor. Siz "Kürtçe" anlatarak mı TC devletini şiddetten vazgeçireceksiniz? Gelin şiddet kavramını ve tarihte şiddetin rolünü bir kez daha inceleyin...

Evet, "Birin kure" ile belé dermanê wî jî, baweriya gel û rastiya welat e.

(Evet, yara derindir. Fakat ilacı da, ülke gerçeği ve halka güvendir.)

"Birin kure", "Rojname" gazetesinin kapak sloganıdır.

21 Ocak 1992 / Adana

Foto Berxwedan

katletme görevini yerine getirsin!

Kürt halkının tarihi, sürgünler, talanlar ve istilalarla doludur. Kürt halkı, bugünlere kadar katliamlarla, bugünlere kadar katliamlarla, himaye altına alınarak, kişilik-sizleştirilerek, beyni gövdesi parçalanarak, hücrelerine kadar bölünerek tutsaklaştırılmış ve yönetilmiştir. Kısacası ulus olmanın bütün özellikleri elinden alınmıştır. Kürt halkına gelen vurmuş, giden vurmuştur. Bizanslılar vurmuş, Abbasiler vurmuş, Emeviler vurmuş, Selçuklular, Osmanlılar vurmuş. Son 70 yıldır da parçalanarak yönetildiği, ölümcül darbeler vurularak yok edilmeye ve ortadan kaldırılmaya çalışıldığı gerçeğini bir kez daha yineleyelim. Aynı tarihsel gelişim içinde, Kürt halkı bütün saldırılara karşı koymuş, soykırımlara karşı başkaldırmış ve kendine dokunulmadıkça hep barışçı olmuş, savunmada kalmayı yeğlemiştir.

2000'e on kalayı yaşadığımız şu son yıllarda Kürt halkına saldırılar hala devam etmekte ve hala imha tehdidi altında yaşatılmaktadır. Halkımız yine her zaman olduğu gibi savunmada ve yine kardeşlik eli uzatıyor. Ama bugün Kürt halkının özgürlük mücadelesinde ve savunma mevzilerinde çok önemli değişimler var. Geçmişin bütün ilkel savunma araçları birer birer terk ediliyor. Halkımız artık ağıt yakmak, fer-yat figan etmek istemiyor. Kürt halkı bugün, PKK önderliğinde geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesiyle evrimleşmiştir. Kürt halkı modern savunma sanatının yanında, özgür ve insanca yaşamının ne anlama geldiğini de öğreniyor. Halkımız, gelene-gidene tepelenmemeyi ve yok olmamayı bir varlık sorunu haline getirmiştir. Onun bunun himayesi, kapatması olmamayı öğreniyor. Kürt halkı yükselttiği direnişler ve serihildanlarla geleceğine kendisinin karar verebileceğini ve insanlık ailesinin şerefli bir üyesi olabileceğini de öğreniyor.

Her ulus gibi Kürt ulusunun da ülkesinde sömürülmeden, ezilmeden, aşağılanmadan, katledilmeden, yasaaksız, özgür ve insan-

hızla çağdaşlaşmak zorundadır. Bu zorunluluğun bilinci ile çığ gibi büyüyen direnişler ve başdöndürücü gelişmeler kayde, dilmektedir.

Özgürce yaşamak hakkını elde etmenin bedeli elbette ki oldukça ağırdır. Elde edinceye kadar da daha çok ağır bedellerin, değerlerin ödeneceği de biliniyor. Şekilsiz bir otonomi talebinin bile, G. Kürdistan'da onbinlerin zehirli gaz bulutları altında imhasına, milyonların savunmasız ve çaresiz bırakılmasıyla göçüne ve mecburi iskanına mal olduğu, dünya kamuoyu önünde yaşıyor.

Kürt halkına yönelik kırım ve göç olaylarının daha büyük ve tehlikelileri, yapılan yeni askeri hazırlıklarla Kuzey Kürdistan'da yaygınlaştırılmak isteniyor. Bölge tam bir cehennem çevrilme tehdidi altında! Kürt halkının özgürlük mücadelesinin önderliği, mücadele içindeki kurumları daha büyük trajedilerin yaşanmaması için güvenilir ve temkinli politikalar üretiyor, halklar arasındaki kardeşliği, dayanışmayı her zamankinden daha çok yükseltmek gayretini gösteriyorlar.

Hem Kürt halkı açısından, hem TC devleti açısından tarihi dönüm noktalarına gelinmiştir.

Gelinen bu önemli ve belirleyici dönemde karşıtını, muhatabını küçümseyen ve abartan daha başlangıçta yenilgiyi kabul etmelidir. Her kavgada bir pay kendimize, bir payı da karşıtımıza vermeliyiz. Çoğu kez mücadelenin bu basit kuralını unutuyoruz. Sonuçta tahlil ve değerlendirmelerimizde ya aşırı abartıya ya da bilgiççe küçümseme kolaylığına kaçıyoruz. Bu da yorumların ciddi isabetsizlikler ve çelişkiler içermesine yol açıyor. Çoğu aydınımız, yazarımız ve siyasetçimiz, Özal'ların, Demirel'lerin "Kürt politikası"nın arka yüzünü göremediler. Taktiksel yumuşamalar karşısında politikasız ve taktiksiz kalarak, esneyip gevşediler. Özal'ın pratik zekasına, Demirel'in "baba"lığına övgüler yapıldı. Dahası, "bu liderlerin aslında iyi niyetli olduk-

lamak istediği doğrudur. Yönetimde belli bir asker-sivil çekişmesi de vardır. Bir kez daha altını çizerek belirtelim: Kürt halkının kendi kaderini kendisinin tayin etmesi sorunu gündeme geldiğinde bütün sivil erkan askerleşir. Bazıları askerleri aratmadan, yön alır ve yönelirler.

Bu gerçeğin bilincinde olan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve önderliği, halk benliğini doğru konuşturmanın meyvelerini, et-tırnak şeklinde halkla bütünleşmek, kurumsallaşmakla top-lamaya başladı. İç ve dış diplomasi Kürt ve Kürdistan gerçeğinin dolaysız tartışmaya açılması, bu alanda katedilen önemli mesafeler ve son 20 Ekim seçim sonuçları, halkın özgürlük mücadelesiyle bütünleşmesinin somut sonuçlarıdır.

Bu bütünleşme, yıllardır amansızca sürdürülen sistemli ter-rit, saldırı, imha, karalama ve gözden düşürme çabalarına rağmen gerçekleştirildi. Yediden yetmiş Kürdistan'da herkes siyasallaşılıyor. Ulusal renklerini taşıyan her Kürt çocuğu devlet nezdinde birer potansiyel suçlu! Devlet baskı ve şiddeti arttırdıkça, halk kitleleri halinde ve yakıcı bir sıcaklıkla özgürlük kavgasına atılıyor. Korkuyu yene yene yolunda ilerliyor. Korkuyu yenemeyen ve buz gibi bir soğukluk içinde üşüyüp titreyenler de var...

Halkın özgürlük mücadelesine sahip çıkmasını, Türk yazar çevreleri, "PKK artık dağda değil her yerde!" biçiminde itiraf ediyorlar. Bay Ecevit hırsla, "devletin içine bir dinamit gibi yerleştirelim" diyerek çözüm istiyor. Gazete köşelerinde devlete her gün değişik şekillerde akıldane-liklerde bulunuluyor.

Devletin asker, sivil bütün yöneticileri akılcı ve barışçı çözüm için en küçük bir adım dahi atmış değiller. Koalisyon hükümetinin icraatıyla da bu gerçek değişmiştir. Yaptıkları: sadece, ayaklarının tozuyla Diyanbakır, Mardin, Şırnak... gibi hassas bölgelere "demokrasi", "şefkat" gösterileriyle kaldı. Bu gösterilerde yirmi milyonluk Kürt halk "realite-

için kurşun serpildi! Halkın saatlerce karın üzerinde yatırıldığı gerçeğini, bir siyasi yatırım aracı yapmak için, TV'de memleket meselelerinin görüşüldüğü açık oturumda dile getiren N. Erbakan hoca, hemen oracıkta hükümetin Başbakanı Demirel tarafından Olağanüstü Vali'den alınan bilgi ve böylesi açıklamaların yapılmaması uyarısıyla, yalanlandı. Bunlara ek olarak, TBMM kürsüsünden gerçekleri dile getirmeye çalışan, barış ve kardeşlik eli uzatan Kürt kökenli milletvekilleri susturuluyor, yaka-paça kürsüden indiriliyor, dokunulmazlıklarının kaldırılması için DGM'lerde soruşturmalar başlatılıyor. Kısaca; devlet yönetimi, yine barışçı elleri kırma ve siyasi çözüm için açık tutulan kapıları büyük bir gürültüyle kapatmak niyetinde.

TC devlet yönetimi, Kürtleri himayeye alıp yönetmek için, "böl-yönet" politikasından hala oldukça umutlu. Bu politikaya alet olabilecek ve TC'nin hamiliğine dünden razı, "Türkiye Kürdü olmaktan mutluluk duyan" bir hayli siyasetçi, aydın, yazar ve Kürt de var! Bu gerçek, "böl-yönet, parçala-inkar et" politikasını gerçekleştirmede devleti bir hayli umutlandırıyor. Bu umutlanma TC yönetimini, Avrupa'da yapılan geçmiş Kürt konferanslarını yakından ve dikkatle izlemeye itti. Bu konferanslardan birinin de İstanbul'da yapılması hazırlıklarına yeşil ışık yakıldı. Bu konferanslar ve "Kürt Özgürlükleri Girişim Komiteleri"nden, devlet destekli legal bir Kürt partisi çıkarılma gayretleri de sürüyor.

Ülke gerçeğinde ve hükümet-yönetim cephesinde bu gelişmeler olurken, İstanbul'da, yıllar sonra "Rojname" adında Kürtçe bir gazete çıktı. Anadilimde bir gazete okumanın sevinci ve tadıyla bir tane aldım ve okudum. Hemen belirtiyim: Sayfalarını çevirip okudukça sevincim yerini üzüntü ve kaygıya bıraktı. Halka bekleneni vermemesinden dolayı ve gözlemlediğim kadarıyla Rojname, gündemden düşmüş du-

Okuyucuların kaleminden

Okuyucuların kaleminden

Okuyucuların kaleminden

Okuyucuların kaleminden

Okuyucuların kaleminden

Bize sunulan nasıl bir yaşamdır?

12 Eylül faşizminin uzantısı olan mevcut iktidar, Kürdistan halkını ve Türkiye işçi sınıfını azgın ve katmerleşmiş bir sömürü sistemiyle soyup soğana çevirmiştir. Gün geçtikçe yoksullaşan halk kitleleri, kurtuluşu Avrupa'ya kaçmakta görmüşlerdir. Özellikle Kürdistan'da yüzbinlerce genç insanımızın ellerine bilinçli bir şekilde pasaport verilerek Avrupa'ya kaçması sağlanmıştır.

Amaç bellidir. Amaç, Kürdistan'ı boşaltma, halkımızı sıcak savaş ortamından, gelişen halk muhalefetinden ve mücadeleden uzak tutmaktır.

Ama kaçmak bizler için çözüm yolu değildir. Eğer bizler kendi sorunlarımızı çözmiyorsak, çözüm yolu bulamıyorsak, başkaları hiç mi hiç çözemez.

Bize sunulan ucuz bir yaşamın karşılığında milyonlarca insanımızın emeği, insanlığı ve onuru istenmektedir. Avrupa ülkelerinde bizim için hazırlanan ortam, bizleri yutmaya, lümpenleştirmeye, yozlaştırmaya, kişisizleştirmeye yöneliktir. Bizleri yiyip bitirmek için hazırlanmıştır.

Bunun karşısında bireysel kurtuluşun çözüm olmadığını bilecek, Kürdistan halkının kurtuluşunu esas alarak üzerinde asırlardan beri yaşadığımız, doğup büyüdüğümüz toprakları terketmeyelim. TC sömürgeciliğinin ve emperyalistlerin oyunlarını boşa çıkaralım. Ya bağımsız vatan ya ölüm şiarını yükseltelim.

Y. Baran / Fransa

PKK olmasa idi halimiz ne olacaktı?

Bu sorunun cevabını aramaya çalışıyorum. Gerçekten ne olacaktı halimiz? Hiç ERNK ile ilişkide olmayan, Avrupa metropollerinde pis bir yaşam peşine düşmüş bazı Kürt gençlerinin hali gibi olacaktı. Hele bunlardan bazıları öylesi bir duruma düşmüşler ki, ne yapacaklarını şaşırmış, ailelerini unutmuş, ülkesinin nerede ve ne halde olduğunu bilmeyen, kendisinin kim olduğunu ve yarın nerede barınacağını bilmeyen bir durumdadırlar. Neredeyse artık yuvassız göçmen kuşlar durumuna gelmiş bu insanlarımız, günlük yiyecek ve barınacak yer bulmakta bile güçlük çekiyorlar. Bırakalım ülke sevgisini, kendilerini dokuz ay karınlarında taşımış, yememiş yedirmiş, sırtında taşımış ana ve babalarını bile unutmuşlar. Avrupalı olma tutkusuna kapılmışlar, ama bunu da bir türlü beceremiyorlar.

Eğer PKK olmasaydı, işte bizim halimiz de bu olacaktı. Tüm bunları yaratanlar, ülkemizi parsellemiş, kimliğimizi yok saymış sömürgeci devletlerdir. Ama insan olmanın, onurlu olmanın önünde bir engel de yoktur. Nerede olursak olalım, her yerde onurlu bir insan olmanın mücadelesi verilebilir. PKK bunu bize kanıtlamıştır. Kendisine Kürt diyen herkes, biraz da öz varsa kendisine çeki düzen vermeli, bu kutsal mücadele içinde yerini almalıdır.

Ulusal kimliğinin bilincine varmış her Kürt bireyine düşen görev, bulunduğu alanlarda varolan bireysel yaşam peşine düşmüş ve ulusal kimliğinin bilincine varmamış Kürt gençlerini ERNK saflarına kazanmak ve ona kendi öz benliğini öğretmektir.

İsviçre / Heval Azad

Anlatmak istiyorum

Anlatmak istiyorum ben ülkemi dağı, taşı, toprağı ve suyunu. Anlatmak istiyorum ben Diyarbakır zindanlarında sömürgeciliğe boyun eğmeyen direnişçilerimizi.

Anlatmak istiyorum ben sarı-kırmızı-yeşil rengin yasak olduğu bir ülkede kırmızı giymek için ağlayan bir küçük kıızı. Kürt kırmızıyı sever derler yıllardır bu toprağı kızıl kanlarıyla sulayan özgürlüğü kızıl da bulan bir halk elbette kırmızıyı sevecek.

Anlatmak istiyorum ben çırılçıplak soyulup da sokaklarda gezdirilen bacılarımızı ve hücrelerde etleri çürüyen esirlerimizi.

Anlatmak istiyorum ben mezarımı Kürdistan dağlarına kazın üzerine borçlu diye yazın diyen büyük önder M. Hayri Durmuş'u.

Halkımızın dileği Kürdistan'ın kurtuluşu

Geçtiğimiz yıl Kürdistan'a bir aylık izne gittim. Kürdistan topraklarına ayak basar basmaz derin bir nefes alarak kendimi çok mutlu hissettim. Köyüme vardığım ikinci günü içerde otuyorduk. Akşam saat 21.00'e doğru geliyorduk. Birden otomatik silah ve elbombalarının sesi geldi. Herkes bunların gerilla olduğunu söyledi ve ışıkları söndürüp dışarı çıktı. Dinlemeye başladık. Çatışma iki saat kadar sürdü. Yatağa girdiğimizde birkaç silah sesi daha geldi ve sonuçlandı.

Sabah kalktığımızda köylülerin sessiz konuşmalarından öğrendik ki, çatışmada bir bayan gerilla yaralanmış. Düşman ise kayıplarını gizledi.

Aynı gün şehir merkezine doğru yola koyulduk. Yolda TC'nin özel timleriyle karşılaştık. Kimlik kontrolü yaptılar. Özel timlerden biri üç yaşındaki küçük oğluma bakıp "Terörist, tıpkı teröristlere benziyor" dedi. Yolculuk sırasında köylülerden duyduk ki, gerillalar evlerin kapılarında bildiri bırakmışlar ve Türk köylerinde de bildiri dağıtmışlar. Kürt köylerine dağıttıkları bildirilerde şu yazılar yer alıyormuş: "Bizler sizin için canımızı feda ediyoruz. Neden siz göçüyorsunuz? Neden korkuyorsunuz? Arkanızda biz varız. Korkmayın ve burada kalın." Türk köylerine da-

ğıtılan bildirilerde de, "Bizim sizlerle hiçbir sorunumuz yok. Biz devlete karşıyız. Bizden sizlere zarar gelmez" diye yazıyormuş.

Daha önce izne gittiğim zaman herkes gerillalara "terörist" diye hitap ediyordu. Şimdi ise öyle güzel gelişmeler gördüm ki, anlatamam. Kendi aralarında Yeni Ülke gazetesini okuyorlar, siyasi konuşmalar yapıyorlar, birbirlerini eleştiriyorlar. Konuştuğum birkaç arkadaş şöyle diyor: "Burada kitap olsa, dergi olsa kendimizi geliştiririz, ama yeterince yok."

Bizim kaldığımız bölgede ermiş bir adamın türbesine gittim. Türbede herkes yazılar yazıyordu. Buradaki yazıların bazılarını okudum. Şunlar yazıyordu: "Dileğimiz PKK önderliğinde bağımsız ve özgür bir Kürdistan kurulsun! Apo'ya başarılar diliyoruz."

Ben de Avrupa'da yaşayan halkımıza şu çağrını yapıyorum: Burada herşeyi serbestçe konuşabiliyoruz. Ülkemizde de halkımız artık gerçeklerin farkına varmış ve yediden yetmişe ayağa kalkmış. Ne pahasına olursa olsun kendilerini geliştirmek istiyorlar ve geliştiriyorlar da. Demek ki bizim için burası bir kurtuluş alanı değildir. Tüm gücümüzle mücadelemizi destekleyelim!

İsviçre'den
yurtsever bir bayan

AMED VE SEÇİMLER

İki haftalık yıllık iznimi 15-29 Ekim tarihinde Amed'de geçirdim. Bir akşam üzeri Amed'e geldiğimde, HEP'in seçim arabaları Kürtçe şu anonsu yapıyordu: "Gelê Amedê yê welatparêz, işev li saet 19.00'de li semta Şehitlikê de civinekê bê amadekirin. Hun hemû bixêr bîn". Bu anonsu duyunca halkın artık ne aşamaya geldiğini anladım. 1989'da halk "dikkatli ol, her dört kişiden biri ajandır" diyerek içlerindeki korkuyu dışa vuruyordu. 1990'da korku büyük bir oranda yenilmişti ve gençler örgütlenme ve dağa çıkmanın yollarını araştırıyorlardı.

Bu yıl şu açıkça görülüyordu: 10 Temmuz serihildanıyla Amed başkent onuruna yeniden ulaşmıştı. Farkedilen diğer önemli bir şey de, halk artık '90 yılının abartmalı ve ballandırmalı değerlendirmeleri yerine, olaylara daha çok hareketin genel eleştirel stiliyle yaklaşıyordu.

Şehitlikteki "Kahve toplantısına" 3.000 kişi katılıyor. "Li Amedê, Amedê" şarkısıyla halaylar çekiliyor ve genç kızlar başlarına "kesk û sor û zer" pusileri bağlıyor. Tüm Kürdistan şehitleri ve Vedat AYDIN'ın anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra konuşmalar başlıyor. Konuşmacılar Kürtçeyle hitap ediyor ve Türkçe konuşanlar önce kitleden özür diliyor ve hafif homurtulardan ve bazıların "Kurmanci, Kurmanci" protestolarından sonra konuşmalarını ya-

pıyorlar. Bu mitingdeki konuşmacılar Hatip Dicle, Sedat Yurttaş ve Vedat AYDIN'ın yerini alan Hüseyin Turhallı'dır. Kürdistan tarihi, mücadelesi, kültürü ve düşmanın barbarlığından epey bahsediliyor. Miting, slogan ve "Li Amedê, Amedê" müziğiyle disiplinli bir şekilde dağılıyor.

Ertesi gün, 16 Ekim, sabah saat 9.00'da HEP binası önünde büyük bir kitle toplanıyor. Bismil ve Farqin mitingleriyle dayanışma için konvoy halinde yola çıkılıyor. Arabamız konvoyun yanından geçiyor, 183 araç sayıyorum ve daha sonra hızlanıyoruz ve ben de saymayı bırakıyorum. Yolda pamuk işçileri ve köylüler yolu kesip konvoyu durduruyorlar. Bu türlü karşılamalar abartılı devrim romanlarını bile geride bırakıyor. Dört yaşındaki çocuklardan 80 yaşındaki ihtiyarlara kadar herkes son dönemde popüler olan "Serok APO Sazûmankar" sloganını atıyor, halaylar çekiliyor ve biraz sonra yolumuzun tekrar kesilmesi için hareket ediyoruz.

Bismil'e girdiğimizde, konvoyun önüne inek ve koyun sürüleri geçiyor. Araçlar korna çalarak onları korkutmaya çalışıyor. Bu arada kitle içinde esprili yüksek ses geliyor, "Hevalno heywanan netirsinin, ew ji piştigirtiha me dikin!". Esnaflar ve okul bahçelerinde toplanan önlüklü öğrenciler, dayak ve disipline rağmen zafer işareti yapıp sloganlar atıyorlar. Bismil'deki mitinge 10

bin kişi katılıyor. Konuşmacılar: Leyla ve Mehdi Zana, Salih Sümer, Vedat AYDIN'ın bir kardeşi ve diğer birkaç kişi.

"Silav li hevalên serên çîyan, silav li Mazlûm û Egîdan" sözleriyle Kürtçe konuşmasını açan Leyla Zana, halk tarafından büyük alkış ve ardı arkası kesilmeyen sloganlarla karşılanırken, "Oylarınizi bana verin, ben tercih adayım" sözleriyle Türkçe konuşmasını açan, bay geleneksel parlamententer Salih Sümer, kitle tarafından homurtu ve bazı gençlerin "yuh"larıyla karşılaşıyor.

Farqin'e doğru yola çıkıyoruz. Şehre yaklaştığımızda yüze yakın araç konvoyumuzu davul ve zurna ile karşıyor. Trafikte adeta bir kaos yaşanıyor ve 10 bin kişinin katılacağı miting gecikiyor. Şehir halkının karşılaması Bismil'deki gibi coşkulu. Çocuklar, kadınlar ve ihtiyarlar zafer işareti ve sloganlarla bizi karşılıyor.

Leyla Zana konuşmasını "Silav li bajarê Egîd" ile açıyor ve daha sonra kadınların çift baskılı sorunlarına değiniyor: "Her çikas zilamê Kurd zulmê li ser jina Kurd dike, lê disa ji ji wê hez dike û nîmetê dide wê. Îro jina Kurd ji çek hildaye û milê xwe dide milê zilamê Kurd, ev pir girin e, nexwe welatê me rizgar nabe." Alkış ve slogan dalgaları. Polis miting videoya çektiğini gören Leyla Zana, halkı korkmamaya çağırıyor ve halk kameraların içine baka baka "Biji PKK", "Biji Serok

APO", "Kahrolsun kontr-gerilla" sloganlarını haykırıyor.

Ertesi gün, 17 Ekim. Miting Hênê(Hani) ve Licê'de yapılıyor. Hênê'ye giden konvoyu yetiştirmedikten dolayı direkt Licê'ye gidiyorum. Licê'ye giderken, dolmuşta bazı yurtseverlerin yanından geçtikimiz Fis köyünü göstererek, "PKK li vir hat damezrandinê" diyor, ama '78 yılının hangi ayında kurulduğu konusunda Licê'ye kadar tartışılıyor.

Hênê'den gelen konvoy çok coşkulu. Bir arkadaşım bana kızarak, "Tu çima nehati Hênê? Di vê te gundê Serdê biditîya" diyor. Serdê köyü yakınlarında gerillalar yolu kesiyor, beraber halay çekilip silah sıklıktan sonra gerillalar büyük bir ERNK bayrağı açıyor ve tüm konvoy bunun altından geçiyor.

5.000 kişinin katıldığı coşkulu, sloganlı ve yağmurlu Licê mitingi de başarıyla sonuçlanıyor. Aynı akşam Licê yakınlarında gerillalar, maaşlarını alan 17 köy korucusuna pusu kuruyor. Dördünü öldürüyor ve diğerlerini de yaraladıktan sonra maaşlarını ibret olsun diye ağızlarına tıka basarak sokuyorlar.

Amed'de diğer partiler fazla gözükmüyorlar. SP'nin düzenlediği mitinge 2.000 kişi katılıyor ve Perinçek'in "Türk ve Kürt halkının federatif iktidarı" sözleri kitle tarafından "Gerilla vuruyor Kürdistanı kuruyor" sloganıyla cevaplandırılıyor.

Bir akşam üzeri Amed sokak-

larında bir seçim arabası geçiyor. Megafonlarından "Lêxe gerilla lêxe, xayîna di bin erdêxe" şarkısı çalınıyor. Dönüp arabaya baktığımızda "ANAP'a ve Diyarbakır'ın gerçek dostu Abdulkadir Ak-su'ya oyunuzu verin" pankartını görüyoruz. Yanımdaki arkadaş gülererek, "Li van xayîna binêre, li benda infaza gerillana ne" diyor.

Son büyük miting Amed'de 30 bin kişinin katılımı ile eski belediye önünde yapılıyor. Konuşmacılar Hatip Dicle, Leyla Mehdi Zana ve Fehmi Işıklar. Hatip Dicle'nin konuşması yoğun alkış ve sloganlarla kesiliyor. Daha sonra M. Zana konuşmasını yapıyor. Ancak başlar başlamaz Ulu camiden gelen ezan sesiyle konuşması kesiliyor. M. Zana, "Mele li min neheqi kir, beriya 15 deqîqan ezana xwe xandibû" esprisiyle kitleyi güldürüyor. Eski belediye başkanlığı dönemine değindikten sonra, "Gelê Kurd tim û daim biratiya gelê Tirk kiriye, belê bersiva xwe bi zordari û qetlîamê dane me. Ji bo vê yekê emê xetekê bikşinin ser vê biratiyê, ta ku em ji heqê xwe bigerin" diyor. Fehmi Işıklar konuşmasında ilk ve tek kişi olarak Türkiye'deki ekonomik ve diğer sorunlar üzerinde durdu ve daha sonra 2000'e Doğru ve SP'nin kendisi hakkında öne sürdüğü MİT kuryesi iddialarını kınadı.

Leyla Zana, yaptığı uzun ve coşkulu konuşmasında, Kürt kadını ve namus konusunda Kürt erkeklerini eleştirdi: "Gelek so-

resger dibin îşkencêde li ber xwe didin. Lê wexta ku dijmin bigota 'emê jina te, xûşka te an ji diya te binin, wan qirêj bikin' wê gavê hem xwe dida dest û hem ji gelek hevalên xwe dida destê dijmin. Ez dixwazim ji mêrê Kurd re bibêjim; Namus ne jin e, namus welat e, welat e, welaat!"

Miting bittikten sonra kitle HEP'in seçim otobüsünün peşine takılarak, "Biji Kurdistan", "Biji PKK" ve "Biji Serok APO" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Mardin Kapı'da F. Işıklar coşkulu yürüyüşü, "Önümüzde koşmayın ve arkamızdan da gelmeyin" sözleriyle dağıttı. Ertesi gün, 19 Ekim'de Amed'de binden fazla aracın katıldığı "Şehir içi konvoyu" ile son gövde gösterisi yapıldı.

Kürdistan'daki seçimler halkın tepkisini dile getirdi. Yoksa halkın seçim ve parlamentoya fazla inandığı yoktu. Zaten bunu adaylar da dile getiriyordu, "Pirsa Kurdistanê li parlamentoyê hal nabe, lê ew ji ji bo têkoşina me keminek e (mevzi)". Tabi ki bu büyük eylemlerin yapılmasını sağlayan bir güç var ve bunu halk çok iyi biliyor. Leyla Zana da bunu Bismil'deki konuşmasında şöyle dile getiriyordu: "Eger îro em dikarin wusa vekiri bi zîmanê xwe bi axîfin ev bi quwetê xebatê ve girêdayî ye. Em minetdarê Mazlûm û Egîda nin." Ve alkışlı sloganlar...

Rêzan / İsveç

Yeniden doğuş sürecinde ERİTRE

1991 yılında birçok ulus, çok uluslu devletlerden bağımsızlıklarını ilan ettiler. Batılı kapitalist devletlerin desteklediği eski Sovyetler Birliği ve Yugoslavya'dan ayrılan ulusların hemen hemen hepsi, dış yardımlarla kendi ülkelerinde kapitalizmi kurmaya çalışırken, Afrika'da sömürgecilğe karşı uzun yıllar savaşan Eritre halkı, 30 yıllık bir gerilla savaşının sonucunda özgürlüğüne kavuşarak, ülkesinin inşasına çalışıyor.

Geçtiğimiz hafta dış yardımlara hayır diyen Eritre halkı ve temsilcileri kendi ülkelerinin inşasında Afrika'nın koşullarına özgü sosyalist bir düzen kuracaklarını açıklamışlardı. Eritre halkının, otuz yıllık gerilla mücadelesi döneminde de, kapitalist devletlerin ekonomik yardımlarını reddedip politik hakları için mücadele etmesi, devrimin temel kaldıraç olmuştur.

Geçtiğimiz son birkaç yılda, dünyanın birçok ülkesinde sosyalizmin ve sömürgecilğe karşı mücadelenin bittiği söylenirken, Eritre'deki ulusal kurtuluş mücadelesi, sosyalizm dışında bir kurtuluşun olmadığını savunup, geçtiğimiz yaz kendi ülkesinde devrim yaptı. Bu küçük ama kararlı halkın devriminden ders çıkartabilmek için tarihine kısaca göz atmak faydalı olur.

Geçtiğimiz Mayıs ayına kadar, kendisine has devlet kurma fırsatı bulamayan Eritre halkı, tarihi boyunca sırayla Osmanlı, Mısır, İtalya sömürgesi olarak, Etiyopya ve Sudan idaresi altında kalmıştı. İkinci Dünya Savaşı'nın başlarında İtalyanları yenilgiye uğratan İngilizler, Eritre'yi parçalara bölüp, kendi sömürgesi olarak ilan etmişlerdi. İngiliz sömürgecilğine karşı mücadele eden milliyetçi hareketlere karşı, ülkeyi bölüp parçalara ayırmaya çalışan İngilizler, 1952 yılında Sovyetler Birliği'nin, "bağımsız birleşik Eritre" düşüncesine karşı BM, ABD'nin Eritre'nin Etiyopya ile çok uluslu bir federasyon düşüncesini kabul etmek zorunda kaldı. 1952 yılında oluşan federasyonla Etiyopya ABD ile 25 yıllık anlaşma imzalayarak, yeni sömürge durumuna geldi. Birleşmiş Milletler'de uzun yıllar tartışmalara neden olan Eritre sorununda, J. Stalin'in önderliğindeki Sovyet delegeleri, Eritre'nin bağımsızlığı için uzun yıllar mücadele ettiler. 1962 yılında Eritre-Etiyopya federasyonunu fesheden feodal Etiyopya devletine karşı politik mücadele, 1961 yılında, bağımsızlık için silahlı mücadeleye dönüştü.

1974 yılında iktidara gelen yeni "marksist" Etiyopya hükümeti, gerilla mücadelesine karşı oldukça çaresiz ve zayıftı. Kendi ülkesinin topraklarının %90'ını bağımsızlaştıran silahlı mücadele, Etiyopya'da politik düzenin değişmesiyle yeni bir döneme başlıyordu. ABD'nin bıraktığı boşluğu dolduran SB ve Küba, uzun yıllar Etiyopya'nın safında yer alarak, Eritre'nin bağımsızlığını engellemeye çalıştılar. İngiliz, İtalya, ABD sömürgecilğine karşı uzun yıllar savaşan Eritre ulusal kurtuluş hareketi, 1974'den 1991 Mayıs'ına kadar da kendine sosyalist diyen devletlere karşı savaşarak, tarihte bir eşine daha rastlanmayan, yalnız ama başarılı bir ulusal kurtuluş mücadelesi gerçekleştirdi. Mayıs 1991'de Etiyopya'daki halk hareketiyle politik iktidarı ele geçi-

ren ulusal kurtuluş hareketi, iki yıllık bir süre için Etiyopya ile çok uluslu federatif bir devlet içinde yaşamayı kabul edip, bu süre sonunda referandumla kendi geleceğini belirleme hakkına sahip olacak.

Otuz yıllık gerilla mücadelesini, tek başına silahlı mücadele olarak düşünmek yanlış olur. Gerilla gücünün üçte birinin kadın gerillalardan oluşması, hem ulusal hareketin demokratik içeriğini geliştirdi, hem de silahlı mücadeleyi üretime bağlı, üretken politik bir güç durumuna getirdi. Bütün savaş boyunca, günlük ihtiyaçların bizzat gerillalarca yaratılması, zorunluluğun ürünüydü. Sömürgeci güçlerin özellikle üzerinde durdukları gerillaların günlük ihtiyaçlarını giderecek beslenme, barınma, ilaç, giyecek vb. gibi temel ihtiyaçların karşılanacağı işletmeleri talan edip, bölgedeki üretimi durdurmak. Hatta Eritre'deki bütün fabrikalar, atölyeler vb. üretim araç ve gereçleri parçalanarak Etiyopya'ya taşındı. Savaşın sonlarına doğru bütünüyle boşaltılmış olan okul, fabrika, küçük işletmeler ve kiliselerin binaları bile yıkılarak, halkın yenilgiyi kabullenmesi için savaş ekonomik alanda daha da yoğunlaştırılmıştı. Bunlar nedensiz değildi. Yer altında 41 çeşit ilaç üretebilecek işletmeler kuran gerillalar, gerilla mücadelesinin ilk başlarında bile dağlarda, tahıl üretimini gerçekleştirip, depolamasını öğrenerek kurtarılmış bölgeler kurdu. Bütün ülkede, her Eritreli yıllık gelirinin bir aylığını ulusal harekete bağışlayarak, ulusal hareketin bağımsız gelişmesine katkıda bulundu.

1980 yılı ulusal harekette önemli bir dönüm noktası oldu. Ulusal kurtuluş mücadelesini dünya genelindeki metropol alanlara yayarak, diplomatik tecrübesini geliştirdi. Yeraltı hastaneleri, yeraltı ilaç fabrikaları, yeraltı silah bakım ve tamir atölyeleri geliştirilerek, silahlı mücadelenin üretilme bağları pekiştirildi. Yine bu dönemde, dünyanın birçok merkezinde bürolar kurularak, ulusal hareket politik destek sağlanması için mücadele edildi. Ülke dışında kurulan büroların amacı genellikle yurt dışında sömürgecilğe karşı olan politik enerjiyi bağımsızlık yönünde kullanabilmek ve Eritrelilerin maddi desteğini örgütleyebilmektir. Ama yurt dışındaki bu bürolar, gerilla hareketine en fazla ihtiyacı olan üretim tecrübesini ve savaş ekonomisini öğretti. Kapitalist uluslardan birçok demokrat ve sosyalist, gerillaların ihtiyacı olan tarımcılık, ilaç üretimi, tekstil ürünlerinin yapımı, hastaların tedavisi, yiyeceklerin depolanması vb. gibi alanlardaki üretim tecrübesini gerillalarla paylaşarak, savaşın ekonomik alanda kazanılmasına katkıda bulundular. Eritre kurtuluş hareketinin dış ülkelerdeki büroları, uydu kanalıyla haberleşme sistemi ile bizzat Eritre'deki merkezi gerilla kampından yönetilen bilgi toplama merkezleri durumuna gelmişti. Bu bürolar, hem ülkedeki gerilla mücadelesinin uluslararası kamuoyu ve destek yaratmasını sağlıyor ve hem de ülke ekonomisinin inşası için gerekli teknik ve pratik bilgi kaynakları rolü oynuyordu. Ülkedeki gerilla mücadelesi ne kadar şiddetlenirse, dışardaki diplomatik çalışma da aynı oranda

üretken ve daha büyük hedefler seçmek zorunda kalıyordu.

Kurtuluşa kadar yaklaşık elli bin ölü veren Eritre ulusal kurtuluş hareketi, başkenti ele geçirdiğinde 85 bin gerillası vardı. Politik iktidarın ele geçirilmesiyle birlikte silahlı mücadele sona erdi, ama bağımsızlık için politik mücadele hala gündemde. Özellikle kapitalist ülkeler, Eritre'nin bağımsızlığına karşı Etiyopya içinde federasyon kurulmasından yanalar. 1952'lerde, eski Sovyet

leşeceğini söyleyen Kuzey Amerika'daki Eritreli, kesin zafere bağımsız sosyalist Eritre ile mümkün olacağını vurguluyorlar. Devrimle birlikte, sömürgecilerin geliştirdiği kurum ve yasaları yıkan yeni ulusal hükümet, iç politik sorunların çözümünde demokratik yasaların gelişmesine büyük çaba sarf ediyor. Özellikle gerilla mücadelesinin gelişmesinde önemli rol oynayan kadınlar, ülke ekonomisinin ve politik yapının oluşumunda da ö-

düm görmeksizin bağımsızlık yönünde gelişmesi, bir hayal ürünü değildi. İkinci Dünya Savaşı sonrasında J. Stalin, Eritre konusunda Birleşmiş Milletler'de bağımsız birleşik Eritre düşüncesini savunmuştu. Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen, Eritre halkının, kendine sosyalist diyen sömürgecilere karşı uzun yıllar savaşıp bugün hala sosyalizmi savunması nedensiz değildir. Sömürgeciliğin yanısıra Sovyet ve Küba askerlerine karşı

tek başına sömürgecilğe karşı politik bir mücadele için değil, kimliği bütünüyle yok sayılan bir halkın ekonomik ve toplumsal olarak kendi kişiliğini ortaya çıkartma ve yaşatma amacıyla gelişmişti. Eritre ulusal kurtuluş hareketine en büyük desteği, Etiyopya içinde revizyonist iktidara karşı yedi yıl önce silahlı mücadeleye başlayan sosyalist hareketler verdi. 1980 yılında ülkelerinin büyük bir bölümünü ele geçiren Eritreli gerillalar, SB ve

Eritre halkı zorluklardan sonra özgürlüğüne kavuştu

Lideri J. Stalin'in Eritre konusundaki düşüncelerini savunan ulusal hareketin liderleri, hala aynı düşünceler. İngilizlerin parçalanmış sömürge Eritre düşüncesine ve ABD'nin federasyon içindeki Eritre düşüncesine karşı, "bağımsız birleşik Eritre" düşüncesini savunan J. Stalin'in düşüncelerinin bugün hala doğru olduğunu savunuyorlar. Politik iktidarın ele geçirilmesinden sekiz ay sonra, silahlarını bırakıp bizzat üretime katılan 85 bin gerilla, günde 14 saat çalışarak, harabeye dönmüş ülkelerini yeni baştan inşa etmeye çalışıyorlar. "Düşünebiliyorsan, yapabilirsin" diyen ulusal kurtuluş hareketinin liderleri, kendi ülkelerine özgü bir sosyalizm anlayışı içindeler.

Savaşın bitiminde, Eritre halkına terkedilen sadece 2400 mayın ve bütünüyle yıkılmış, harap olmuş bir ülke vardı ortada. Dili yasaklanmış, kültürü ve toprakları bütünüyle inkar edilmiş ve hatta yağmalanmamış tek bir bakkal dükkkanı bile kalmamıştı bu ülkede. Oysa, bugün gerilla mücadelesinin geçtiğimiz otuz yıllık üretim tecrübesiyle, yepyeni bir ülke hızla inşa ediliyor. Eritre, Etiyopya'ya kıyasla çok daha geri ve üretici güçleri bütünüyle tahrip edilmiş durumda. Geçtiğimiz haftalarda yurt dışındaki çoğu Eritreli dönerek, yeni bir ülke yaratmanın coşkusuyla özgürlüğü yaşıyor kendi ülkesinde. Dünyadaki bütün ilerici-demokrat kişi ve kurumlara da mektup gönderen Eritre geçici hükümeti, gerilla mücadelesinin başansını herkesle paylaşmak istediğini vurguluyor.

1993 yılında yapılacak referandumda bağımsızlığın kesin-

nemli görevler üstlenmiş durumdadır. Yetmişbir kişiden oluşan merkez komitesinin altısı kadın olmakla birlikte, politbüroda kadın üye henüz yok. Buna rağmen, kadın hakları, Afrika'daki hiçbir ülkeyle kıyaslanmayacak kadar demokratik ve olumlu bir gelişme içinde. Sömürgecilik döneminde, kadın ne mülk sahibi olabilirdi ve ne de evlilik hakkına söz sahibi idi. Yaşı 12-13 olduğunda ailenin isteğini kabul edip evlenmek zorunda idi. Kadının politik konularda değil seçme ve seçilme hakkı, konuşma hakkı bile yoktu. Devrim hükümeti her şeyi değiştirdi. Artık, kadın da top- rak sahibi olabilir, istediğiyle evlenebilir, politik olarak seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Yasal olarak, boşanma hakkına sahip olduğu gibi, boşandığı takdirde çocuk üzerinde hak iddia etme hakkına da sahiptir.

Her ne kadar bütün dünya, Eritre ve Etiyopya'yı dünyanın en yoksul, açlığın ve sefaletin en çok olduğu ülkeler olarak biliyorsa da, bunlar Afrika'nın en fazla doğal zenginliklere sahip ülkeleridir. Uzun yıllar, Osmanlıların ve Batılıların sömürgesi olarak birçok yeraltı madenlerinin talan edildiği, köle ticaretinin yapıldığı ve içinde bulunduğu yüzyılda da politik sömürgecilğin kurbanı olan bu halklar, Afrika'nın diğer halkları gibi ulus olabilmeyin mücadelesi içindeler. Yaklaşık 9 farklı halk grubunun yaşadığı Etiyopya'da, Eritre ulusal kurtuluş hareketinin, bütün olumsuzluklara rağmen elde ettiği zafer nedensiz değildir. Dünyanın bütün süper güçlerine karşı, uluslararası dış yar-

da sosyalist militan mücadelenin kararlı örgütleyicisi ve yürütücüsü Eritre halkı, sosyalizmin kim- senin tekelinde olmadığını bütün dünya halklarına ispatladı.

Binlerce kilometrelik bir yolculuk bile bir tek adımla başlar. Eritre halkı çok uzun yıllar boyunca bir halk ve devlet olmama- nın bilinciyle yaşadı. Oysa, bir halk olduğunun bilincine ulaş- ma, yıllar sonra oluşacak bir özgürlüğün ilk adımıydı. Düşün- cenin madde veya ülke üretme- diği doğrudur, düşüncenin bir gerçeği veya ülkeyi yok etmeye yetenekli olmadığını da ispatladı Eritre halkı. Bütün dünyanın sağ- daki ve soldaki sömürgecilerine karşı Eritre halkı, bağımsız sos- yalist bir ülke yaratma çabasında tek başına da olsa kendi öz gü- cüyle, hedefine doğru ilerliyor. Şimdi Eritre'deki savaş, silahlar- dan daha çok, halkın bilgi üreti- mine bağlı. Otuz yıllık gerilla mü- cadesinde, günlük ihtiyaçları üre- ten, bir ülkeyi yeniden yara- tan emek ve bilinç, şimdi bir hal- ka kişilik verebilme, ulus olarak ortaya çıkabilme çabası içinde.

Geçtiğimiz birkaç ay içinde, "bağımsızlığını" silahlı mücade- lelerle değil, uluslararası serma- yenin desteğiyle kazanan birçok ulus (eski SSCB'de olduğu gibi) hayatta kalabilmek için ekono- mik yardımları zorunluluk ola- rak düşünüyorlar. Buna karşı, bağımsızlığını ve özgürlüğünü ko- ruabilmenin tek yolu olarak, kendi özgücüne güvenerek yeni bir ülke yaratmanın bilincinde olan halklar, kendilerinden ön- ceki ulusal hareketlerin pratik deneyimlerini daha iyi değerlen- dirmek zorunda olduklarını bi- liyorlar. Eritre kurtuluş hareketi

Küba'nın Etiyopya hükümetine yaptığı 10 milyar dolarlık askeri yardım sonucu büyük darbeler yemişti. Ulusal savaş şiddetlen- dikçe Etiyopya'daki sınıf müca- delesi de gelişti, gerilla hareketi doğdu. Türkiye'de olduğu gibi, birçok değişik ideolojik grup vardı. Bunların bir kısmı düzenle uzlaşıp kayboldu, bir kısmı da Eritre halkının sömürgecilğe kar- şı mücadelesinin haklılığını kav- rayıp, silaha sarıldılar. Gerilla mücadelesini başlatan üç değişik sosyalist akım süreç içinde kay- naşarak, Eritre ulusal kurtuluş hareketiyle ittifakı gerçekleşt- irip, politik iktidara alternatif olduklarını ispatladılar.

Geçtiğimiz Mayıs ayında, Ba- tılı kapitalist devletlerin ve ABD'- nin aracılık yapmaya çalıştığı bir dönemde, her iki halktan gerilla- lar politik iktidarı ele geçirerek, kapitalist devletlerin aracılığına ihtiyaç olmadığını ilan ettiler. 1952 yılında ABD'nin savundu- ğu federasyon yine gündeme gel- di. BM ve birçok kapitalist dev- let, yeni politik düzeni şartlı olarak tanıyacaklarını açıkladı- lar. İki yıllık bir süre federasyon içinde kalması istenilen Eritre'- nin, 1993 yılında referandumla kendi geleceğini kendisinin be- lirlemesine karar verildi. Daha şimdiden, bu iki halkın yönetici- leri arasında birçok çelişki or- taya çıktı. Tarih bir kez daha, uluslara kişiliğini veren tek doğ- ru politikanın tam bağımsızlık olduğunu, iki yıl sonra da olsa Eritre'de ispatlayacaktır. Varlığı inkar edilen bütün halklar, değil 50 yıl, 500 yıl da geçse aradan, hayatı kendileri için üretmesini öğreneceklerdir.

15 Ocak 1992 / Ali Doğan

Sevgili Kürdistan Çocuklar Birliği üyesi arkadaşlarıma,

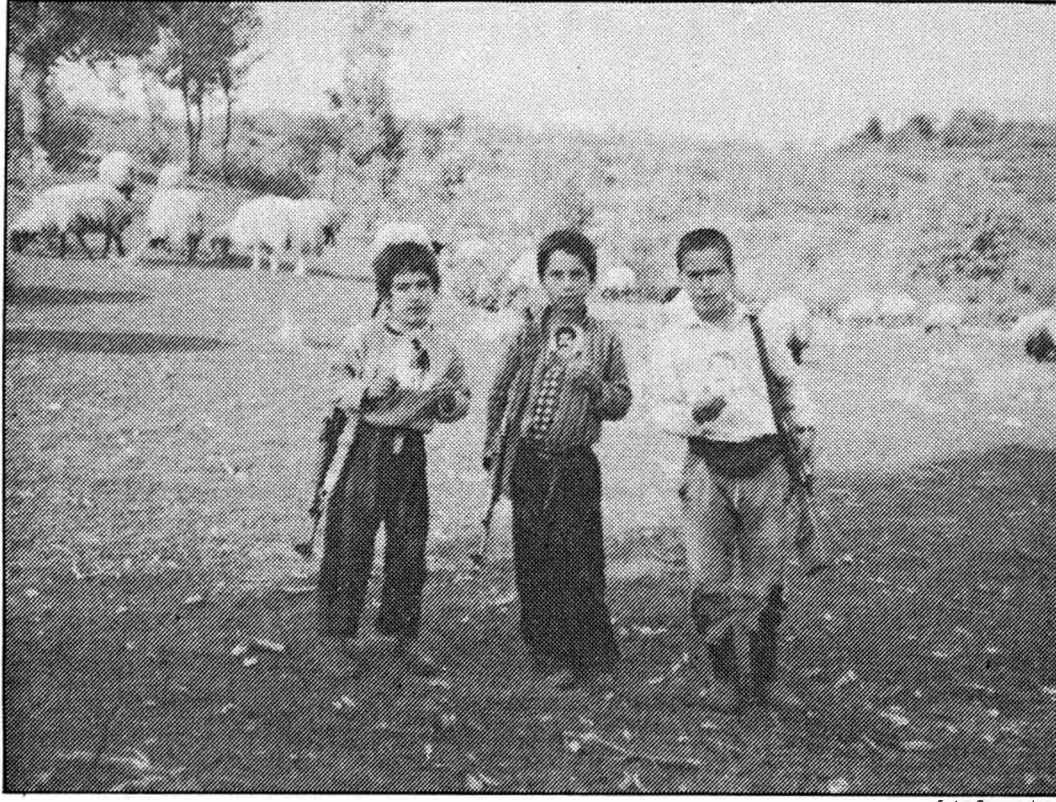

Foto: Berxwedan

Berxwedan çocuk sayfasını babam okuyor, ben dinliyorum. Çok güzel yazılar yazıyorlar. Cizîra Botan'dan yazan Rojîn arkadaşımın yazıları çok güzeldi. Ama hem düşündürücü hem üzücüydü. Çünkü gönlünce oynayıp gezemiyor, çocukluğunu yaşayamıyor. Ama ben de Almanya'da yaşıyorum ondan pek farkım yok diyebilirim. Çünkü burda heimde yaşıyoruz, arkadaşlarım yok. Dışarı gidip oynayamıyorum yabancı düşmanlarından korkuyoruz.

Babama sordum biz

niye buraya geldik. Bak Rojîn ne yazmış her şey yasak, sokakta oynamak dahi yasak polisler dövüyorlar. Bizim de öyleydi onun için geldik dedi. Ben dedim ki, burda da biz serbest değiliz, okula gidemiyorum. Hem Rojîn diyor orası güzel çok seviyorum. Bebeğinin elbiselerini, sarı, kırmızı, yeşil diye yırtıyorlar yine orayı çok seviyor.

Biz de gidelim diyoruz. Babam gideriz diyor. Hem orda Rojîn'i kurtarmak isteyen, onlar için savaşan gerillaları öldürüyorlarmış. Ben de bi-

raz büyüyünce gider gerilla olurum. Her şeyi Rojîn'e yasak edenleri öldürüm.

Amcalar bize gazete getiriyor, ben de onlara para veriyorum. Sadece gazete parası değil. Rojînleri, Welatları, Bêrivanları kurtarmak için savaşan gerillalar için de para veriyorum.

En çok Serok APO'yu, şehitleri ve gerillaları seviyorum.

Bütün Kürdistanlı çocuklara ve bizi destekleyen dünya çocuklarına selam ederim.

Gökhan

Foto: Berxwedan

ÇOCUKLAR

Bu gece rüyamda bir yolda idim
BM'ye doğru yol alıyordum
Ulu kapısını araladığımda,
beyazları gördüm bayrakları vardı,
siyahları gördüm bayrakları vardı,
her kimi gördümse bayrakları vardı,

Bağırdılar onlar!
Ey vatansız dışarıya!
Ey bayrağı olmayan çık dışarı!

Ben de söyledim;
Bağırmayın!
Ülkeme döndüğümde,
Bu masalı çocuklara anlatacağım

Ebdullah Peşew

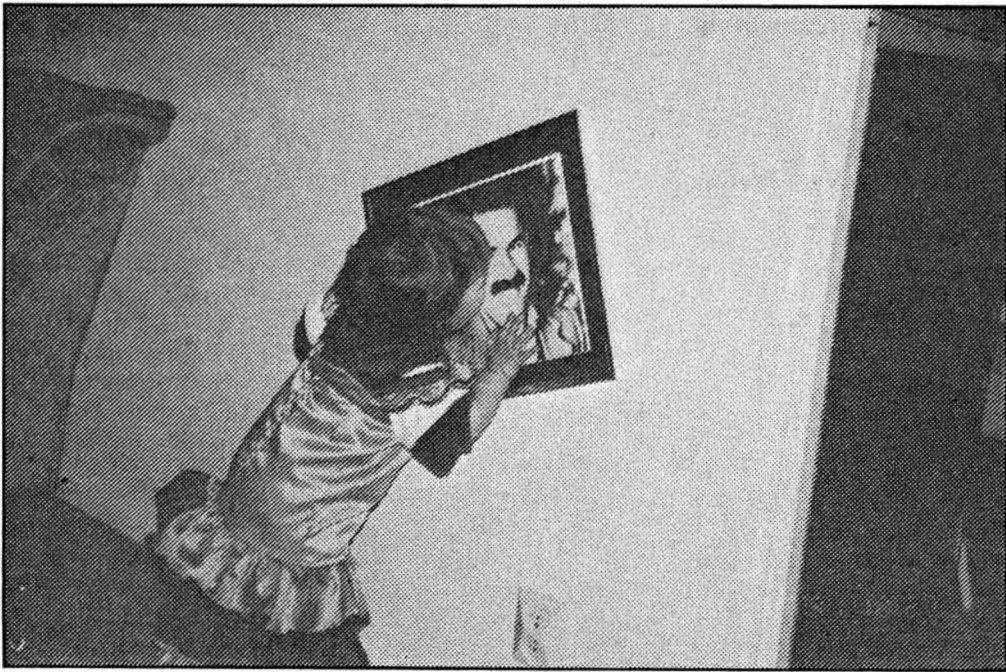

Foto: Berxwedan

KURDISTAN

Tu yî bihara rengîn
Tayek rihanî ji havîn
Tu yî dîlan û ew nalîn
Dîrok tu yî, pelên bi xwîn

Lêvên te kehniya dilan
Dixûlxûlî ji nava daran
Cihê xortan î li havînan
Tu yî warê evîndaran

Tu Dersim û Amed î
Çavên te yên Silêmanî
Xwedî eniyeke bilind î
Kewê dixwînî li Cûdî

Tu Abdullah TOLEHILDÊR
Fermendarê femandêr
Tu yî Kurdistanî bi xêr
Tu yî niştimana zêr

Tu Kurdistan bi xwe yî
Çavên sêwîyan li te
Tu bû yî Zerdestê hemdemî
Sunda me tu qubleyo

Ez keçikek du salî
Min tu maçikir ji enî
Dinya bila tev bizanî
Tu li cem me Kurdistanî

Adare Bagokê

Serok APO'yu, gerillalarımızı, halkımızı, ülkemin dağlarını, nehirlerini ve ovalarını çok seviyorum

Serok APO, kanımla, canımla seninleyim ve Kürdistanlıyım. Kazanacağız, çünkü haklıyız.

Gerillalarımıza para topladım, gönderiyorum. Onlar bana Kürdistanımı kursunlar.

Topladığım toplam para 245 Franktır.

Boulen-Fransa
Özkan

...

Adım Murat, ülkem Kürdistan ama Kürdistan'da dün-

yaya gelmediğim için çok üzgünüm. Fakat inanıyorum gerillamız Kürdistan'ı kurtardığı zaman oraya gidip Serok APO'nun ordusunda general olacağım. Çünkü ben de onlar için para toplayıp gönderiyorum. Topladığım para 280 Franktır.

Boulen-Fransa

...

On yaşıdayım, ülkem Kürdistan'dır. Kürdistanımı çok seviyorum. Gerillalarımız Kürdistan'ı kurmak için sava-

şıyor. Büyüyünce ben de gerilla olup savaşmak istiyorum. Hem de çok. Serok APO'yu, gerillalarımızı, halkımızı, ülkemin dağlarını, nehirlerini ve ovalarını çok seviyorum.

Yusuf

Valance / Fransa

...

Benim adım Kurdo. Arkadaşım Ali Rıza ile gerillamız için 559 Frank topladık.

Lyon / Fransa

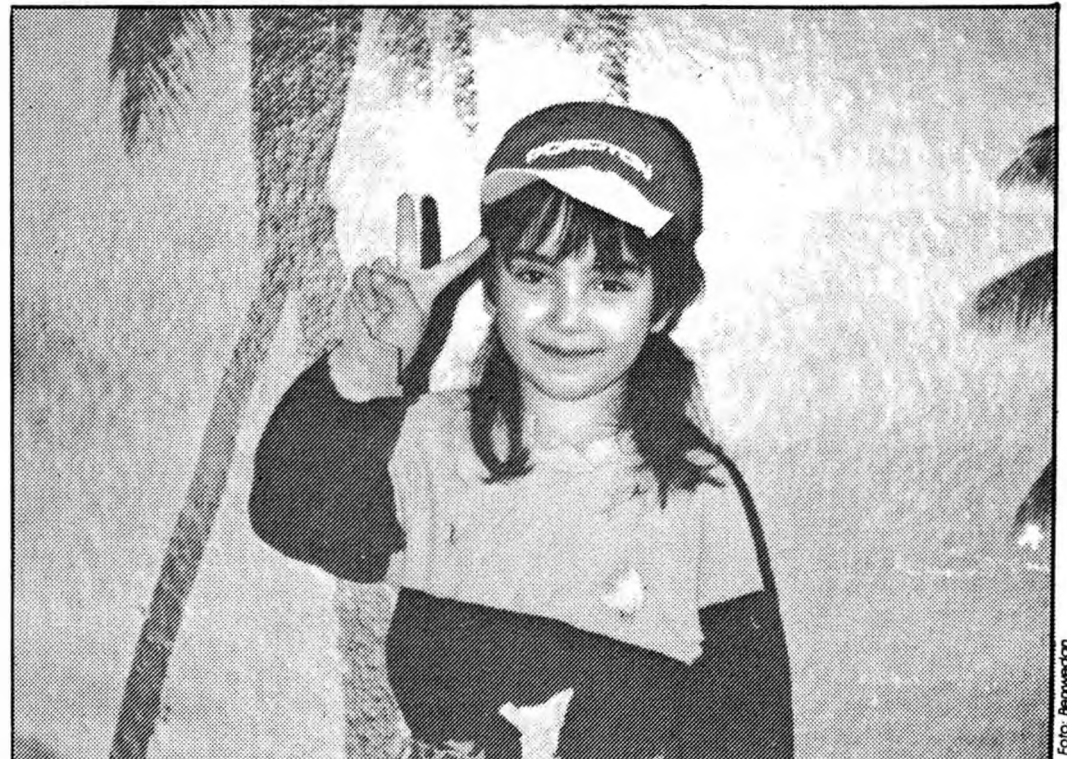

Foto: Berxwedan

Destpêk di rûpela dawiyê de

Li welatparêzan kirin. Gava tari dakete erdê, welatparêz biryar girtin, ku di roja 23'ê Çilê de meşeke nuh bidin destpêkirin û piştê li ser vê biryara xwe belav bûn.

● Gava li gundan ev bûyer birêvediket, navenda Girgê Amo ji rabû ser xwe. Di roja 23'ê Çilê de dikandaran deriyên dikanên xwe girtin. 5.000 welatparêz bi lez û bezi xwe civandin. Dest bi meşekê kirin û berê xwe dan gundê Serê Biyê. Li ser rîya "E-24" rasti barikata hêzên dijimini bûn. Welatparêz paşê têgihiştinê, ku nikarin ji barikate derbas bibin. Disa vegeyriyan navenda Girgê Amo, lê xwepêşdana xwe ji domandin. Piştî demekê welatparêz dest pê kirin, ku belav bibin. Hina belavbûn didoma, leşkerên dijimîgi êriş birin ser gel û dest bi reşandina berikan kirin. Xortê 19 salî Huseyin Tayşûn (xwarziyê serekê belediye Girgê Amo), ku li pêşiya mala xwe bû, bû hedefê berikan û şehid ket. Piştî saet 16.00'an hêzên dijimini êrişên xwe diwartir kirin û heya derengê şevê agirê çekên xwe nesekinandin. Di encamê de camên bi dehan xaniyan şikestin.

Li Kurdistanê domaneke nuh destpêkir

GAVA ŞERVANÊN AZADIYÊ DÎLÎ BÛN, GELÊ ME RABÛ SER XWE

"Bajon ser dijiminê har, dijiminê jîyan û hebûna gelê Kurdistan..."

Wêne: Berxwedan

● Di roja 24'ê Çilê de şênîyê Girgê Amo dest bi xwepêşdaneke şînê kir. Ji Cizira Botan û gundên derdore jî, bi hezaran welatparêz hatibûn xwepêşdana şîna şehid Huseyin Tayşûn. He-

jimara welatparêzan bi carekê giha 25 hezar kesan. Cenaze jî mizgeftê hate derêxistin. Gel di nava bajêr de meşiya. 25 hezar mirov di bin posterên Serok APO û alayên ERNK de dime-

şyan. Dirûşmeyên, "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Bijî ERNK", "Şehidên me nemir in" bangin. Gava gihan goristanê şehid dan axê. Keliyek li silava biranînê rawestiyar û bi xwendina xweş-

xaneyê "Ey Raqib" disa ber bi navenda bajêr ve meşiyar. Dirûşmeyê "Bijî Serok APO" Girgê Amo dihejand. Hêzên dijimini her bêhtir ketin nava tirsê. Paşê welatparêz berê xwe dan mala

şehidi û çûn serdana malbata wî. Piştî serdanê welatparêz dawî bi livbaziyan xwe anin.

Li Hezêxê meşa hevgritînê

Gava li Girgê Amo meş çêdibû, her di wê rojê de, ango di roja 24'ê Çilê de, li Hezêxê jî meşeke hevgritîna Girgê Amo çêbû. 6.000 kes li pêşiya belediye xwe civandin û bi bangina dirûşmeyên, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Şehidên me nemir in" berê xwe dan meydana Newrozê. Li meydana Newrozê jî mîtingek çêbû. Dirûşme hatin bangin, axaftin hatin pêşkêş kirin. Ji wir jî berê xwe dan goristana şehidan. Li goristana keliyekê li ber biranîna şehidan li silavê rawestin. Li wir sînda tolehildanê hate xwarin. Paşê 6.000 welatparêz meşa xwe domandin û vegeyriyan navenda bajêr. Disa dirûşme hatin qirandin.

● Bi armanca piştigiriya Girgê Amo û protestokirina kuştinên kontrgerilla, dikandaran bajarên Şîrxan, Girgê Amo, Cizira Botan, Hezêx û Nisêbinê deriyên dikanên xwe di roja 24'ê Çilê de girti hiştin.

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

Destpêk di rûpela dawiyê de

Di 70 salên diroka Tirkîyê de gelê me nebûye xwediyê tişteki; tişteki ku malê gelê me bi xwe be. Gelê me her neçare maye, ku daxwazên dagirkeran her weke ezbeniyên xwe bihilbijêre. Her maye parsekê li ber deriyê dagirkeran û tu caran nekariye pîrsa azadiya xwe ji berziman bike. Lewma jî her dem çû, dagirkeriya Tirkîyan li Kurdistanê xurttir bû. Kurd jî bûn ew berdestên, ku avê kişandin aşê dijimini, dijiminê ku dixwest çerxên aşê xwe bigerîne.

Gelê Kurdistanê cara yekemîn di sala 1991'ê de (Hilbijartinên meha Cotmehê) kari viyana (iradeya) xwe hindeki bitayisîne parlamentoya dagirkerên Tirk. Lê me tevan dit, çawa şovenizmaya Tirkîyan rabû ser xwe. Ev jî, rastiyekekê pîrr baş ronahi dike: Ji bo berdewama dagirkeriyê hilbijartin baş in, lê divê mafên gelê Kurd berziman nebin! Ne xwe, divê gelê me ji biryarên xwe çetir bide û hatina xwe tenê di rastiya xwe de bibîne. Çi mecbûriyeteke metune ye, ku ji niha û pêve jî bi nezaniyê mezin tiştên bi salan dikir, disa bike. Gelê me divê êdî ne ji bo çarenivîsa xelkê, ji bo çarenivîsa (qedera) xwe, biryarên xwe bide. Ma gelo ev ne mafê gelê me ye?

Belê, êdî gelê me wê pêşengên xwe bi azadi bihilbijêre; bi rîya rêberên jî pîsira xwe afirandi wê çarenivîsa xwe xêzbike. Ev jî lîva gelê me ya rast e û mafê gelê me yê bîngêhin e.

Ji ber van rastiyan, delameta li pêşiya gelê me ev e, ku di sala 1992'an de saziyên civaka xwe bi destê xwe lêbîke û viyana xwe pêşvetir bibe. Ji jêr heya jor, jî rastiyan yekta (besit) heya rastiyan giftûgrift, gelê me wê saziyên xwe avabike, şaxên bandûrî û birêvebirîya xwe daye û li ser vê bîngêhê pêşengên xwe biafirîne.

Her saziya li Kurdistanê divê di xizmeta gelê Kurdistanê de be. Bi van ve girêdayî saziyên aborî jî wê ava bibin. Her tişt divê berhemên xwe pêşkêşî gelê Kurdistanê bike. Ji aliyê çandî ve jî, rewşê me ev be. Dibistanek hebe, çima ne bi Kurdî perwer bike? Kargehek (fabrika) hebe, çima berhemên wê ne ji gelê Kurd re bin? Çima em hîni dirok û erdnigariya (coğrafya) Kurdistanê nebin? Saziyan civaki çima çanda Kurdî pêşvenebin? Astengên li pêşiya van dikarin çî bin? Çima zagonên (qanûnên) dagirkeran hebin? Çima em baçê (vergî, deribe) bidin wan? Çima em baça xwe nedin avakirin, çê û bedew-kirina welatê xwe?

Bersivên van pîrsan, ew delametên li pêşiya me ne, ku divê em wan biserbixin. Serokê Eniya me hevrê Abdullah ÖCALAN di vê barê de, di axaftineke xwe de weha dibêje:

"Di vê xebatê de pîrsên teknîkî û birêvebirinê, seriyên pîrr tevlihev nêkin. Hoy û prensîbên gelemperî, rêçên birêvebirinê di vê xebatê de jî xwe didin xweyakirin. Nimûne: ki bêhtir rayan bîstine, ew mafê berpirsiyarbûnê bi destê xwe ve tîne. Ji xwe divê pîrsa berpirsiyariyê fireh were girtin. Divê xwe di nava hemû çîn û birên netewî de belav bike. Divê di nava gel de diskûsyoneke (gûnibêj) fireh çêbibe, gel biryara xwe êşkere bide. Paşê ki bêhtir ray girt, ew dibe berpirsiyar..."

"Heke delameta yekemîn şoreş be, hingê divê ji bo şoreşê biryar werin derêxistin. Ji bo şoreşê divê biryarên navçeyî jî hebin. Divê delametên weke, ji bo şoreşê aborî, ji bo şoreşê leşkerî û hwd. hebin. Meclîsên li gundan meclîsên gel in. Niha dijimin van bi rîya muxtarên gundan û azayên gundan dike. Lê êdî ev wê bibin meclîsên gelê Kurd. Em dixwazin wê maneyê bidin van saziyan. Dijimini çî avakiribe, em wê xwe bidine navê û bizivîrinin saziyên di xizmeta gelê Kurdistanê de..."

Weke tê ditin, gelê Kurdistanê ketiye ser rîya avakirina saziyên xwe yê netewî. Ev, meşeke ber bi dewlet-bûnê ve ye. Di vê meşê de em mûhtaçê rêberên gelî yê saxlem in. Gelê me jî xwe gihandiye wê merheleyê, ku bikaribe pêşengên xwe biafirîne. Tiştê di vir de divê em bikin ev e, ku em xwe bidin ber van delametên bi rûmet, em xwe bidin ber barê berpirsiyariyê û xizmetê pêşkêşî gelê xwe bikin. Ev jî rûmet û şerefêke mezin e, ji her kesê xwe bide ber van delametan re. Êdî bes e, ku em bi salan e, bûne peya û berdestê dijimini! Ji niha û pêve, ji bo xizmeta gelê Kurdistanê, ber bi pêş ve!

GEL Û GERÎLLA MIL BI MIL

Bi hezaran welatparêz xwedî li gerîllayên xwe yê şehîd derketin

Destpêk di rûpela dawiyê de

rabû ser xwe. Di serî de şênîyê qopaniya Eynê Lodê, şênîyê 25 gundên li Mîşaran dest bi livê kirin. 5.000 mîr, jin, kal û zaro xwe civandin û berê xwe dan gundê Basînê. Ev hejimar piştî demeke kin, bi welatparêzên jî aliyê Sêrt û Dihê hatibûn, giha 8.000 welatparêzan. Jin, zaro, mîr û kal, bili sermaya mezin û berfa bêhtirî metreyek û nivê, şeva xwe li kandalên çiyayê Kûsiyan derbas kirin û ji ber ku bî cenazeyên şehidan nedixwestin vegerin gundên xwe.

Di roja dûv re mûnaqeseyên mezin di navbera hêzên dijimini û gelê me de derketin, ku dixwestin cenazeyên şehidan bistinin. Piştî demekê, ji ber biryardariya gelê me, hêzên dijimini ku nedixwestin cenazeyan bidin, neçare man

ku gavan paş ve biavêjin. Gelê me 3 şehidên xwe jî dijimini bi kotekê stand. Gelê me cenazeyan bire gundê Basînê.

Di roja 25'ê Çilê de, şehid di mizgeftê de hatin şûstin. Piştî nîmêjê 8.000 welatparêz şehidan hildan ser milan û berê xwe dan goristana gundê Basînê. Rêveçûneke herî mezin destpêkir. 8.000 mirov jî yek devî, "Şehidên me nemir in", "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Bijî ARGK" bangin. Di goristanê de jî mîtingeke mezin çêbû. Alayên ERNK û ARGK hatin pêldan. Di dawîya mîtingê de xweşxaneyê "Ey Raqib" hate xwendin.

Piştî ku welatparêz şehidan dan axê, ji gundê Basînê berê xwe dan qopaniya Eynê Lodê, ku 3 seatan jî gund dîr e. Gava gihan Lodê, demeke dirêj dirûşme ban-

gin û paşê her kesek vegeyriya gundê xwe.

Li Eynê Lodê jî, ji roja şer derketi heya 23'ê Çilê, dikandaran dikanên xwe venekirin, xwediyên mekîneyan mekîneyên xwe neşixulandin.

● Ji aliyê din ve, agahî gihan me, ku firokên dewleta Tirk hinek çiyayên li dora Dihê û ser erdê Mêrdînê, hina ji bombe dike. Çiyayê Sîte û Newala Hespîstê bi dijjwari tîrên bombe kirin.

"Çiya em in, me bombe bikin"

Sêrt / Misric (Berxwedan): Di roja 25'ê Çilê de, di navenda sîka Sêrtê de, li ser rîya Basan, bi hezaran welatparêz xwe gihan-

Li Wêranşar meşa mezin

Wêranşar (Berxwedan): Di meha Cotmeha sala par de, li Cizira Botan şerek di navbera gerillayên ARGK û hêzên dijimini der derketibû. Gerilla Halil GUL jî şehid ketibû. Di roja 15'ê Cotmehê de belediya Cizira Botan şehidî li goristana bajêr dabû axê.

Di roja 15'ê Çilê de, malbata şehidi cenazeyê jî axê derxist û bire navçeya Wêranşarê bajarê Rihayê. Di roja 16'ê Çilê de ji bi

hezaran welatparêz serê beyaniyê xwe li pêşiya mizgeftê civandin. Piştî nîmêjê welatparêz şehidî bi alaya ERNK pêçandin û dest bi meşekê kirin. Di rê de jin, mîr, zar û kal jî yek devî, dirûşmeyên weke, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK, ERNK û ARGK" qirandin. Her weha dengê tililîyan jî bilindi asmanan dibûn. 7.000 welatparêz gihabûn hevûdu. Birayê şehidi axaftinekê pêşkêş kir û got, "Ew

servaneki PKK bû. Li gora daxwazên Partiyê divê em şehidê xwe bidin axê." Ev gotin şahiya welatparêzan gelekî bilind kirin. Gava welatparêz gihan goristanê û şehidê xwe dan axê pêve, 7.000 welatparêz li ber biranîna şehidan rawestin silava hîmetê.

Di wê rojê de dikandaran Wêranşarê jî dikanên xwe girti hiştin. Xwediyên navgînan navgînan xwe neşixulandin.

Li Meledî xwêhdan ji patîka dijiminî rijîya

Meledî (Berxwedan): Di roja 14'ê Çilê de, gerillayekî ARGK xwêhdana mirinê jî canê dagirkerên Tirk anî xwarê.

Berî niv-rojê gerillayekî ARGK di avahiyeke li pêşberê qereqola polisan de xwe bi cih dikir. Kesek wî dibîne û dixwaze wî biskînine. Gerilla mecbûr dimîne, ku bireşîne ser wî kesê bi navê Ahmet Turan. Piştî peqandina çekê, gerilla derdikeve qata

jor. Dest pê dike, ku avahiya miduriyeta polisan bide ber gulîyan. Polisên dewleta Tirk, dimînin nava şaşî û tirsê de. Şer jî saet 10.00'an heya saet 15.00'an didome. Bi hezaran polis û endamên hêzên taybetî li cihê şer komdibin, lê demeke dirêj bêcare dimînin. Paşê helikopter tevli şerî bûn û bombe barandin ser avahiye. Gerilla şehid dibe, zerevanek jî tê kuştin. Gelek polis jî

birindar dibin.

Berî ku şehid bikeve, gerilla, bi xwîna xwe li ser pelekê "PKK" dinivîse û pelê diavêje ser şeqemê. Weke nûçeyên gihane me, êşkere dibe, ku gerilla dixwest êrişekê bibe ser miduriyeta polisan. Lê vî carê, ji ber ku zû hate ditin, gerilla nekari bigihe armanca xwe û polisên dijimini jî weha jî mirinê xilas bûn.

din hevûdu. Xwestin bi armanca protestokirina bombebarandina li ser çiyayên Kurdistanê û girtinê li Sêrtê meşekê bidin destpêkirin. Lê hêzên dijimini êriş birin ser gelê me. Bi kotekê meşê rawestandin. Hemû rîyên diçin û tîrên Sêrtê jî aliyê leşkeran hatin girtin. Li ser hemû rîyan barikat hatin danin. Kontrola nasnameyan hate kirin. Destûr nedan çî kesê ne ji Sêrtê, ku bikaribe derbasî bajêr bibe. Polisan jî di nava bajêr de dest bi operasyonan kirin. Avêtin ser malan 60 kesi girtin û birin. Paşê hinek hatin berdan. Tevan got, ku hingavtîrên mezin ditîne.

Gava ev bûyer li Sêrtê dibûn, kerwanê welatparêzên ji Misricê giha nêzikê Sêrtê, ku bi armanca piştigiriya meşa li Sêrtê hatibûn. 17 minibus û 10 otomobil ji Misricê bireveketibûn. Li ser rîya Misric û Sêrtê jî aliyê hêzên dijimini hatin rawestandin. Kerwan bêhtirî saetekê li wir hate sekinandin. Ji ber ku destûr nedan herin Sêrtê, welatparêz disa vegeyriyan Misricê.

Gava welatparêz gihan Misricê, ji navgînan daketin xwarê û dest bi meşekê kirin. Bi tevlibûna gelê li bajêr, hejimar giha ser 1.000 kesi. Dirûşmeyên weke, "Bijî Kurdistan", "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Çiya em in, me bombe bikin", "Bimire kontrgerilla", "Kurdistan, ji faşîzmê re wê bibe goristan" hatin bangin. Gava welatparêz gihan navenda sîkê, rasti barikatan hêzên dijimini bûn. Gelê me li pêşiya barikatan, dest bi greva rûniştinê kir. Piştî demeke kin, bi tevlibûna welatparêzên ji malan derketin, hejimara xwepêşdêran xwe gihand 8.000 kesan. Hejimar her diçû mezintir dibû. Hêzên dijimini ketin nava tirseke mezin. Neçare man ku barikat û çembera danibûn, rakin. Welatparêz bi bangina dirûşmeyan meşiyar navenda bajêr. Bi carekê polisên dijimini êriş birin ser welatparêzan. Bi cop û daran 6 kesan birindar kirin. Li ser vî şerek di navbera gel û hêzên dijimini derket. Ji niv-saetekê bêhtir doma. Di wê navberê de gelê me alayên Tirkîyê jî daran anin xwarê û çirandin. Paşê welatparêz bi dilê xwe belav bûn.

● Ji aliyê din ve, em agahdar bûn, ku di roja 27'ê Çilê de dagirker zarokên bi navên Hasan Ak-yuz (14 salî), Omer Şahin (12 salî), Reşat Yorûlmaz (12 salî) û Mûhsin Yorûlmaz (14 salî) girtine û hina ji bernedane.

Li Cizîra Botan gel û gerîlla bûn yek beden

Cizîra Botan (Berxwedan): Di êvara 20'ê Çilê de gerillayên ARGK avêtin ser Cizîra Botan. Berê êrişê dan qereqola polisan, qereqola cendirmeyan, avahiyeş sawci û hakimî, panzêrên dijimini û baregeha endamên komên

taybeti. Gerilla rokê avêtin van hedefan û bi çekên otomatîkî şerî domandin. Dijmin lêdanên mezin girt. Tê gotin, ji van hedefan hinek bi tevayî hatine rûxandin. Şer biqasî saetekê doma. Gava gerilla êriş dikirin, şe-

niyê Cizîra Botan ji bi tevayî tevî şerî bû. Welê çêbû, ku êdî dijimini nezani êriş ji kîjan alî ve tên. Kete nava gējîyeke mezin. Ev livbaziya li Cizîra Botan, bû mizginek ji bo mehên biharê.

Li Hezêxê kontrgerillayên dewleta Tirk tîn protesto kirin

Wêne: Berxwedan

Serên çekên gerîlla sar nabin

Kerboran / Midyad (Berxwedan): Di roja 25'ê Çilê de li gundê Keferzê navçeya Midyadê, gerillayên ARGK serekê çeteyan, sixûrê bi navê Abdulkêrim Keleş bi mirinê ceza kirin. Ev sixûr berpirsiyarê şehidkirina gerillayekî bû. Berî 3 mehan li Keferzê çeteyan gotibû, em wê çekan berdin û

li ser vê sozê 2 gerilla çûbûn gund. Gava gerilla diçûn gund vî bēbextî êriş biribû ser wan û yek şehid bûbû. Piştî 3 mehan bextreş, bersiva xwe bi mirina xwe girt. Ji bo ku ev bûyer ji xayinan re bibe nimûne, gerilla piştî kuştina wî 1.000 Lîrên Tirkî ji xistine devê wî û cesedê wî avêtine ser rîya Midyadê.

● Di roja 26'ê Çilê de gerillayên ARGK êrişekê birin ser qereqola dijimini ya li gundê Çelîka Eliyê Remo navçeya Kerboranê. Rokê û çekên otomatîkî hatin bikaranîn. Qereqola leşkerên dijimini bi tevayî hate rûxandin, lê em agahdar nebûn ka çend mirî yan birindar ji dijimini hene.

Nîvê zivistanê derbas bû

Destpêk di rûpela dawiyê de

Armanca dijimini xweya ye. Buhayê wê çî be bila be, dixwaze ji zivistanê serketi derkeve. Ji ber ku vê salê gerilla li gora hoyên zivistanê cara yekemî n, xwe li welatî bi cih kiriye. Gerilla xwe bi axa Kurdistanê ve zeliqandiye û weha artêşbûna xwe avadike. Ev domaneke diroki ya gelekî pêwîst e. Baş tê zanîn, heke gerilla vê domanê bi serketinî li paş bihele, êdî çî hêzek nikare piştê li erdê bixe. Dijiminê ku di vê de biserkeve, yê ta û tivancên mirinê wê bikeve nava lihefan û çî kesek nikare wî ji ser doşeka mirinê rake. Ji xwe dijimin ji, bi zanîna vê rastiyeş êrişbaziye dîke keferata xwe. Gerilla ji xwe bi vê zanîne dîtewgirine.

Di van rojan de, ku em hêdî hêdî ber bi dawîya zivistanê ve diçûn, bêhna gul û gulîlêkên biharê ji, bi evîna Newroza xwe, dîkîşînin hundirê xwe. Ji bo jiyankirina vê ji, kêrmanî mane. Du mehên zivistanê çûne. Gava em çavên xwe li van herdu mehan bigerin, em dibînin ku dijimini nekariye çend gavan ji bi pêş ve biavêje, her çendî bi hemû hebûnê xwe berê xwe dabû şikandina hêzên ARGK ji. Ji aliyê din ve, li gora salên derbasbûyî, gerilla jêhatibûnên mezin kiriye serketina xwe. Gerilla ne got ev zivistan e, berf û baran e, sir û seqem e... avêt ser bajarên, tabûrên leşkerî tune kir, dav û êrişên cûrbecûr bi pêş ve bir. Ev rasti şanî me dîke, mehên zivistanê yê mane, wê rûberê çî bibin. Mehên derbasbûnê, bûne ronahî ji bo mehên hîna hene. Kin were gotin, gerilla serdestiya xwe avadike, biserketina xwe didomîne û weha mîzgîniyên mezin dihele gelê Kurdistanê.

Di van rojên dijwar û çetin de, gelê me ji pîsta xwe dide piştê gerilla û di berfa zivistanê de livbaziyeş xwe berdewam dike. Li beramberê xebatên şikandin, tirsandin û bîzandîneş yê dijimini, serî netewand. Baş zanî, ku serihildanên xwe di zivistanê de ji bilind bike. Her çendî gelê me gelek şehid da ji, gavan ji şikandina zincîrên koletiyê bi paş ve neavêt. Li beramberê kuştinê di destê kontrgerilla ku pêşemîn di van demên dawiyê de zêde dibin, dengê xwe bi heybet bilind kir. Dijimini dixwest bi terora xwe yekîtiya geli bişikîne û belavbike, gel bitirsîne û pêşengên geli tune bike. Li ser vê bingeşê ji hoyên qirîkînekê amade bike. Lê, li dûv her kuştînekê, serihildanêke şîne hat. Yekîtiya gelê me xurtir bû. Ji Gûrrgumê heya Rihayê, ji Dersimê heya Botanê, ji Amed û Çewlikê heya bajarên Tirkîye, bi hezaran Kurdistanî kerwanên otomobîlan dan pey hev û çûn serdana hevûdu. Danûstandîneş netewî, hevûdu naskirin û piştigirî himtir bûn. Çendî mirovên me hevûdu çetir nasîn, çendî bēhtir xwedî li hev derketin, hindê ji mirov bēhtir bawerî bi hevûdu anîn û dilêriya (cesareta) wan mezintir bû. Ev ji kirin, ku biryara berxwedanê û şahîya serihildanê

bilindtir bibin. Gelê me yê ku xwe gihandî serpill û raddeyeke weha, li ser vê bingeşê zanabûna xwe tûjtir kir û sixletên xwe yê cengewariyê quliband sixletên milîtanîya serdemî. Kin were gotin; kuştina her pêşengekî geli, bi xwe re bi dehan pêşengên nuh anî.

Li gora van pêşewçûnan, bi hesanî dikare were gotin, ku gelê me rayên xwe baş berdaye kûrîniya axê. Çendî dar mezin dibe, şax-çiql û pel ji zinde-tir dibin. Rayên binerdî ji xwe digihînin çarmêdorên. Çendî dijimin di van rojên zivistanê de, xwe didîyê ku rayan bibirre, hindê ji şaxa li bin lingên xwe dibirre. Êrişbaziya dibe, bilî vê kêrî çî tişteke dinê nake. Her dijimin şaxekî dibirre, tirhên ciwan serî hildidin. Bi vî awahî gelê me Newroz û bihara xwe himbêz dîke û mîna çiçekan vedibe.

Li derveyî van tevan ji, êdî gelê me di vê dawiyê de destpêkîriye, bi çekdarî bersiva êrişên kontrgerilla bide. Keyên (muxtaren) gundan mohran diavêjin rûçikê dijimini, gundi nasnameyan diavêjin ber deriyên qereqolên wî. Ev tev dibin nişaneyên taktîkeke nuh î pêwîst. Ji xwe bersiva çetîrin ku divê mirov bide dijimini, organize-kirina milîsên geli bi xwe ye. Li her gundekî, li her bajarekî divê ev bibe. Divê welatparêz xwe, gundê xwe û dîmahîkê de ji teviya netew û welatê xwe bi can û dil biparêzin. Bilî vê ji çî rîyeke din, ne wê çendê bi tesîr û posideye. Lewma divê em xwe bēhtir rêxistî bikin, bēhtir xwe çekdar bikin û bēhtir em xwe bi hişyari bilivînin. Ji ber ku rabûna li beramberê dijimini tişteki gelekî pêwîst û gerek e. Heke hewce û pêdivî be, divê li her gund an bajarekî welatparêz bi rêzê zerevaniyê (nobedariyê) bikin, baldarê hevûdu bin û li ku derê endamên kontrgerilla bibînin, di cih de wan biperçînin.

Dema li pêşîya me ew dem e, ku gelê me saziyên xwe avabike. Niha hin tişt di meji de baş ronahî bûne. Taktîka avêtina mor û nasnameyan, ku niha li hin deran bikartê, divê xwe li teviya welatî belav bike. Ji aliyê din ve ji gelê me, bi dijiwarî, divê xwedî li nîrxên xwe yê zîkmakî derbikeve.

Lê divê ev tev bi zanabûn û rêxistinî bibin. Divê çî mirovekî me guhê xwe nede tevlihev-kirin û zixtkirina dijimini. Berxwedan û serihildan bila li gora demê werin bilindkirin. Gîrêdana di navbera gel û gerilla de gelek xurtir bibe. Tenê bi fermînan pêşenga Eniya me PKK, liv û tevgêr hebîn. Ev wê bibin garantiyên zaferê û serketinê.

Heke em weha bikin, di zivistanê de em çî lêdanan nagirin û em wê xurtir dest bi biharê bikin. Dirûmeya her demê bila bibe, “**Kurdistan wê biserbikeve!**” Tiştên em behsa wan dikin, di vê rîye de, wê bibin gavên herî pêş û mezin. Tev bi hev re em berê xwe bidin tirêjen ronahiya serketin û azadiyê.

Gerîllayên ARGK ziravên dijminî diqetînin

Êlih / Misric / Qûbin (Berxwedan): Her çendî vê salê zivistan dijwar derbas dibe ji, di livbaziyeş gerilla de çî qutbûnek nayê ditin. Her diçe gerilla livbaziyeş xwe xurtir û zêdetir dikin. Ev ji şanî me dîke, ku gerilla pêşewçûnên mezin dikin sixleta xwe û eniyên gerilla û gel baş bi hev ve girêdibin. Artêşa dijimini, weke ku ji nexweşiya zirav direve, weha ji ber gerillayên ARGK direve. Ji ber ku artêşa dijimini her lêdanan ji gerilla digire. Lewma dewleta Tirk di vê dema dawiyê de, destpêkîriye ku mirovên me yê sivil bikuje. Dijimin, bi topan êriş xwe didomîne. Di encamê de 5

gên giran digihîne me. Gerilla lêdanên mezin li dijimini dixin û gelek eskerên dijimini dikujin. Lê carman hinek gerilla ji şehid dîkevin. Di roja 14'ê Çilê de li gundê Xendûkê qopaniya Aransê navçeya Misricê di encama giliyekê de hêzên artêşa dijimini şargeheke gerillayan pêçandin. Bi hezaran leşker û bi dehan navgînên cengê kombûbûn û êriş dikirin. Paşê dijiminê bēbext çekên kimyawi bikaranî. 4 gerilla jehri dibin û dikevin. Gerillayek ji baş delîveyê digire û direşîne ser hêzên dijimini. Assûbayek û serbaze-kî dikuje. Dijimin, bi topan êriş xwe didomîne. Di encamê de 5

gerillayên ARGK şehid dibin. Weke em agahdar bûne, saloxên li ser şehidan û navên wan ev in: Rûgeş (ji Gercewse), Şiyar (ji Hezêxê), Ahmet (ji başûrê piçûk), Kendal (ji başûrê piçûk) û Samî (ji başûrê piçûk).

Dagirker cesedên şehidan birin Qûbinê. Dixwestin bikin çî-walan, lê gelê me li diji wan rabû. Paşê şehidên me di goristana Qûbinê de hatin gori kirin. Gelê me çû ser gorên wan û li silavê rawesti ji bo biranîna wan.

Her di wê rojê de 1.000 welatparêz ji Êlihê çûn Qûbinê. Çûn ser gorên şehidan û li silavê rawestî.

Dewleta Tirk li Kurdistanê dîroka mirovahiyê qirêj dike

Misric (Berxwedan): Di roja 5'ê Ilonê de li gundê Hîşîsê navçeya Misricê şerek di navbera gerillayên ARGK û hêzên dijimini de derketibû. Hingê 4 gerilla ji şehid ketibûn. Ji bo standîna cenazeyên şehidan gelê me, bi caran meş û xwepêşdanan çekiribû. Di meşekê de zaro Omur Eriş

(12 salî) şehid bûbû. Lê disa ji dagirkeran cesedan nedabûn. Gelê me dev ji vê bûyerê berneda. Gava gel hîna dixebitî, ku cenazeyan bistîne, êvara 25'ê Çilê, leşkerên dijimini cesedên şehidan anîn goristana Misricê.

Gava welatparêz bi vê bûyerê agahdar bûn, xwe civandin çûn

ser gorên şehidan. Bavê şehid Erol ERDOĞAN ji di nava wan de bû. Bavê şehidî M. Ali ERDOĞAN xwest ku cesed werin şuştin. Lê maleyekî welatparêz gotê, “*Ew şehid in, şehid neyin şuştin ji dikarin werin bingorî kirin.*” Li ser van gotinan cenaze nehatin şuştin.

Li beramberê bombebarandina artêşa dijiminî, lêdana gerîlla û rabûna gel

Dersim (Berxwedan): Firok û helikopterên dewleta Tirk, piştî Botanê, niha ji li Dersimê dest bi bombekirina çiyayên Kurdistanê kirine. Ji roja 13'ê Çilê pêve, di serî de çiyayê Zelê, hemû çiyayên li Dersimê dibin hedefên bombebarandina firokên dijimini. Di roja 14'ê Çilê de ji, gava bombebarandin didoma, hêzên artêşa dijimini xwestin ji erdê ji êriş bibin ser gundên Dersimê. Li gundên navçeya Pilûrê rasti gerillayên ARGK bûn û endamên komên taybetî û yekeniyên komandoyî yê dijimini nekarin bikevin gundên Pilûrê. Di şeva 15'ê Çilê de endamên komên taybetî bi serhişki xwestin bikevin gundekî. Lê ketin daveka gerillayên ARGK. Di şerê derketî de 4 endamên komên taybetî hatin kuştin. Her di vê rojê de çiyayê Zelê û çemê Qûtû ji nuh ve hatin bombekirin. Ji aliyê ve ji bi hezaran leşkerên nuh, xwe gihandin êrdimê. Dagirker dest bi hingavtina gundiyeş gundên

di çemê Qûtû de kirin, da gundan vala bikin û gundi ji wir bar bikin.

Hinek gundiyeş di çemê Qûtû de û gundiyeş gundên Îrsar û Seyîdxan, ku girêdayê bajarê Mamikan in, bi kotekê ji malan hatin derêxistin û leşkerên dijimini di wan malan de xwe bi cih kirin. Keyê gundê Çemê Qûtû bi mirinê hate tehdit kirin.

Li Pilûrê berxwedana gelê me

Pilûr (Berxwedan): Êrişên hov ên dijimini, kirin ku gelê Dersimê serî hilde. Di roja 20'ê Çilê de dikandarên Pilûrê deriyên dikandên xwe girtin, karker neçûn kar, hemû navgîn hatin kilid kirin, xwendekar neçûn dibistanan. Dagirker ji bang li gel kirin, ku dev ji berxwedanê were berdan. Gava gelê me berxwedana xwe domand, vê carê ji dest bi tehditan kirin. Lê çî kesek guh-

dariya dijimini nekir. Livbaziyeş protestoyê 2 rojan doman. Di herdu rojan de hêzên dagirkeran riyên diçûn û tîn Pilûrê girtin, nasnameyan kontrol kirin.

Gelê Pilûrê li ser berxwedana xwe weha got: “*Heya vê rojê dewleta Tirk li Cizîra Botan, Nisêbin, Amed û Çewlikê kevir, dar û çiyân bombekir. Mirovên me yê kal û ciwan, jin û mêr bûn hedefên çekên otomatîkî. Xwinê bi gelê Kurd didin verişandin. Dewleta Tirk heya niha deliv ji nezaniya gelê me distand, xwest me Kurdan bi hev bide şikêndandin. Dewleta ku li beramberê gerilla bêcare dimîne, êriş tîne ser gelê me yê sivil. Dixwazin gelê me bitirsînin. Lê em nema bédeng dimînin. Em amade ne, barê dikeve ser milên me hildin.*”

Livbaziyeş li Pilûrê, bûn livbaziyeş duwemîn mezin, ku heya niha li Dersimê birêveketine. Livbaziya yekemîn di meha Mijdarê sala 1991'ê de, bi armanca salwegera PKK çêbûbû.

Di zanîngehê de bîranîna şehîdan

Stanbol (Berxwedan): Li Dersimê gerillayê ARGK Ali İhsan UÇKARDEŞ (Mazlûm) berî niha di çemê Peri de xeniqibû û şehid bûbû. Li Dilûkê ji xwendekarê welatparêz Mûrat OZSAT pêşî ji aliyê polisan hatibû girtin, paşê ji bi şewitandinê hatibû şehid kirin. Bi armanca biranîna herdu şehidan, xwendekarên zanîngeha

Stanbolê hinde livbazi pèkanî.

Di roja 11'ê Kanûnê de YCK (Yekîtiya Ciwanên Welatparêzên Kurdistanê) di zanîngehe de ciwinekê Amedê kir û bēhtirî 500 xwendekar tevî civinê bun. Civin bi biranîna şehidan destpêkir. “**Ey raqîb**” hate xwendin. Axaf-tin hatin pêşkêş kirin.

Şehid Mazlûm ji vê zanîngehê

tevî ARGK bûbû. Lewma xwendekar vê civinê dirûst kiribûn. Di dawîya civinê de helbest hatin xwendin û li dora agirê hati vêxistin govend hatin kişandin. Xwendekar, piştî bangîna dirûşmeyên, “**Bi can, bi xwin em bi te re ne ey Serok**”, “**Ciwan bila tevî şerê li Kurdistnê bibin**”, “**Biji Serok APO**” belav bûn.

Zafera yekîtiya netewî û hevgirtinê

Farqîn (Berxwedan): Li dorê Farqînê ji gelek berf bariye. Bēhtirî metreyekê berf heyê. Rîyên hemû gundan hatine girtin. Dewleta Tirk rîyên gundên di wan de çete hebin vedikin, rîyên gundên ku dizanin welatparêz in girti dihelîn.

Li gundê Ferhendê di roja 27'ê Çilê de welatparêzek ne-

xweş dikeve. Gundi dixwazin wî bigihînin nexweşxaneyê, lê rê girtiye. Gundi radibin di nava xwe de komeke xebatê ji 100 kesî çêdikin û dest pê dikin, rîya gund vekin. Di rojekê de 7 km rê tê vekirin. Gava rê dihat vekirin, gundi tev bi hev re stranên netewî dixwendin, dirûşmeyan dibangîn. Gundi mîna mûriyan xe-

bitin.

Piştî ku rê vebû, gundi dest bi dilanê kirin. Alaya ERNK kişandin jor. Zafera yekîtiya xwe û hevgirtinê pîroz kirin. Bûyerên vê nolê, di nava gelê me de gîyana yekîtiya netewî û hevgirtinê pêş ve dibin, lewma nîmûneyên baş in, ji bo van armancan.

Li Kerboranê gelê me yekenyên parastinê avakir

Destpêk di rûpela dawiyê de din ser gund. Gundi ji bi çekdari bersiva êrişê dan. Şerê derketi heya serê beyaniyê doma. Di roja dîv re leşkeran dora Xelilan pêçandin. Ev dorpeçana ku serê beyaniyê hatibû destpêkirin, heya êvarî doma. Dijmini destûr neda, ku gundi bikaribin ji gund derkevin. Ev êrişên dijmini yê hov, kirin ku hedara gundiyan nemîne.

Di roja 12'ê Çilê de, bi armanca protestokirina van êrişan li Kerboranê 4.000 welatparêz li goristanê xwe civandin. Berî bibe nivê rojê dest bi xwepêşdanekê kirin û berê xwe dan avahiya qeymeqamî. Meş biqasî niv-saetekê doma. Êrişên kontrgerilla hatin protesto kirin. Dirûşmeyên weke, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" hatin bangin. Paşê li pêşiya avahiya qeymeqamî greveke rûniştinê destpêkir. Welatparêz, nameyêke giliyê dan qeymeqamî. Lê paşê leşkerên dijmini bi fermana qeymeqamî, bi panzer û navgînên cengê dora welatparêzan pêçandin. Bi binkên çekan, dar û copan êrişê birin ser wan. Di encama vê êrişê de li dora 30 welatparêzî birindar bûn. Navên hinek ji birindaran ev in: Hayrettin Akgul, Emin Avcî, M. Emin Akgul, Peyrûza Aksoy, Latife Avcî, Cihan Yılmaz (7 salî), Basri Bayram, A. Rahman Alptekin, Mûsa Korkmaz, Xalid Acar, İskan Kaya, Suleyman Kaya, Xalid Onür, Fatma Korûm û Ahmet Guneş.

Piştî van bûyeran, gava gel belav dibû, 1.500 welatparêz ji gundê Basikê Kilkevîr gihan Kerboranê, ku meşeke protestoyê

çêdikiran. Bi hatina wan bûyerên nûh destpêkirin. Leşkerên dijmini pêşiya welatparêzan birin û biqasî 10 kêliyan berik berdand hewayê û ser gel. Bombeyên riandîna rondikên çavan ji hatin avêtin. Ji panzeran roketan avêtin ser gel. Çi kesekî birindar nebûyî, ji gundiyan Basikê Kilkevîr nema.

Hîna gundiyan Basikê Kilkevîr belav nebûn, 3.000 gundiyan gundê Şibêbiyê ketin Kerboranê. Bi dirûşme û tililiyan derbasî nava Kerboranê bûn. Di navbera gundiyan û leşkerên dijmini de hinek danûstandinên bi axaftinên dijwar çêbûn. Di wê kêliyê de gundiyan gundê Şikeftîkan ji gihan Kerboranê. Lê leşkerên dijmini çeper danibûn pêşiya wan û nehiştin bikevin Kerboranê. Piştî nivrojê gund

diyan Xelilan dest bi meşekê kirin û berê xwe dan Kerboranê. Gundi gihan nêzikê Kerboranê, lê leşkeran rîya wan ji birrin. Ji bo protestokirina birrîna rê ji, Xelilani dest bi greveka rûniştinê kirin. Grev, bêhtirî 3 saetan doma. Piştî ku barikat hatin rakirin gundi vegerin gundên xwe.

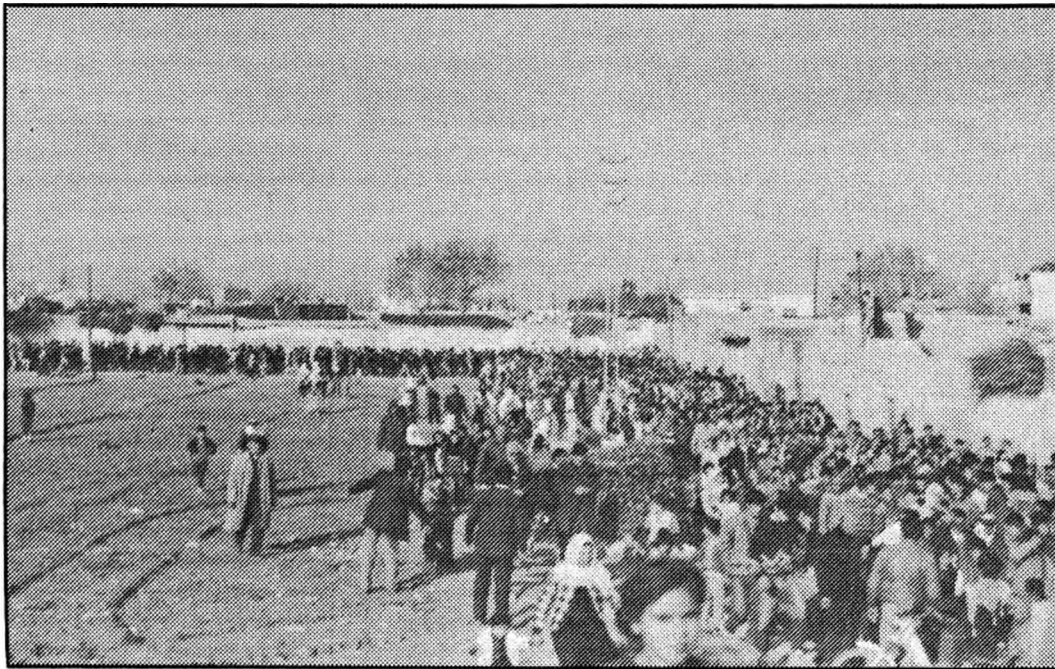
Di rojên ev bûyer dibûn de,ango di rojên 10, 11 û 12'ê Çilê de, li Kerboranê destkaran dikanên xwe girti hiştin, ajotkarên navgînan navgînên xwe kilid kirin, xwendekar neçûn dibistanan.

Piştî van bûyeran şêniyê Kerboranê biryar girt, ku nasnameyên dewleta Tirk li wan vegerîne. Keyên gundan ji mohran li wan vegerandin. Em bi hinek welatparêzan re axifin, weha gotin: "Em nema nasnameyên dewleta Tirk dipejirin. Ew nasname ne

yên me ne, yê dijmini ne. Hikûmeta me bi xwe heye. Nasnameyên ERNK û ARGK me hene. Ji niha û pêve em wê nasnameyên xwe bi xwe re bigerin. Ev gotin dilê her kesekî xweş dikin.

Li Gercewsê gelê me livbaziyan piştigirîya Kerboranê birêvebir

Gercews (Berxwedan): Di roja 15'ê Çilê de li Gercewsê, bi armanca piştigirîya Kerboranê hinek livbazi çêbûn. Destkarên û şêniyê Kerboranê bi armanca protestokirina êrişên kontrgerilla û piştigirîya şêniyê Kerboranê dest bi livbaziyan kirin. Destkar, bi tevayî dergehên dikanên xwe anîn xwarê, xwendekar neçûn dibistanan, navgîn neşixûlîn û karêkeran ji kar berdand.

Gelê Nisêbînê wê tala şehîdên xwe bê guman hilîne

Wêne: Berxwedan

Li Nisêbînê endamê birêvebiriya HEP, Abdurrahman Sogut hate kuştin

Nisêbin (Berxwedan): Di roja 18'ê Çilê de endamê birêvebiriya HEP li Nisêbînê Abdurrahman Sogut, ji aliyê 3 endamên kontrgerilla di nava Nisêbînê de hate kuştin. Gava şêniyê Nisêbînê bi bûyerê agahdar bû, destkarên dikanên xwe girtin û xwendekar neçûn dibistanan. Abdurrahman Sogut berî were kuştin bi 20 rojan ji girtigeha Amedê hatibû berdand. Bi xwe 38 salî bû. 7 zarokên wî hene. Li cihê hatî kuştin, berî niha welatparêz Hayrettin Çetin ji hatibû kuştin.

Di roja 19'ê Çilê de welatparêz cenazeyê şehîdî bi kerwanekî otomobîlan birin gundê wî Tizyanê, ku girêdayê qopaniya Awênê navçeya Stewrê ye. Xwepêşdanekê bi 4.000 kesan çêbû. Welatparêzan, bi bangina dirûşmeyên weke, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" şehîdên xwe dan axê.

● Di roja 25'ê Çilê de li Nisê-

binê endamên kontrgerilla, welatparêz Seyfettin Oktan ji kuştin. Welatparêzê 30 salî û bavê 3 zarokan, gava diçû nexweşxaneyê li pêşiya çavên jina wî hate kuştin.

● Bi armanca protestokirina van herdu bûyeran, di roja 25'ê Çilê de, destkarên bajarê Midyadê deriyên dikanên xwe girti hiştin.

● Ji aliyê din ve, di roja 22'ê Çilê de, li navçeya Şemrexê endamên kontrgerilla welatparêz Nizam Kişin dan ber lédaneke bi armanca kuştinê. Ji ber lédana 5 endamên kontrgerilla xedar birindar bû û wî rakirin nexweşxaneyê, lê di roja 24'ê Çilê de şehîd bû.

● Di roja 25'ê Çilê de ji keyê gundê Feqîran navçeya Misricê, welatparêz Pir Huseyin Pamukçû, ji aliyê kesekî li Êlihê hate kuştin. Hîna li ser vê bûyerê agahiyan berfireh negihane me.

Li Amedê endamê birêvebiriya HEP şaxê Milazgirê, Harbî Arman hate kuştin

Amed (Berxwedan): Endamê birêvebiriya HEP navçeya Milazgirê bajarê Mûşê Harbî Arman, ji aliyê kontrgerilla hate kuştin. Berî were kuştin, di roja 14'ê Çilê de çûbû bajarê Amedê û di roja 15'ê Çilê de ji hatibû girtin. Di roja 20'ê Çilê de ji cesedê wî di bin pirekê de, li nêzikê gundekî

Amedê hate ditin. Çavên wî hatibûn girêdan û 2 berik berdabûn seriyê wî.

● Piştî rojekê li bajarê Amedê di çalekê de cesedê xortekî (li dora 20 salî) hate ditin. Hîna diyar nebûye, ev xortê ji aliyê kontrgerilla ve hatiye kuştin ki ye.

Li Çewlikê kuştinên kontrgerilla

Çewlik (Berxwedan): Kuştinên kontrgerilla xwe gihandin Çewlikê ji. Endamên kontrgerilla di hefteyekê de êrişê birin ser 3 welatparêzan. 2 şehîd bûn, 1 jî bi xedarî birindar bû.

Di roja 23'ê Çilê de polisekî bi demanceyê êrişê bir ser welatparêz Mahmûd Polat û wî şehîd kir. Polis deyndarê welatparêzî bû. Gava welatparêz pereyên xwe ji wî dixwaze, ew ji êrişê dibe ser welatparêzî.

Ji bo protestokirina vê bûyerê di roja 23'ê Çilê de, destkaran deriyên dikanên xwe li Çewlikê girtin. Gava piveka protestoyan mezin bû, berpirsiyarên dagirkeran dan bihiştandin ku polis hatiye girtin; lê di rastîniyê de, di wê şevê de mala polîsî hate bar kirin û wî ji Çewlikê revandin. Ango hiç nehatiye girtin.

● Di şeva 25'ê Çilê de welatparêzên bi navên Ahmet Bayram û Ahmet Bûzrûl ji dawetekê vedigeriyan malên xwe. Di rê de endamên kontrgerilla bi çekan

êrişê birin ser wan. Ahmet Bayram şehîd bû, welatparêzê din jî xedar birindar bû, paşê ew jî şehîd bû.

Di wê şevê de welatparêz û merivên şehîdan, ji bo standîna cenazeyan, xwe li pêşiya nexweşxaneyê civandin. Di encama şerê di navbera welatparêzan û hêzên dagirkeran derketi de, welatparêz camên nexweşxaneyê bi tevayî şikêndandin. Di roja dîv re de, bi hezaran welatparêz xwe gihandin hevûdu û di encama xwepêşdanekê şinê de şehîdên xwe dan axê. Di domana xwepêşdanê de li kêleka dirûşmeyên lanetê dibarandin ser kontrgerilla, dirûşmeyên weke, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" bê rawestan hatin bangin.

Di roja 26'ê Çilê de Komîteya ERNK li Çewlikê belavokekê belav kir. Ji gel hate xwestin, ku protesto werin bilind kirin. Li ser vê banga ERNK, di rojên 27 û 28'ê Çilê de hemû dikandarên Çewlikê deriyên dikanên xwe girtin.

Li Nisêbînê hovîtiya dijminê dagîrker

Nisêbin (Berxwedan): Di roja 22'ê Çilê de li Nisêbînê welatparêz Abdurrahman Ercik birindar kete destê hêzên dijmini. Paşê ji bi hingavtinê hate kuştin. Piştî bûyerê dewleta dagîrker danezane kir, ku Abdurrahman Ercik "terorîst" bû, lê di rastîniyê de welatparêzekî ji rêzê bû.

Bûyer weha çêbû: Di êvara 22'ê Çilê de 5 kesên rûyê xwe girêdabûn, bi çekên otomatîkî reşandin ser mala welatparêzî. Welatparêz, neçare ma, ku xwe biparêze. Bi çeka xwe bersiva wan da. Gava êrişbaz têgihiştinê, ku nikarin bikevin mala wî, xwe paş ve kişandin û revin. Piştî demêke kin, vê carê ji polis û endamên komên taybetî xwe li dora mala wî bixihkirin. Bi carekê ji panzeran roketan avêtin mala wî. Piştî vê êrişê niv-seatekê doma, xani hate hilweşandin û welatparêz birindar kete destê wan. Bavê wî Xalid, birayên wî

Abdullah, Mihemed û Salih, mirvên wî Mehmet Akman, Abdullâh Akçin û M. Beşir Can ji paşê hatin girtin. Her çendî ev tevli şer nebûbûn jî, tu kes nizane wan birine kîjan derê. Welatparêzê birindar Abdurrahman Ercik, paşê bi hingavtinê hate kuştin.

Dayika şehîdî Fatma Ercik, weha gote nûçegihandkarê me: "Şiyandin pey min, ez çûm qereqolê. Gotin min, herin miriyê xwe bibin, di nexweşxaneyê Mêrdînê de ye. Em çûn Mêrdînê, me xwest em cenazeyê xwe bistînin, lê nedan me. Me agahî gihand mebişên Mêrdînê. Lê wan jî nekarî tiştekê bikin. Bi dizî, cenazeyê kurrê min, avêtine çalekê. Kurrê min ne gerilla bû..."

Şehîd bavê 4 zarokan bû. Di roja 23'ê Çilê de dagirker cenazeyê wî bi dizî anîn Nisêbînê û bi dizî jî dan axê. Ji bo protesto ya vê bûyerê, di roja 23'ê Çilê de dikandarên Nisêbînê dikanên xwe girtin.

Li Rihayê bêhtirî 50 welatparêz hatin girtin

Riha (Berxwedan): Ji destpêka meha Çilê pêve li Rihayê û navçeyên Rihayê bêhtirî 50 welatparêz hatin girtin.

● Di roja 22'ê Çilê de li navçeya Hewengê qopaniya Bozîki kesên bi navên Mehmet Ekinci û Halil Alagoz, li gundê Tutluca ji Şukru Aslan û Hasan Aslan hatin girtin.

● Di roja 28'ê Çilê de li Hewengê gundê Çarmalîkê meleyê gund, bi hinceta li cem wî rojnâmeya "Yeni Ülke" û postera Leyla Zana hebûn, hate girtin. Kesekî melayê gund Mehmet Ergin birine kîjan derê.

● Di roja 29'ê Çilê de serekê

HEP li navçeya Hewengê, Eyup Karakeçili hate girtin.

● Di roja 18'ê Çilê de welatparêzên Hewengî Remzî Menteş, İsmail Kaykîr û Ahmet Demir kirin girtigeha Amedê.

● Li navenda Rihayê, di roja 24'ê Çilê de, welatparêzên bi navên Sedat Çaycı, Fatih Ocalan û Faysal Ocalan, ku berê ji gelek di girtigehê de mane, hatin girtin.

● Li bajarên Dilûk û Meledî ji gelek welatparêz tene girtin. Li Dilûkê A. Mecit Sezzin û Huseyin Çipartaş, li Meledî jî Süat Aksut û Mehmet Erdogan, di roja 15'ê Çilê de hatin girtin.

Dijmin, Kurdên diçin leşkeriya Tirkan dikuje

Êlih (Berxwedan): Têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê, ku her diçe xurtir dibe, dubendiyan di nava artêşa dewleta Tirk de kurtir dike. Her rojekê bêhtir, hejîmara kesên dibêjin, "Ez li diji gelê Kurd cengê nakim" zêdetir dibe. Kurdên diçin leşkeriya Tirkan jî dibêjin, "Êdî artêşê me Kurdan jî heye" û tevli çekên bi wan re firar dikin. Lewma dewleta Tirk jî, êdî nema bawerî bi Kurdên di leşkeriya Tirkan de tine. Weke ku sucên wan ên potansiyelî hebin, bi wî çavî li wan dinêre. Di van demên dawiyê de, terora li ser eskerên bi eslê xwe Kurd bin, di leşkeriyê de

zêde dibe û hinek jî tene kuştin.

● Di dema dawiyê de çend xortên Kurd, ku di leşkeriya Tirkan de bûn, ji aliyê dijmini ve hatine kuştin. Lawê malbateke goçer ji Êlihê yê bi navê İsmet Kaya, di roja 22'ê Çilê de, gava li bajarê Kırklareli leşkeriyê dikir, ji aliyê dijmini ve hate kuştin.

● Li Stanbolê jî xortekî Kurd, ji navçeya Westan (Gevaş) bajarê Wanê, gava leşkerî dikir bi hingavtinê hate kuştin. Malbata wî çû Stanbolê, ji bo cenazeyê bine. Gava endamên malbatê vegeriyan gotin, cesedên 2 xortên Kurd ên din jî li wir hebûn, ku di leşkeriyê de hatine kuştin.

Gelê me li Kerboranê bersiveke baş da kontrgerilla

gymar bernedan.

● Piştî demeke kin, vê carê ji endamên kontrgerilla berê xwe dan mala welatparêz Beşir Dolışir (Serekê HEP li Kerboranê). Xwestin wî ji malê derêxin, lê li ber xwe da û hewar xwest. 6.000 welatparêz hatin hewarê û dora endamên kontrgerilla pêçandin. Gava lê nêrin nema dikarin canê xwe xilas bikin, rûçikê xwe eskere kirin û revin ketin tabûra leşkerî ya li Kerboranê.

Berî bûyerê Kerboranî telefonê tabûra dijmini kiribûn û pirsibûn, kî ne yê êrişê dikin. Serleşkerê taburê gotibû, em nizanin. Qeymeqamî jî weha gotibû. Lewma Kerboranî berê xwe dan taburê. Xwestin ku endamên kontrgerilla teslimî wan bikin. Li ser vê zerevan (nobedar) jî revin û hêzên dijmini ketin nava bêdengîyê mezin. Gelê me bi dirûşmeyan wan protesto kir, li ber deriyê taburê heya serê beyaniyê govendê kişand.

Serê beyaniyê welatparêz belavî malên xwe bûn. Piştî demêke 50 endamên komên taybetî bi panzeran daketin sükê. Hersê welatparêzên bi şevê êrişê biribûn ser malên wan girtin. Piştî demêkê ji hinekan berdand, lê Mehmet Yavûz birin tûgaya Mêrdînê.

MINDALEKAN

(Şanoya zarokan)

Helbest: Ebdullah Peşew
Amadekar: Gabar Çiyan

Layistlikvan

-Kawa (9 salî).
-Dayika Kawa (45-50 salî).
-Zarokek ji bo xwendina helbesta Mindalekan.
-7 zarok, 3 jin û 2 mîr ji bo dema nefikirinê.
-Serleşkerê, 3 leşker û zarokek ji bo dema lêdanê.
-7 zarok, 4 jin û 3 mîr ji bo dema Helebçe ye.
-3 zarokên esmer, 3 zarokên zêrik û 3 zarokên reşik ji bo dema meşa ber bi FN (Yekitiya Navnetewan) ve.
-Sekreterê ji bo navenda FN (mîr, 45-50 salî, mirovê hinekî dagirti û girs).
-4 mîrên din, weke endamên komîteya birêvebirina FN (hinekî dagirti û 50 salî bin baş e).
-6 zarokên din, ji bo ku derbasî navenda FN bibin.

Dimen

Ji bo perdeya 1:

Dema xwendina helbesta "Mindalekan", dimenek ji tebieta Kurdistanê.

Dema nefikirinê, dimenek ji çiyakî Kurdistanê ku tev berf be.

Dema Helebçeyê, dimenek ji bajarê Helebçe ku çend zarokên miri li erdê xuyani dikin.

Dema razanê, pacek ji pacên odê xuyani dike.

Ji bo perdeya 2:

Dema meşa ber bi navenda FN ve, gundekî modern û bi dar xuyani dike.

Ji bo perdeya 3:

Dema li navenda FN, tabloyeka mezin ku amblema FN temsîl dike, pêwîst e xuyani bike.

PERDE 1

(Perde vedibe, zarokekî Kurd bi cil û bergên Kurdî li nivê nigargehê sekiniye. Lawik temaşevanên silav dike û dest bi xwendina kaxeza di destên xwe de dike)

Zarok: Temaşevanên hêja û bi rêz.

Hûn hemû bi xêr û xweşî hatine vir. Niha em ê, şanoyekê ji we re pêşkêş bikin. Di vê şanoyê de, gelek mesajên vekirî hene. Lê bi bawerîya me, ji nava van mesajan; herî bi nîrx, xelasbûna xaka niştîman e.

Em ji weke zarokên dinyayê tevî dixwazin, di nava gul û kulîlkan de û di welatê xwe de bijin. Lê dagirkerên xwinêj nahêlin.

Ji bo xelasbûnê doh ji şer hebû, iro ji şer heye. Em şer naxwazin! Lê ew me mecbûr dikin. Ji bo jiyaneke bi aştî bibe avakirin, jin û mîrên Kurd dest bidine hev. Zarok yekitiya xwe li darbixin! Mirovên aştîxwaz dest bidin vê têkoşinê!

Mevanên dilovan, em dixwazin di vê rojê de sipasiyên xwe yên taybetî ji helbestvanê Kurd, Ebdullah Peşew re pêşkêş bikin ku ev helbesta xweş, ji me zarokên Kurdan re nivisandîye. Ev şano li ser bîngeha helbesta wî hatiye amadekirinê. Di xweşiyê de bînin.

(Bi derketina lawik re, nigargehê tari dibe. Dengê stiranêkê ji dîr ve tê û her bi vir diçe, zêdetir dibe. Bi stiranê re, nigargehê hêdi hêdi roni dibe. Stiranê "Em belabûn li cihanê" ye, bi dengê hindik berdewam e. Grûpek mirov dikevin hundir. Tev bi cil û bergên Kurdî ne. Lê cilên wan mîna ku li keleman ketine tev qetiyar e. Zarokan bi destên mezinan girtine û dimeşin. Zarokek ji di nava pêçêkê de ye û di destê dayika xwe de ye. Zilamek,

nigê wi seqet bûye û bi alikariya jinekê, dimeşe. Jinên din, serên wan di ber wana de ne û di halekî pir perîşan de xuyani dikin û dimeşin. Çariyên jinan tev qetiyar ne û por tev belav bûyî xuyani dikin. Jinek ji nava wana seqet xuyani dike û ew ji bi alikariya mîreki dimeşe.

Grûp tev meşa xwe bi awakî hêdi û hinekî giran berdewam dikin. Bi carekê re jinek ji wan diqêrine -xwediyê pêçêkê-. Zaroka di destê miriyê. Li ser kaboka rûdine û digiri, li xwe dixê. Ji nava grûpê, hinek li hevîdînan dinêrin û tev diçin cem pîrekê. Bi destên wêna digrin û radikin ser pê. Tev weha derdikevin der ve. Dema ku derdikevin, nigargehê disa tari dibe. Stiranê disekine.

Nigargehê roni dibe û stiranê dinê gotin: "Hepsa Diyarbekirê"

Serleşkerê ji yê dagirkerên Kurdistanê -me Tirk hilbijartîye, mirov dikare Erebiyan ji Faris hilbijêre- li nigargehê ye. Serleşkerê pir bi qehr xuyani dike û diçe vi serî û seriyên din. Li erdê navgînên şkencan xuyani dikin. Li qozîyekî, qutîyekî bi xwin û li aliyên din jî, du şikalên ku ne ferên hevîdu xuyani dike. Ji zîkê xani ve şerîtek xwe berdide erdê. Masayek li aliyekê nigargehê ye û çend çekên otomatîkî li ser masê xuyani dikin.

Serleşkerê, ji çûn-hatina xwe berdewam e. Kisîyekî biçûk di destê de ye. Bi carekê re sê leşker dikevin hundir. Di destên wana de zarokekî Kurd heye -11 salî-. Destên zarokê girêdayî ne û wîna didin ber dahvan. Ji lêdanê zarokê dikeve erdê. -Serleşkerê ber bi leşkeran ve diçe û bi qehr ji leşkeran re dibêje-).

Komutan: Zarokê berdî, hû çî lîdixî! Bînerîn, çî zarokekî çeleng e (Destên xwe ber bi zarokê ve dikişîne). Gelo, mirov li zarokekî weha bi aqil dixê! Bîlezînin, ji wî re tişteki binin.

Leşkerê tev bi hev re: Amade ne komutanê me!

(Komutan tenê li cem lawîkê dimîne û leşker derdikevin derve. Komutan destên xwe li ser serê lawîkê dibe û tîne, keyfa xwe jêre tîne. Bi carekê leşker dikevin hundir. Di destên yekî ji wana de şekir û çokolata heye. Di destên yê din de leystîk hene. Lawîk çav li leystîkan dikeve, keyfa wî tê. Leşker, destên wî vedike. Dike ku leystîkê bidê, leşkerê din şekir didiyê. Hinekî ji çokolata xwe duxwe. Leşker dike ku leystîkan bide lawîk, komutan radihêje leystîkan û berê xwe bide zarokê)

Komutan: (Bi dengêkî nerm) Te şekir xwar, emê niha ji te re leystîka binin. Tu zarokekî baş î. Zûbe, alikariya me bike, tiştên ku dizanî bibêje. (Zarok deng nake).

Komutan: (Bi dengêkî nerm û li nav çavên lawîkê dinêre) Înkare neke, ev tişt bi te re hatine girtin (kisîkê nişan dide). Cihê wan bibêje, ezê ji te re leystîkê çeleng binim. (Zarok deng nake).

Komutan: (Pir bi hêrs bûye. Radihêje kisîk û dirjîne ser serê lawîkê, di hundirê wê de dermanê nexweşiyê, çixare û çend pirtûk hene). Ker kurê keran, tu dixwazi bi me bikenî, zû cihê wan bibêje. (Lawîk deng nake).

Komutan: (Bi nigên xwe lêdanekê li lawîkê dide, şekirên di devê lawîkê dipeke erdê). Bibêje, li kuderê ye? (Berê xwe dide leşkeran û çav dide wana). Dêmek tu nabêji, ne! Hûn çî dixwazin pê bikin (Ji leşkeran re dibêje).

Leşkerê tev li lawîkê tene hev û lawîk li wir tê kuştin. Leşkerê, radihêje nigêki lawîk û wî li dû xwe dikişîne, derdixe ji nigargehê. Komutan kenekî pir xerap dike û tev derdikevin der ve. Dengê stiranê qut dibe û nigargehê tari dibe.

Nigargehê roni dibe û stiranê Helebçe gotinê

Bi ronibûna nigargehê, dengê firokan û bomban bi ser dengê stiranê Helebçeyê dikeve. Dengên ç-

kên otomatîkî jî, carnan di nav re tîr guhên mirovan. Nigargehê tev diyar e. Dixana rehgin ji nigargehê hildikişê. Li erdê cendekên zarok, jin û mîran tevî hevîdînan bûne. Hinek ji wana mirine û hinek ji lî berxwe didin. Nigên wan direhelin. Kesek nemaye li ser piyan. Ew kes jî bi qirika xwe digiri û dikuxwe. Dawi, ew jî dikeve nav ên kuştî. Niha li sehnê dengê firokan û bomban qut bûye! Dixan hildikişê û stiranê Helebçe bi dengêkî berz tê gotin. Dawi stiranê xelas dibe û nigargehê reş dibe.

Nigargehê roni dibe.

Nigargehê du alî ye. Aliyekê jê cilek lê -nivîna razanê- raxistiye. Cih li korziyêkê xani ye û heya dawîya piyêsê her li cihê xwe ye. Li aliyê din jî çend kisîkên li ser hevîdu hene -kisîkê savar, nîsk-. Merşek li erdê raxistiye -kevn-. Çend wêne bi dîwêr ve daleqandine.

Kawa di nava nivîna xwe de razaye. Dayika wî, dawîya çirokê tîne)

Dayik: Kêzaxtûn giha kesê bi dilê xwe. Çiroka min jî te re xweş ka qetîtek şebêş. (Li Kawa dinêre ku Kawa di xew ve çûye, lihefa wî baş bi ser de dike û dertê derve. Perde tê girtin).

PERDE 2

(Aliyekî nigargehê tari ye û aliyek roni ye. Aliyê roni, nivîna Kawa ye û Kawa razaye. Ronahi ji ser nivîna Kawa kêmbûn dibe û dibe tari. Aliyê din ê nigargehê hêdi hêdi roni dibe.

Ew zarokê ku di serî de bi xêrhatina temaşevan û mevanan kirî, li piştî perde, dest bi xwendina helbesta Mindalekan dike).

Mindalekan!

Ey bê lane, jin talekan!

Hîşev, di xew de rêbûwarek bûm

Ber bi deriyê FN ve diçûm

Dema ku min, deriyê FN vekir;

Min reşîk dîtin ala wan hebû

Min sipî dîtin ala wan hebû

Her kî min dît, ala wan hebû.

Ojandî, wan!

Ey bê welat, derkeve dervel

Ey bê ala, derkeve dervel!

Min jî gotim:

Meqîjînin!

Ku çûme wê deverê (welat)

Vê çirokê

Ji bo zarokan dibêjim!

Nigargehê baş roni dibe -ji bîlî aliyê cihê Kawa-. Zarokên cihanê tîr û hêdi dimeşin. Di destê her yekî ji wan ala welatê wan heye. Car carna bi hev re henekan dikin.

Kawa bi bazdan tê û digihêje wan. Ji dawiyê ve destê xwe dihavêje yekî reşîk. Yê reşîk lê vedigere û bi destan dibêje: "Tu çî dixwazi?"

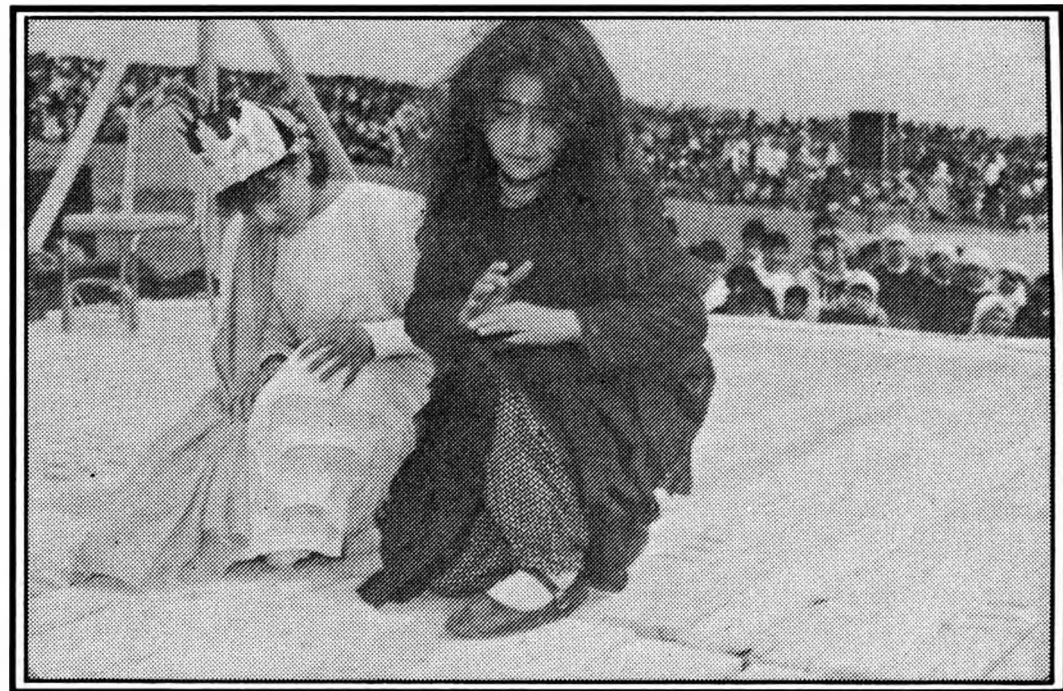
Kawa ala wî nişan dide. Zarokê reşîk bi serê xwe dibêje: "Na!"

Kawa bi zor dike, lê yê reşîk dibêje: "Ev ala me ye, ez nadime te." Kawa zêde tê bi ser de, lê yê reşîk lêdanekê li Kawa dixê û Kawa dikeve erdê.

Kawa, vê carê radibe ser xwe û ber bi zarokekî esmer ve diçe û ala wî jê dixwaze da ku hilgire. Lê yê esmer nî nade wî û dahveki li Kawa dide û Kawa bi ser piştê ve li erdê dikeve.

Kawa disa radibe ser xwe û vê carê berê xwe dide zarokên zêrik. Zarokek ji zerikan ber bi Kawa ve tê. Çîçekekê dide destê Kawa. Kawa radihêje çîçekê û kêfa xwe jêre tîne. Lê piştî demeke kurt, disa ber bi yê zêrik ve diçe û ala wî jê dixwaze.

Yê zêrik vê carê hindêk cilên xweşîk û hinek pere dide Kawa. Kawa bi kêfxweşî radihêje wan tiştan. Hinekî kêfa xwe bi cil û peran tîne, lê disa li zarokan dinêre ku her kes bi alekî ye û li xwe dinêre ku bi cilan da ketiye. Cilên dihavêje erdê û berê xwe dide yê zêrik! Yê zêrik

Ber bi jiyaneke nû ve

Di warê şer û egîdan de

Xum-xuma ava mezin, hîna li ber guhên min e. Pêlên Dîcleyê weke bûkên rabûne dîlanê, bi nazdarî diherikîn, reqseke bi lez dikirin. Tava hîvê dabû nivê avê û her pêleke wê bi rengêkî dîçirîsî.

Gundiyê ku me ji avê derbas bike, tiştên xwe jî zû ve hazir kiribû û li hevîya me bû. Komek ji hevalan çûn afikariya wî bikin. Hevalên din jî, xwe dabûn ber reşayîya tehtekê. Û me berê xwe da bi hêla Botana rengîn ve.

Ji hêla Botanê ve, çiyayên bilind, di nava tariyê de xûya dikirin. Ji nişkê ve me dît, ku vaye li serê wan çiyar ronahiyek vêket û vemirî. Li cem me çend hevalên wê hêlê nas dikirin, hebûn. Me ji wan pirsî. Ji me re gotin, ew der navbera geliyê Qûzrê ye. Ew şewq jî, ji sedî sed ya dijmin e, dijmin tam li ser rîya me ye. Divî bû em jî wir biçin. Tu çareyeke din, di destê me de tune bû. Lê me dîsa got, em ê hinek tedbîran bistînin û weha biçin.

Em li ser tedbîran axifîn. Di wê kêliye de hevalên çûbûn ber avê, vegeriyar û gotin:

"Kelek hazir e, em ê pêncpênc derbas bibin."

Li ser vê yekê me plana xwe danî; me yekîtiya xwe kire grup. Kire 2 taxim. Taximek jî li pêşîya xwe kire nav rê. Hevalên jî şer re zîrek û yê hêla Botanê nasdikin, me xistibûn nava taximê pêşîn de. Me got:

"Herin wê hêlê baş kontrol bikin û şewra xwe deynin. Ji me re cihekî baş bibînin, ku em sibê lê bisekinin û li wir bînin."

Hevalên me pênc bi pênc birêketin. Em li dawiyê man, ji bo ku heval tev derbas bibin. Heval tev bi xêr û silamefî derbasbûn.

Dema em gihan avê, min çengê xwe têda kir û hinek av vexwar. Ava Dîcleyê hênik û xweş bû. Tama hemû avên Kurdistanê jê dihat.

Dema em gihîştin hêla Botanê, nivê şevê derbasbûbû. Me xatir ji gundiyê me derbasî xwest û berê xwe da çiyê. Di demeke kin de em ketin newaleke teng û gav bi gav rêya me bilindtir dibû. Piştî ku niv-seatekê em meşiyar, em gihîştin taxima hevalên ku di pêşîya me de çûbûn. Heval li ber govek xirabûyî sekinibûn û ji bo me çay amade kiribûn. Me li ser lingan çayeke germ vexwar û em dîsa bi rê ketin. Dema em gihîştin nêzikî qonaxa xwe, me ji kehniyekê matarên xwe yê avê dagirtin û hevîrê xwe li ser naylônê stîrand û em rabûn. Me baş zanibû ku li derdorê me dijmin heye. Ji ber vê yekê bi roj me nikaribû derkevin ser avê. Piştî em hatin qonaxa xwe. Qonaxa me tehtekî weke dîwarekî pêncsed metreyî mezin bû. Li jêr jî tev kevande bû. Me derdorê xwe bi çilo girt û em rûniştin. Me zêrevanên xwe derxistin herdu aliyar û hêdî hêdî xew bi çavên me ket. Botana bêhnxeş û rengîn bi bayê xwe yê hênik westanbûna me zû hiland û kuşt. Bi dûv re em ketin nava xeweke şêrîn û giran. Bi rastî dema em hişyar bûn, me got qey ev salek e, em di xewê de ne. Ji ber ku ew sih saet bûn, em raneketibûn. Hevalên xwarin-pij dest bi çêkirina nan kiribûn jî. Di demeke kin de me xwarina sibê xwar û em rabûn ser xwe. Em li cihê xwe man heya bibe êvar, ji bo ku em birêbîkevin. Lê xweya bû, ku wê rojek weke du rojan dirêj bûbûya. Ji ber ku cihê me teng bû û ji bo şerî pirr ne baş bû.

Wê berdewam bike

bêjim! Yekitiya zarokan! Bera ala me ji hebê! (Ji ber qirandina Kawa, dayika Kawa bi bazdan tê hundir û Kawa ji xew şiyar dike).

Kawa: (Kawa radibe ser xwe û xwedana ser çavên xwe paqij dike. Berê xwe dide temaşevanê) Belê,

ev xewnek bû. Lê rastiya me bû. (bi nermî). Em jî dixwazin bi al bin. (Berê xwe dide derve û dimeşe, lê di dema meşa xwe de ji qise dike). Em jî dixwazin weke zarokên dinyayê, di nava aştîyê de bijin... (Kawa derdikeve derve û nigargehê reş dibe).

Enîşka Rêzimanî

S. Bîçûk

Xeleka -X-

Berdewam ji hejmara derbas bûyî

6- Karên Cemkirî yên saltgîr:

- Dirêjbuhêrk:

Karê (dûrketin), R.D.B (dûrket) e û R.D.N. (dûrkeve).

"Slatgîriya karê cemkirî ji karê alîkar e ku pê saz dibe tê naskirin, eger ev kar saltgîr be karê cemkirî ji saltgîr e û eger ev kar derhingêv be, karê cemkirî ji derhingêv e."

Nihokê xweber:

Ez dûr dikevim Em dûr dikevin
Tu dûr dikevi Hûn dûr dikevin
Ew dûr dikeve Ew dûr dikevin

Nihokê dirêj:

Ez dûr dikevim Em dûr dikevin
Tu dûr dikevi Hûn dûr dikevin
Ew dûr dikeve Ew dûr dikevin

Nihokê pêşro (mercî):

Ez dûr bikevim Em dûr bikevin
Tu dûr bikevi Hûn dûr bikevin
Ew dûr bikeve Ew dûr bikevin

Veguhastina karan di dema berê de

- Buhêrk -

1- Karên himî yên derhingêv (karê birin).

- Nêzbuhêrk (buhêrkê nêzik):

Min bir Me bir
Te bir We bir
Wi/Wê bir Wan bir

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Min biribû Me biribû
Te biribû We biribû
Wi/Wê biribû Wan biribû

- Berê dirêj (dirêj buhêrk, kîşok):

Min dibir Me dibir
Te dibir We dibir
Wi/Wê dibir Wan dibir

- Berê-niha:

Min bîriye Me bîriye
Te bîriye We bîriye
Wi/Wê bîriye Wan bîriye

2- Karên himî saltgîr (karê çûn):

- Nêzbuhêrk:

Ez çûm Em çûn
Tu çûvi Hûn çûn
Ew çû Ew çûn

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Ez çûbûm Em çûbûn
Tu çûbûvi Hûn çûbûn
Ew çûbû Ew çûbûn

Ez diçûm Em diçûn
Tu diçûvi Hûn diçûn
Ew diçû Ew diçûn

- Berê-niha:

Ez çûme Em çûne
Tu çûwê (çûye) Hûn çûne
Ew çûwe (çûye) Ew çûne

3- Karên afirandî yên derhingêv:

Karê (firandin)

- Nêzbuhêrk:

Min firand Me firand
Te firand We firand
Wi/Wê firand Wan firand

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Min firandibû Me firandibû
Te firandibû We firandibû
Wi/Wê firandibû Wan firandibû

- Dirêjbuhêrk:

Min difirand Me difirand
Te difirand We difirand
Wi/Wê difirand Wan difirand

- Berê-niha:

Min firandiye Me firandiye
Te firandiye We firandiye
Wi/Wê firandiye Wan firandiye

4- Karên afirandî yên saltgîr:

Karê (nalîn)

- Nêzbuhêrk:

Ez nalîm Em nalîn
Tu nali Hûn nalîn
Ew nali Ew nalîn

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Ez nalibûm Em nalibûn
Tu nalibûvi Hûn nalibûn
Ew nalibû Ew nalibûn

- Dirêjbuhêrk:

Ez dinalîm Em dinalîn
Tu dinali Hûn dinalîn
Ew dinali Ew dinalîn

- Berê-niha:

Ez naliye Em nalîne
Tu naliye Hûn nalîne
Ew naliye Ew nalîne

DÛMAHÎK DI HEJMARA BÊ DE

SILAV Û PÎROZBAYÎ

Be bûney çardemîn salrojî damezirandini Partî Kîrêkarani Kurdistanewey-PPK germîrîn silavî têkoşan û nasiktirîn pîrozbayî pêşkeşî hemû endamanî ew hizbe xebatkere û serkide çaw netirseyê û têkraz gelî Kurdî têkoşer dekem.

PPK hêzêkî be twana ye û piştî pê debestre, dujminî faşist û namirov tirsî lê nişturwe û zirawî lîy çuwe. Çûnke xebatkar û giyanîdan û bê xwên rêy serfirazî dekenewe. Ta em salaney diwayiş milîtaristî Turk be hez û arazûy xoy 12 belku 14 milyon Kurdî deçewsandewe û hemû mafêkî lê zêft kirdibûn. Tenanet zimani zikmakî Kurdîşî lê qedexê kirdibûn. Edeb û muzîka û emû carê hunerêkî nek her lê yasax kirdibûn, belku lêşî dagîr kirdibûn û kirdibûnî beyî xoy!

Belam niha duway ewey ke hizbî kîrêkarani Kurdistan rengî le naw gelî Kurdî renexurawa dakuta û destî da ye çêk û tirsî merg û nemerî xiste lawe û terorî Turkî terorist êdî rêy lê nagrê, çûnke teror tenê rêkxirawani bê hêz le naw deba.

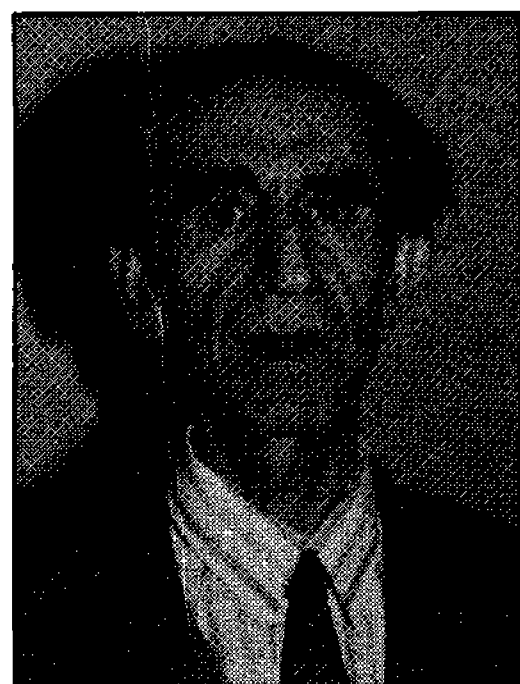
Belam hizbêkî wekû PPK dekate xudan ezûmûn û pratîkî be hêz her wek:

Çekûçî giran, berdî helan şeq deka!

Keçî parşey pola pitir req deka!

Dujminî faşist kewtote ber hisabî gel û hesabî geliş gelek giran e, sazişkarî nazarê.

Niha rojî çewsandnewey gelan û bindestkirdinyan nemawe û têkraz milêtanî ser erdî, jiyani asû-

deyî û dîmukratiyane dexwazin. Ême cige le wey ke peymanî NATO lîme û la pêwistî be we nabê ke Turkiyay milîtarist wek polîsî rojhelatî nizîk û nawerast be kar bihênê û lewançe ev peyman e eskerî ye her nemênê. Duway ewe ke peymanî Warşo helweşayewe. Ca ew milyoneha Dolarêy ke be Turkiya dedrê beguman paş meweyekî di nadrê û debirê!

Niha dujminî kar be destanî Turkiyay milîtarist, her gelî Kurdî têkoşer niye, belku zorbeş zorî kîrêkar û cotkar û kasibkar û rewşenbîr û wirde birciwazî Turukîş in. Cige le keme neteweyîyekanîtirîs. Boye ev rijême çepel e, "Gîluley kewtûte lêjî û kesî xasî neyêjî."

Be guman gorankarî mezintîrîş rûdeda û le encam da ev rijême

eskerî ye dijmin be mirovaye-tîyey ke Atatürk day mezirand û Evren û kudetaçiyekani 12 Eylûlî 1980 be tewawî pe-reyan pêda û kirdiyane rijî-mêkî tewaw faşistî û nokerî emperyalîzmî Emerîka, niha rû le bê hêzî ye û be têkoşanî şorîşgêrî milyoneha xebatkari Kurd û xeyrî Kurd, sernigûn debê û dexrête jêr pê, çûnke qanûnî mêjû ewe ye ke her çend dujminanî gelan tund û tîjî be kar bihênin û rê le prosesî pêşkewtinî mêjû bigrin û duway bixen, ew proses her deçête û be encam de-ga. Wek rûbarêkî be tewjîm ke ber pêşî bigirê rêyî xoy her dekatewe. Ez bawer im wa ye ke ber le tewawbûnî em sedey bisteme Kurd serbextoyî be dênê û rijêmi pis û xwênawî Turkiyay faşist sernixun deka. Belam be nisbet Iraqewe bawer im waye zor naxayenê.

Dûbare silavî xebat û rizgarî bo hizbî Kîrêkarani Kurdistan û bo serkirdayeti ye be cerg û azayekey.

Serkewî xebatî reway Kurd wergêrê rijêmi faşistî Turkiyay û Iraq û têkraz dagirkerani Kurdîstanî mezin.

Ehmed Dilzar

PPK wê Kurdistanê rizgar bike

Dema ku Partiya Karkerên Kurdistanê bîngeha xwe li ser axa bakurê Kurdistanê danî û damezirandina xwe danezane kir, pîrîştî hatin gubertin û serûbin bûn.

Kurd û Kurdistan ji wan rojên tarî û mijînî vegeyriyan û ketine nava domaneke nuh. Dîroka xwe nujen kirine. Weke ku di şeva tarî de heyv li çardehê hilê û tariyê hunda bike, weke ku tava havînê li berfê bide û berf bihelîne, weke ku awa ji bandevên çiyayên bilind were xwarê û gemara hezaran salan ji rûyên zinaran paqij bike, PPK ji xwe wilo kiriye dilê gel û roj bi roj lêdanên mezin li dijî minê bav û kalan dixê.

Bi rasti ez nîzanim çilo li ser Partiya Karkerên Kurdistanê binivîsinim. Lê ez her carê dibêjim û banga min ew e, ku xortên Kurdan li hemberê nemirovên ku ez xirabiyên wan nikarim bînim zimman, derkevin. Di bin alaya ERNK de xwe bicivînin ser hev.

Ewropa ji me re nabe welat.

Xilasiya me ne di Ewropayê de ye. Jiyana rast li welatê me ye. Li Ewropayê roj bi roj em şaş dibin, tene xapandin; kultur û edebiyata xwe ji bir dîkin. Ji ber vê yekê, eger em bixwazin bi şeref, bi namûs bijîn, di jiyana rast de ew tenê rast e ku em li dora rêkxistîna xwe ERNK bicivin, jiyana xwe rast bikin. PPK wê Kurdistanê rizgar bike.

Bi rasti me tevan dît çawa dijminên me li ser me lîskan çekirin û em bi mezheban berdabûn hevûdin. Zimanê me û çanda me bi me dabûn ji bir kirin û em dabûn ber asimilasyona xwe.

Tê bîra min. Wexta serbazekî dijmin dihat gund, gundi dicivand, bi sixêf û xeberên nexweş dida ber lêdanê. Çir bi namûsa me dihat kirin. Ev hemû ji ber çi bûn gelo? Ji ber ku em Kurd bûn, bi zimanê dayîka xwe diaxivîn. Me nedîwerî em bibêjin, em Kurd in. Rojêkî di dibistanê de mam-hostayê Tirk yek bi yek gote zaro-

kan, ma hûn Kurd in? Yekemîn gote min. Min got, erê ez Kurd im. Ji ber ku min gotibû, ez Kurd im, deh şiv li destê min da. Di dawiyê de ez fikirim, ma gelo gotina Kurd sucek e? Lê wexta berê serbazên Tirkan digotin min, tu Tirkî, min digot, erê ez Tirk im. Belê min dizanibû ez Kurd im. Min nîzandibû yên wilo li min dîkin ne Kurd in. Ez şaş dibûm. Lê ez niha dibêjim baş e, ku ez Kurd û ne Tirk im.

Bi rasti, mirov li ser gelê Kurd bi salan binivîse jî, disa ji bûyer xilas nabîn.

Disa banga min ew e, ku hemû xortên Kurdan ne weke berê kerr û kor bijîn. Li dijî nemirovên ku welatê me wêran kirine, derkevin! Tevlî yên li Cizîra Botan, Nisêbîn û hemû bajarên Kurdistanê bibêjin, "Bijî PPK", "Bijî Serok APO", "Bijî Kurdistan." Serî hildin û berê xwe bidin wan û bibêjin em ji bi we re ne.

Xortekî Kurd

FERHENGOK

Bade: Mey, Ereq, Şerab
Bas: Tiştê mirov tine ser ziman
Baş: Qenc, Rind
Baq: Gurz, Bax, Deste
Bawey: Hembêzîkirin, Maçîkirin, Ramûskîrin
Bawel: Çentê mezin, Salik, Sepet
Bayex: Pêwîst, Buha, Nîrx-dar, Payedar, Bi qedir, Bi qîmet, Bayexdar, Bayî
Bîrya: Bêrî, Hêvî, Omîd, Daxwaz
Birwa: Bawerî, Înanc, Eqîde, Ayîn

Boş: Gelek, Pîr, Zaf
Bone: Sedem, Eger, Sebeb
Bexş: Diyarî, Dan, Hediye, Yadigar
Ber: Berhem (natic), Tuxum, Nîjad (nesil), Pêşî, Kêlek, Tenîşt, Qerex, Kenar (dife), Tov (dendik), Sing (memik), Çîçik
Berbad: Xirakîrin, Talankîrin, Herifandin, Berpa
Berbest: Gîrtek, Hêlwest, Qedexê
Berxistin: Beravêtin, Asteng, Berfirêdan
Berz: Bilind, Bala, Payebî-

lind.
Berjewend: Çalak, Jir, Bikar, Hêja, Xwedî derfet û îmkân
Berjewendî: Manîet, Fêde, Meslehe
Bername: Program
Behane: Hicet, Izir, Tiştêkî dike behane ji bo ji yekî din xelas be
Ceng: Şer, Herb, Savaş
Berre: Enî, Singer, Cephe
Cangorî: Ez canê xwe bigorî welat dikim
Cîrax: Bere, Merş û doşek, Tayîj
Cîvin: Kombûn

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

Bi destpêka sala nû dagirkeriya Tirk, li beramberê gelê me û gerillayên me serî da tevgera bizdandinê, çewsandinê û şikandinê. Gava ji aliyekê ve çiyayên Kurdistanê hatin bombe kirin, ji aliyê din ve keferatên kuştina pêşengên gelê me hatin meşandin. Ji aliyekê ve ji hinde civîn û daxweyanî, bi armanca xapandina awira gelemperî çêbûn. Bi ser de ji sozên derewîn hatin rêzkirin.

Çi ye rastiya ku dijminî ber bi van pêşveçûnan ve dikişîşîne? Berî her tiştekê, têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê piştî 8 salên şerê çekdarî, niha xwe gihandiye wê serpillê (merheleyê) ku bikaribe hinde berheman ji xwe re berhev bike. Baş tê zanîn, ku êdî ew dem hatiye em berhemên serihildanên xwe berhev bikin, ji ber ku serihildanên me ji taybetiyên navçeyî ber bi taybetiyên teviya netewî ve çûne.

Yek ji fêkiyên têkoşîna me ya gihîştîye, danîna Meclîsa Netewî ya Kurdistanî ye. Ji niha û pêve, divê gelê me xwediyê parlamen-toyêke xwe be. Ev pêdiviyêke diroki û rojevî ye û divê ev delamet biserkeve.

Dûmahik di rûpela 15'an de

GEL Û GERÎLLA MIL BI MIL

Bi hezaran welatparêz xwedî li gerillayên xwe yên şehîd derketin

- 8.000 welatparêz li Mişaran gerillayên şehîd dan axê
- Li Sêrt û Misricê bi armanca protestoyê gelê me meşiya
- Li Sêrt û Misricê şer di navbera gel û hêzên dijminî de derket

Êlih / Misric / Sêrt (Berxwedan): Firokên dewleta Tirk bombebarandina li ser çiyayên Kurdistanê didominin. Piştî çiyayên

Cûdi, Herekol, Gebar, Girê Sêvê û hwd, çiyayê Kûsiyan ji kete bin barana bombeyan. Di roja 23'ê Çilê de, firokên dij-

mini çiyayê Kûsiyan bombe kir, ku dikeve navbera gundên Basîne û Emtê navçeyî Dihê. Bombebarandina ji firok û helikopteran heya ewari doma. Tê gotin, ku çekên kimyawî ji hatine bikaranîn.

Gava li çiyayê Kûsiyan bombebarandin didoma, ewari şerek di navbera gerillayên ARGK û hêzên dijminî de derket. Şerê li nêzikê gundê Emtê heya serê beyaniyê doma. Di vi şerî de 2 endamên komên taybetî, çawîşek û 2 serbaz hatin kuştin, gerillayekî ARGK ji birindar bû.

Gerillayekî ARGK ji, hevalê xwe yê birindar da ser piştî xwe û çû gundê Basîne. Berî bigihe gund kete daveke dijminî. Di şerê li vir derketî de, şehîd bû. Geril-

layê birindar xwe kişîşand û xwe gihand nava gund. Li cihekî xwe veşart. Lê ji ber hundakirina xwînê piştî demekê bêhiş ket. Piştî demekê hêzên dijminî dora gund girtin û gerillayê birindar ditin. Cihê ew li wir bû, dan ber bombeyan. Ji ber ku gerilla bêhim ketibû, nekari şer bike yan bireve, lewma piştî demekê ew ji hate şehîd kirin.

Gelê Mişaran himbêza xwe ji gerillayên şehîd re vekir

Li derveyî şerê li gundên Basîne û Emtê, li êrdima Mişaran paşê şerê ku duwemîn derket. Di vi şerî de ji lédanên mezin li dijminî ketin, lê 3 gerillayên ARGK ji şehîd bûn.

Piştî van bûyeran gelê me yê li gundên êrdima Mişaran ji bo standina cenazeyên 5 şehîdan, Dûmahik di rûpela 15'an de

Li Kurdistanê domaneke nû destpêkir

ŞERVANÊN AZADIYÊ DÎLÎ BÛN, GELÊ ME RABÛ SER XWE

Cizira Botan / Girgê Amo / Hezex (Berxwedan): Gava 4 şervanên ARGK dili ketin destê dijminî, li navçeyî Girgê Amo deriyên dikanan hatin xwarê. Şerîyê Girgê Amo xwe berda ser rîya navnetewan a bi navê "E-24"

û rê bêhtirî 2 saetan girti hişt. Bêhtirî 25 hezar welatparêz bi hev re dirûşmeyên, "Bijî Serok APO" bangîn û tirsê berdan hînavê dijminî.

Di roja 23'ê Çilê de komek ji şervanên ARGK li gundê Serê Biyê şevê derbas dikin, lê giliya wan tê kirin. Hêzên dijminî, bi hezaran leşkeran, tank û navgî-nên cengê dora Serê Biyê dipêçin, ku li ser deşteke rast avabûye. Bi hezaran leşker gund vedigirin. Gava gundiyan gundên Kerox, Eyvan, Kortek û Gazaziye agahdarê bûyerê dibin, di-meşin gundê Serê Biyê. Dikandaren Girgê Amo ji deriyên dikanên xwe tînin xwarê.

Şervanên ARGK ji bo çî zîra- rek negihe gundiyan, şerêki na- din destpêkirin û xwe di malekê de vedîşerin. Lê gava leşkerên dijminî qûl bi qûl li gund geriyân, dili ketin destê dijminî. Gun- diyan Serê Biyê ji, paşê xwe li- vandin û xwestin şervanên dili rizgar bikin. Lê heya gundiyan cîran hatin hewarê, dijminî kari diliyan ji destê gundiyan Serê Biyê derêxe. Ji ber ku hejmarê leşkerên dijminî gelekî bilind bû, gundi nekarin şervanên dili riz- gar bikin. Paşê hêzên dijminî destpêkirin, ku gundiyan tehdit bikin. Li ser vê jinan leşkerên dijminî dan ber kevîr û kûçan. Mîna baranê kevîr û kûç baran- din ser wan. Di encamê de leşkerên dijminî, mecbûr bûn, ku ji gund birevin.

Agahî bi lez belavî teviya Cizi- ra Botan û Girgê Amo bû. Bi hezaran welatparêzên ji gundan hatibûn xwe berdan ser rîya bi navê "E-24", ku diçe Iraqê. Bi aliyê Girgê Amo ve dest bi meşê kirin. Bêhtirî 2 saetan rê girtin. Bi sedan navgîn li kêleka rê sekinin. Ajotkarên navgînan bi lêxistina pipikên navgînan xwe, silavên xwe

Dûmahik di rûpela 15'an de

Ji axaftinên Serok APO

Hêza dewleta Tirk birêvedibe artêş e

Artêş roleke mezin di avakirina civaka mirovahiye de leystiye. Civak, bi hêza artêşê hatiye parastin. Belê di destpêka avakirina civaka mirovahiye de artêş, ne bi vî rengê ku em dibînin bûye. Lê dîsa jî civak, ji êrîşên der ve dihat parastin û di şer de dibû hêzeke xurt.

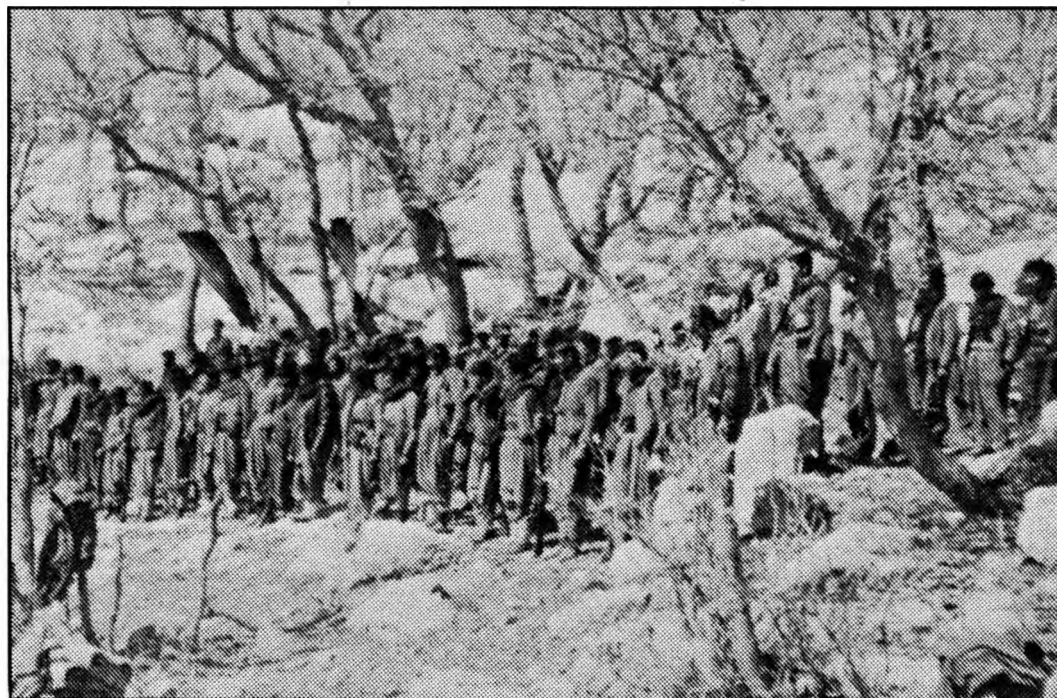
Mirov dikare wezîfeya artêşê bi du cûreyan şîro- ve bike: Yek; qirkirina neteweyekî, dido; parastina neteweyekî. Artêş, van her du rolan dileyize. Ji aliyekê ve dikare neteweyekî ji qirkirinê biparêze, ji aliyê din ve jî, dema ku rola dagirkeriyê dileyize wê gavê neteweyekî qirdike. Mirov dikare nimûneyekê weha bîne ziman: Artêşa Rizgariya Gelê Kurdis- tan, rola parastina neteweyekî ji qirkirin û vebiran- dinê diparêze, anku civakekê diparêze. Mirov dika- re ji vê artêşê re bibêje ku artêşeke mirovperest e. Lewma em di cihanê de û di nava mirovan de seriyê xwe pê bilind dikin.

Li hemberê vê artêşa me, artêşa dijmin heye. Ji sedî sed rola ku artêşa dijmin dileyize, bervajê ya me ye. Çawa? Artêşa me dixwaze civakekê ji qirkiri- nan biparêze, lê hema artêşa dijmin dixwaze civa- kekê qirbike. Bi hemû hêza xwe li dijî artêşa me derdikeve. Artêşa dijmin, artêşa dagirkeriyê ye, artêşa qirkirina neteweyekî ye, artêşeke hovan e. Bi êrîşbazî û kedxwarî niştimana me dagir kiriye, di- xwaze me ji bingehe ve hilîne. Dema ku artêşa me jî li hemberê vê hovîtiya artêşa dijmin derdikeve û li hember armancên wê yên dagirkeriyê disekine, hingê divê em pirr bi rêzî li pêşberê artêşa xwe bisekinin û piştgiya wê bikin. Girîngî û pêwîstiya artêşa me ARGK, tê vê wateyê (maneyê).

Em ji artêşa dijmin ji xwe re nimûne hilgirin. Berî her tiştî divê were zanîn, ku "siyaset" a li Tirkîyê artêş dide meşandin. Girînge ji hêla her kesî ve bê zanîn ku "siyaset" a li Tirkîyê şekî ye û tiştek nîne navê wê siyaset be. Li Tirkîyê her tişt artêş bi xwe ye. Artêş jî, bê gotûbêj girêdayî Emerîkayê ye, biryar û ferman ji Emerîka tînin standin. Polîtîkayên partiyên li Tirkîyê jî, ku dibêjin em hikûmetê dimeşînin, sexte ne. Ne rast e, ku bikaribin tiştekî bikin. Ji bingehe ve, ew mîna destikekê di destê artêşê de ne.

Artêş jî, bi pirranî xebata xwe bi dizî dimeşîne. Lê gelek caran bêgav (mecbûr) dimîne, ku xwe eşkere bike û bikaranînen xwe yên hov pêkbîne. Wek roja 7-20'ê Îlonê, 12'ê Adarê û 12'ê Îlonê. Hingê diyar bû, ku artêş, çendî hov û dirind e û polîtîkayê nas- nake, her tiştî dipelixîne. Li vir em dikarin bibêjin, hêza ku Komara Tirk birêvedibe artêş e. Ji bilî artêşê tu kes ne karbidest e. Partiyên li Tirkîyê yên ku ji serê sibê heya ewarî dikine qîre-qîr, tev sextekariyê dikin û di rastîniyê de tiştek di dest wan de tune ye. Mirov dikare bibêje, ku wezîfeya wan tenê ew e, ku felse- feya kemalîzmê birêvebibin. Felsefeya kemalîzmê bi xwe jî felsefeyeke sexte ye, felsefeya xapandin û pêkenîne ye.

Kin were gotin, di nava vê hovîtiya artêşa dijmin de, ku dixwaze me qirbike û xwîna ku em dirijînin bin pê bike, bilindiya artêşa me ARGK tê ber çavan. Di- vê em jî dil û can artêşa xwe biparêzin û bi hêz bikin.

Şerê taybetî yê dewleta Tirk ku ji gerillayên ARGK lédanan digire, çareya xwe di berfirehkirina kuştinên kontrgerilla û êrîşên diçin ser gel de dibîne

DEWLETA KONTRGERÎLLA PRENSÎBÊN CENGÊ JI HOLÊ RADIKE

Li Kerboranê gelê me yekenyên parastinê avakir

Navenda nûçeyan (Berxwedan): Di van demên dawiyê de li Kerboranê û gundên li dora Kerboranê, êrîşên kontrgerilla her diçe zêdetir dibin. Gelê me ji li beramberê ve rewşê, niha yekenyên parastinê avadike.

Şerîyê Kerboranê li beramberê kontrgerilla di têkoşîna xwe de, serî dide nimûneyên berxwe- danê yên bi poside û encaman bi xwe re tinin. Bi vî awahî xebatên dijminî yên dixwaze bi wan xwe bighîne encamekê, di avê de dibe û wan bê poside dike. Li beram- berê vê lîva gel a zana, bi rêxisti- nî û bi biryar, endamên kontr- gerilla yên ku dixwazin disa mi- rovan bikujin, zorê didin lingên xwe û heya ji wan tê direvin. Çê- tir were gotin, di destê wan de tenê keftûlesta rizgarkirina canê xwe dimîne. Di rojên nêzik yên derbasbûyî de gelek nimûne yên vê rastiyê hatin ditin. Her roje- kî ji nimûneyên nûh li ser yên hene zêde dibin. Lê disa ji diji- minê har gava delivêkê (firsên- dekê) dibîne, dev ji êrîşên xwe

yên dibe ser welatparêzan ji bo kuştinê bernade.

Di şeva 9'ê Çilê de endamên kontrgerilla êrîş birin ser welat- parêz Huseyin Geziçi û wî bi xe- darî birindar kirin. Berîkê ber- dabûn seriyê wî. Welatparêz hi-

na di nexweşxaneyê de ye. Berika di serî de ji hîna nehatiye de- rêxistin.

Di êvara 10'ê Çilê de leşkerên Tirk êrîşekê birin ser gundê Xeli- lan û demeke dirêj berik baran- Dûmahik di rûpela 17'an de

Nivê zivistanê derbas bû

Vê salê li Kurdistanê zivistan pirr dijwar der- bas dibe. Lê disa ji têkoşîna me ya rizgariya netewî germiyeke mezin dike. Dijmin xwest, fir- send ji dijjariya zivistanê bistine û lédanên me- zin li hêzên artêşa me ARGK bixe. Her weha bi armanca tirsandina gelê me ji firok û balafirên cen- gê balafirand. Hêzên ARGK ji xwe bi şerêki çalak mijûl kirin. Gelê me berxwedana xwe li gora demê pêşvebir û dij-rabûneke mezin kire karê xwe.

Hêzên artêşa me xwe li gora hoyên zivistanê li çiyayên Kurdistanê bicihkirine. Ji ber vî jî, bom- bebarandina firokên dijminî di avê de birin. Li kêleka vî jî, bi êrîşên xwe yên birin ser bajaran û tabûrên leşkerî yên dijminî, him û xurtiya xwe ispat kirin.

Li beramberê kirinên dijminî yên ji bo şikandi- na berxwedana gelê me, pêşengiya me ya şoreşger giyana (rihê) yekitî û berxwedana netewî bilind- kir. Ji vî alî ve ji gelê me, kari daxwazên dijminî serjêr bike û pûç bihêle.

Niha nivê zivistanê derbas bûye, lê em dibinin, ku hem di eniya leşkerî de hem ji di eniya geli de dewleta Tirk tarûmar dibe. Çareyê, di lezandina terora kontrgerilla de dibîne. Bi tevayî berê xwe dide vî azineyê (metodê).

Ev pêşveçûn şanî dikin, ku êdî dewleta Tirk, ji dewletbûnê bi dûr ve dikeve. Ji tîrsa rûxin, kavi- lûn û mirina xwe her diçe şerî bi azineyên qirêjtir pêşvedibe û guhê xwe nade çî prensibekê.

Dûmahik di rûpela 16'an de